Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

ĐẠI-TƯỚNG DƯƠNG-VĂN-MINH TUYÊN BỐ CHỐNG ĐỐI VIỆC THÀNH LẬP CHÁNH PHỦ LIÊN HIỆP VỚI CỘNG SẢN

NƯU ƯỚC 17-9 (AP). — Đại tướng Dương văn Minh đã tuyên bố rằng ông chống đối việc thiết lập một Chính phủ liên hiệp ở miền Nam có sự tham dự của Cộng sản.

Tướng Minh đã phát biểu quan điểm của ông trong đặc san ngoại giao tháng 10.

Trong các giới chính trị ở miền Nam hiện đã có lời qua tiếng lại rằng tướng Minh có thể tạo dựng được sự ủng hộ cần có trong một Chính phủ liên hiệp nhưng tướng Minh đã tỏ rõ rằng ông gạt bỏ tất cả những ý kiến ủng hộ việc thiết lập một Chính phủ liên hiệp có sự tham dự của Cộng sản.

NĂM THỨ TƯ SỐ 1.016 ✶ THỨ NĂM 19-9-68 (27 THÁNG BẢY (nhuận) MẬU THÂN)

8 19 9

NHẬT BÁO Tiền Tuyến

TIẾNG NÓI CỦA QUÂN DÂN MIỀN NAM TỰ DO

Tòa soạn Điện thoại : 24.459 — 40.971 ✶ Trị Sự và Tỷ Quảng Cáo : 25, 27 Tạ Thu Thâu Saigon. ✶ Điện thoại 20.678 — 60.119 Hộp thư số 4

HÔM NAY

Đọc trang 5 :

VĂN-HÓA CHÍNH-TRỊ

Thanh-Tâm-Tuyền phụ trách

8 TRANG 8 ĐỒNG

PHÁT HÀNH 6 giờ sáng mỗi ngày

✶

Tiền Tuyến xuất bản ngày nào đã ngày đó. Không để trước một ngày như báo khác

Văn phòng Phủ Thủ Tướng và Bộ Tài Chánh chưa xác nhận nguồn tin :

QUÂN NHÂN, CÔNG CHỨC SẼ ĐƯỢC LÃNH MỘT THÁNG LƯƠNG VÀO DỊP TẾT

✶ *Nếu phát thêm một tháng lương cho quân nhân công chức toàn quốc trong dịp Tết thì số tiền sẽ lên tới nhiều tỷ bạc.* ● *Tổng số quân nhân công chức lên đến 800.000 người.* ✶ *Không sợ vật giá leo thang, dầu phát thêm 1 tháng lương cho quân nhân công chức trong dịp Tết.*

(HẢI BẰNG)

SAIGON 18-9 (T.T).— Nguồn tin thông thạo mới đây cho rằng, để thật sự nâng đỡ đời sống của rất đa quân nhân công chức Chánh Phủ đang nghèo túng để sống cho mượn hoặc sống lưu lạc cả quân nhân công chức các cấp một tháng lương cần bán nhân dịp Tết Nguyên Đán sắp tới (?)

Tướng cũng cần nhắc lại, trong năm qua cả quân nhân công chức các cấp đã được vay tiền Tết, tùy theo cấp bậc của mỗi người và sẽ vay từ 4.000đ là cao nhất và 1000đ là thấp nhất.

Số tiền vay Tết nầy vẫn sẽ Chánh Phủ thường luôn cho anh em quân nhân và công chức toàn quốc, thay vì phải khấu trừ vào lương hàng tháng của họ làm nhiều lần.

Phủ Thủ Tướng và Bộ Tài Chánh chưa xác nhận

Sau khi nghe nguồn tin nầy, sáng 18-9 chúng tôi đã phỏi kiểm lại với Ông Bửu Nghị Giám Đốc Nhà báo thì Phủ Thủ Tướng ông nầy cho rằng mình chưa được hay nguồn tin kể trên. Ông Giám Đốc bảo thì Phủ Thủ Tướng hứa rằng, sẽ bài lại cấp trên và thông báo sau.

Cũng vào sáng hôm nay, chúng tôi đến Bộ Tài chánh để phỏi kiểm lại nguồn tin trên thì bộ nầy cũng cho biết, chưa có một chỉ thị nào để thi hành vấn đề kể trên.

Vẫn theo sự tiết lộ của các nhân vật ở Bộ Tài Chánh, nếu quả thật ChánhPhủ muốn nâng đỡ đời sống cho anh em quân nhân và công chức thì phải làm các thủ tục từ bây giờ.

Chánh Phủ phải bỏ ra nhiều tỷ bạc...

Nếu quả thật Chánh Phủ đồng ý cho tất cả quân nhân, công chức mỗi người được mượn 1 tháng lương (hoặc cho không) thì chánh phủ phải bỏ ra một số tiền lên đến nhiều tỷ bạc VN.

Tướng cũng cần nói thêm, tổng số quân nhân và công chức toàn quốc hiện nay lên đến 800.000 người.

Không lo vật giá leo thang...

Với hiện phạm nâng đỡ đời sống vật chất cho quân nhân và công chức toàn quốc nếu thi hành, thì không còn lo vật giá sẽ leo thang, vì lẽ anh em công chức toàn quốc nay mai sẽ có cơ quan «Tín tiếp vụ» cho anh em quân nhân các cấp thì đã có bộ thống quản tiếp vụ.

Chiến trường Lộc Ninh đã được qua ngày thứ 5. Tuy chiến vẫn còn ác liệt giữa quân đội Hoa kỳ và 2 Trung đoàn Cộng quân. Phái viên Tiền Tuyến đã có mặt tại tuyến đầu lửa đạn để đề ghi nhận tại chỗ những diễn tiến của trận đánh khốc liệt ở Lộc Ninh.

Sau khi trong Ware từ lệnh Sư đoàn 1 Bộ binh Hoa kỳ cùng 7 người rút cùng tử nạn phi cơ ở gần tiền đồn Tích Thiện cách đưa về phía Đông Nam Lộc Ninh, thì lực lượng Hoa kỳ đang hành quân trong vùng trên được tăng viện thêm 1 tiểu đoàn.

Những chiến binh Hoa kỳ trong ấnh mắt của bụ rực lên một ngọn lửa căm hờn. Bằng mọi giá bộ phái lung và triệu diệt Cộng quân.

Chúng tôi ghi nhận lực lượng Hoa kỳ tại Lộc Ninh gồm có 3 Tiểu Đoàn Bộ Binh, 1 Chi Đoàn Thiết quân vận cùng với 1 phào đội đại bác 105 ly, và với sự yểm trợ không 50 tực thăng võ trang nặng đêm xâm đuổi không 2 Trungđoàn Cộng quân là Trung Đoàn 165, Trung đoàn 32 là Trung Đoàn vừa tới Kontum vẫn tăng viện cho chiến trường này.

Theo một yếu nhân quân sự Việt Mỹ thì chiến trường Lộc Ninh cho biết Cộng quân có ý định đánh chiếm quận Lộc Ninh và trục lộ lưu thông Cách Mạng trong khi đó thì chúng cho lực lượng Địa phương phá rối tỉnh ly Bình Long hầu thu hút các lực lượng quân sự của Hoa kỳ và Việt Nam tại khu 32CT lên tăng viện và giải tỏa, để cho Sư Đoàn 9 Cộng quân rảnh tay leo thăng về vựa đồ. Tuy nhiên mưu toan của cộng quân đã bị liên quân Việt Mỹ bẻ gãy hoàn toàn.

Sự biện trên cũng phù hợp với lời nói lộ của Trung tá Phan Mậu và hồi chánh trước đây cho biết là Sư đoàn 5. Sư đoàn 7 cộng quân đã đánh vào Tây Ninh và Lộc Ninh, 2 đơn vân đến gần phía giới Miền đã bung nổ ác liệt, riêng tại Thủ Đô Saigon thì hoàn toàn yên tĩnh.

Ngoài ra một điều đáng chú ý là các binh lính được tập chiến trường Lộc Ninh. Chúng đều khai rằng, được học tập sa bắn để tấn công Thủ đô trong 1 ngày gần đây, trong khi đó, qua những cuộc hành quân phục kích quân đội Việt Nam Cộng Hòa đã bắn chết được nhiều Cộng quân, tìm thấy trong các tử thi từ cấp Trung đội trưởng trở lên tên nào cũng có bản đồ Đô thành Saigon. Điều nầy cũng chứng tỏ được rằng, Cộng quân vẫn chưa bỏ hẳn ý định tấn công Đô Thành. Tuy nhiên với tình hình quân sự hiện tại, ý định tấn công Đô Thành của Cộng quân chỉ là ảo tưởng.

Kể từ lúc khởi đầu trận đánh tại

XEM TIẾP 1 TRANG 8

Mặt trận Lộc Ninh ngày một ác liệt

LIÊN QUÂN VIỆT-MỸ ĐANG SĂN ĐUỔI 2 TRUNG ĐOÀN CỘNG QUÂN QUANH LỘC-NINH

✶ **Bước qua ngày thứ 5 mặt trận Lộc Ninh, Liên quân Việt-Mỹ đã giết được trên 250 Cộng quân.** ✶ **Cộng quân vẫn chưa bỏ tham vọng tấn công Đô Thành.**

● NGUYỄN KHẮC NHÂN

Như tin đã loan, ngày 17-9-68, Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu đã ve kính ly Khánh Hòa Phú Yên.

HÌNH BÊN : Tổng Thống gắn cấp hiệu cho Thủ Khoa khóa sĩ quan Hải Quân tại Nha Trang nhân dịp đến chủ tọa lễ mãn khóa.

HÌNH DƯỚI : Tổng Thống thăm hỏi đồng bào đang gặt lúa tại một làng thuộc Quận Hiếu Xương (Phú Yên).

(Ảnh VĂN VUI)

TIẾP XÚC VỚI ĐẶC PHÁI VIÊN T.T TẠI HÒN KHÓI NHA TRANG THIẾU TƯỚNG LỮ LAN, TƯ LỆNH V. 2 CHIẾN THUẬT CHO BIẾT :

CỘNG QUÂN ÁP DỤNG CHIẾN-THUẬT ĐÁNH «BÓC-VỎ» TẠI CAO-NGUYÊN

TRẬN ĐỨC LẬP LÀ MỘT TRẬN ĐÁNH « BÓC VỎ » NHẰM TIẾN CHIẾM BAN MÊ THUỘT, NHƯNG VC ĐÃ BỊ « SÚT MÓNG » NGAY TỪ ĐẦU ● VC CÓ 58 NGÀN QUÂN KỂ CẢ CHỦ LỰC, ĐỊA PHƯƠNG TẠI VÙNG 2 CHIẾN THUẬT.

◇ VIÊM-HỒNG

KHÁNH HÒA (TT).— Nói về tình hình chiến sự Vùng 2 Chiến thuật mà đặc biệt cho chúng đang nói động từ sau khi Việt cộng mở các đợt tấn công vào Chi khu Đức Lập và phóc kích vào tỉnh ly Pleiku, Kontum. Thiếu Tướng Lữ Lan, Tư Lệnh Quân đoàn 2 kiêm Vùng 2 CT đã cho đặc phái viên Tiền Tuyến biết trong một cuộc tiếp xúc tại cù lao Hòn Khói trong việc thăp tùng Tổng thống VNCH đến thăm ngư dân tại đây như sau :

«Hiện tại VC có 2 đơn vị cấp Trung Đoàn ở phía Tây Bắc Kontum Mặt khác, chúng cũng đang tri quân số để làm áp lực ở mặt trận Đức Lập.

Mưu toan của VC khi mở trận đánh Đức Lập là áp dụng kế hoạch đánh «bóc vỏ» để rồi từ đó tiến công thẳng vào Banmêthuột, chiếm lấy thành phố nầy làm bàn đạp mở các trận tổng tấn công các căn cứ lớn thuộc vùng 2 chiến thuật. Nhưng ngay từ lúc đầu VC đã không thực hiện được kế hoạch táo bạo của chúng. Dự án những trận chiến thắng của các chiến sĩ tiền đồn Đức Lập vẫn còn vang vọng không những trong tâm tư quân dân miền Nam, gây phấn khởi cho các chiến sĩ đang anh dũng chiến đấu tại tiền tuyến, mà ngay cả trong vòng quân sĩ đối phương khiến cho tinh thần tan banh chống bị giao động, hoang mang, thiếu tin tưởng và không cho cuồng tín như trước.

Chính vì thế mà trước khi vây ra trận đánh Đức Lập, Việt cộng áp dụng chiến thuật « đâm lao mức ruột » nghĩa là tấn công thẳng vào lòng ta, đâm bên mọ, mắc bên kia, đánh thẳng vào các trung tâm của ta. Kế hoạch nầy chúng đã áp dụng từ sau Mậu Thân, và lần nào mở trận đánh «mức ruột» như vậy Việt Cộng đều hoàn toàn bị thảm bại nên chúng biết rõ không thể áp dụng chiến thuật nầy được cứu nhất là khi nâng tác chiến và hòa lực của chúng càng ngày càng suy giảm. Do đó, VC mới đổi thế đánh, áp dụng chiến thuật mơi là đánh «bóc vỏ».

Đánh « bóc vỏ » có thể nói được rằng là lối chơi dồn phếp của anh yếu, tìm cách lấy từ ngoài vô như lối vi trùng ghê ngoài da. Đối với ta, việc trị bệnh ngoài da không khó nên khi vừa dụng độ VC đã bị «sút mông » ngay ở trận đánh Đức Lập.

Hiện nay thì Việt Cộng kể như bị kẹt ở Đức Lập. SĐ 325 VC ở Khe Sanh vẫn tăng cường cho cộng trường một cũng chẳng lâm nên được nhờ vả. Tại cả những dự định những chiến thuật, chiến lược của Việt Cộng đều bị ta khám phá được trước khi chúng thi hành, nên nhiều trận VC chưa kịp xuất chưởng đã bị ta phá vỡ nội lực.

Thực lực quân số VC tại Vùng 2 CT

Được hỏi về loại súng VC kêu là «hàn triền cách mang 120 ly» và những vũ khí nặng mà VC đã đưa vào vùng 2 CT, Thiếu tướng Lữ Lan cho biết «Chưa có nguồn tin nào chứng tỏ là VC đã đưa loại hỏa triền cách mang kolyr» vào vùng 2 CT và cũng chưa nghe thấy nói về loại hỏa tiễn mới nầy. Tuy nhiên, về súng cộng đồng thì tại V2CT, Việt Cộng đã xử dụng các súng đại bác 122 ly và các loại súng mà chúng thường dùng phóc kích vào thành phố như những ngày vừa đây.

Riêng về quân số VC tại vùng 2 chiến thuật, Thiếu tướng Tư lệnh nói rằng : kể tất cả chủ lực, địa phương, dân quân, du kích thì VC có tất cả 58.000 quân.»

Quân số VNCH tại Vùng 2 đã tăng

Về phía ta, Thiếu Tướng Tư lệnh Vùng 2CT cũng cho biết rằng hiện Bộ Tổng Tham Mưu cũng đã cho thực hiện việc tăng gia quân số tại vùng 2 chiến thuật. Thêm vào đó, tỉnh Khánh Hòa, Tuy Hòa cũng như tại Bình Định, lực lượng của 2 Sư đoàn Mãnh Hổ và sư đoàn 9 của Quân đoàn Đại Bàng Đen cũng được tăng cường và đã bảo vệ lãnh thổ đến tối một cách hết sức hiệu lực. Do đó, mặc dầu hiện nay, VC vẫn tuôn lưỡi cố gắng thực hiện biện

XEM TIẾP 2 TRANG 8

40 quân nhân xuất sắc được Hàng Không VN mời đi du lịch Đài Loan

SAIGON 18-9 (T.T.).— Nguồn tin từ Tổng Cục Chiến Tranh Chính Trị cho biết 40 quân nhân xuất sắc thuộc QLVNCH đã được hãng Hàng Không Việt Nam mời đi du lịch Đài Loan trong 5 ngày bằng phái lực cơ Boeing 727.

Bộ Quốc phòng đã chỉ thị Bộ Tổng Tham mưu tuyển chọn các quân nhân ưu tú của 4 vùng Chiến thuật thuộc mọi Quân đẳng, kể cả Địa Phương quân và Nghĩa quân. Mọi Hội đồngtuyển chọn của phòng Tổng quân trị Bộ TTM dưới quyền chỉ của của Thiếu tướng Tham Mưu phó Nhân viên đã họp để cứ những quân nhân nhiều công trạng và xuất sắc nhất.

Được biết trong số 40 quân nhân nầy có 1 Thiếu Tá Trung Đoàn, 6 cấp quan cấp ty, 12 Hạ sĩ quan và

XEM TIẾP 4 TRANG 8

Hồi 9h30 sáng 18-9-68, Đại Tá Trần văn Hai, Tổng Giám Đốc CSQG mở cuộc họp báo giới thiệu 3 sinh viên đặc công Việt Cộng Đinh trọng Cường bì danh Đông, Nguyễn văn Coinh bì danh Chí và Hồ hồng Vân bì danh Trần cùng khí giới và tài liệu quan trọng

(VĂN MƯỜI SAIGON ẢNH)

HỌP BÁO TẠI BỘ THÔNG TIN VỀ VẤN ĐỀ TỰ DO BÁO CHÍ

TỰ DO BÁO CHÍ KHÔNG PHẢI LÀ BỎ TẤT CẢ CÁC LUẬT LỆ BÁO CHÍ

SAIGON 18-9.— «Tự do báo chí hiện nay chỉ mới tạm bài bỏ kiểm duyệt, chứ không phải bỏ tất cả các luật lệ về báo chí».

Ông Nguyễn văn Noãn, Giám đốc Nha Báo Chí, Bộ Thông Tin đã tuyên bố như trên, trong cuộc họp báo tại Trung tâm Quốc gia Báo chí chiều qua.

Ông Noãn nói tiếp rằng : Muốn thay đổi phần cũ đạo luật mới do Quốc hội soạn ra và trong lúc chờ đợi Bộ Thông Tin vẫn phải áp dụng các luật lệ hiện có».

Ông Noãn trình bày rằng : Theo luật lệ hiện thời thì Bộ Thông Tin có quyền định bản một tờ báo phạm luật một thời gian, rồi sẽ được đưa ra tòa theo điều 28 Sắc luật 64 về Báo chí.»

Vẫn theo ông Noãn thì Bộ Thông Tin có quyền thu lại giấy phép ra báo chỉ đã cấp cho một tờ nhàu, mà tờ nhàu đó không đáng kể đến cho người khác mướn giấy phép.

Ông Noãn nhấn mạnh rằng «các nguyên tắc uyển chuyển nhằm giúp đỡ báo chí không phải là luật bắt buộc Bộ Thông Tin phải theo».

Hiện nay Bộ Thông Tin áp dụng nguyên tắc cảnh cáo bằng văn thư báo vi luật rồi sẽ đưa ra tòa. Nhưng trong nhiều trường hợp sét thấy tờ báo có ảnh hưởng nguy hại, Bộ Thông Tin có quyền đóng cửa báo ngay mà không cần cảnh cáo.

Ông Noãn nói : Muốn thay đổi phần cũ đạo luật mới do Quốc hội soạn ra và trong lúc chờ đợi Bộ Thông Tin vẫn phải áp dụng các luật lệ hiện có».

Ông Noãn trình bày rằng : Theo luật lệ hiện thời thì Bộ Thông Tin có quyền định bản một tờ báo phạm luật một thời gian, rồi sẽ được đưa ra tòa theo điều 28 Sắc luật 64 về Báo chí.»

Vẫn theo ông Noãn thì Bộ Thông Tin có quyền thu lại giấy phép ra báo chỉ đã cấp cho một tờ nhàu, mà tờ nhàu đó không đáng kể đến cho người khác mướn giấy phép.

Ông Noãn nhấn mạnh rằng «các nguyên tắc uyển chuyển nhằm giúp đỡ báo chí không phải là luật bắt buộc Bộ Thông Tin phải theo».

Hiện nay Bộ Thông Tin áp dụng nguyên tắc cảnh cáo bằng văn thư báo vi luật rồi sẽ đưa ra tòa. Nhưng trong nhiều trường hợp sét thấy tờ báo có ảnh hưởng nguy hại, Bộ Thông Tin có quyền đóng cửa báo ngay mà không cần cảnh cáo.

QUỐC-TẾ

Động đất ở Tân Guinée gây chấn động cả một vùng rộng lớn ở Nam Thái Bình Dương

SYDNEY 17-9 (UPI).— Sáng hôm thứ ba 17-9, một cuộc động đất dữ dội đã xảy ra ở Tân Guinée và đã gây chấn động cả một vùng rộng lớn ở Nam Thái Bình Dương. Không có sự thương tổn chết tuy nhiên những làng ở gần Finchaven thuộc vùng duyên hải phía Bắc Tân Guinée đã bị hư hại. Cuộc động đất nói trên đã làm gián đoạn sự liên lạc bằng điện thoại và phải cần tới 5 đến 7 ngày mới sửa chữa lại được.

Đồng bào Nha Trang, Tuy Hòa cũng như toàn thể độc giả T.T. Đọc phòng sự

HÒN KHÓI THÁP NHẠN SÔNG ĐÀ

của VIÊM-HỒNG, VŨ-ÁNH

ĐĂNG TRANG 3

Phát ngôn viên Bộ Giáo Dục lên tiếng :

CHƯA CÓ ÔNG GIÁM ĐỐC NÀO ĐƯA ĐƠN TỪ CHỨC

✶ **Tổng Giám Đốc Trung Tiểu học đang ở bên Nhật thì làm sao đưa đơn từ chức ?** ● **Việc điều tra thăm thùng trong kỳ thi Tú tài vừa qua đi đến đâu ?**

● HẢI-BẰNG

SAIGON 18-9 (TT).— Phát ngôn viên của Bộ Văn Hóa Giáo Dục sáng 18-9 đã phủ nhận nguồn tin cho rằng đã có 6 ông Giám Đốc ở Bộ Giáo Dục đã đề đơn từ chức.

Theo một nhật báo ra ngày hôm qua thì đã có 6 giám đốc thuộc Bộ Giáo dục đã đề đơn xin từ chức vì liên hệ không nhỏ đến vấn đề «phân đối gian lận thi cử».

Vẫn theo tờ báo nói trên các ông Tổng Giám đốc Nha Trung Tiểu học Phạm văn Thuật, ông Giám đốc Trung học, Đàm xuân Thiều, ông Giám đốc Sư Phạm Lê Hữu Mục, Giám Đốc viện Khảo Cổ Bà Đặng Phương Nghi, Giám đốc Tư thục, ông Vũ Đức Chang, chánh sự vụ hộ nghiệm cứu kế hoạch, Bà Phạm ngọc Hương.

Phát ngôn viên của Bộ Giáo dục nói rằng, đến giờ chưa có ông Tổng trưởng Giáo dục chưa hề nhận một đơn từ chức nào của các nhân vật có tên kể trên.

Ông Tổng Giám Đốc T.T. học ở ngoại quốc

Vẫn theo lời viên phát ngôn nhân hiện tại ông Phạm văn Thuật, Tổng Giám Đốc Nha Trung Tiểu Học đang dự kội nghị ở Nhựt Bản vẫn làm gì có chuyện đang đề đơn từ chức.

Vẫn theo lời viên phát ngôn nhân cách đây vài tuần, ông Đàm xuân Thiều Giám đốc Nha Trung học có gởi đơn lên đang Tổng Giám Đốc Trung Tiểu Học để xin từ chức.

XEM TIẾP 6 TRANG 8

DÀY DỤ CHI TIẾT VỀ VỤ

TRUNG TƯỚNG WARE, TƯ LỆNH SƯ ĐOÀN 1/BBHK TỬ NẠN PHI-CƠ TẠI LỘC-NINH

✶ NGUYỄN-KHẮC-GIẢNG

Trung tướng Ware, Tư lệnh Sư đoàn 2 BB Hoa kỳ đã tử nạn phi cơ tại mặt trận Lộc Ninh cùng với 7 người sĩ quan, hạ sĩ quan phi hành đoàn của chiếc trực thăng HVTD mécác bảodẫn loan tin trước đây. Theo nguồn tin mới nhất của bản báo phóng viên ghi nhận tại Lộc Ninh thì trưa ngày 14-9 Trung tướng Ware sau khi đã quan sát địa điểm đã cho bộ binh đổ quân thì trên đường về vào lúc 12 giờ 30 trực thăng chở ông đang bay trên vùng 6 cây số Đông Nam Lộc Ninh cách mặt đất 1600 bộ thì tự nhiên chiếc chong chóng phía trên đã văng ra, trực thăng mất thăng bằng và rớt xuống đất. Ngay khi đó, một Trung sĩ đang ngồi gác trên chân cành tại đồn Lộc Ninh, đã nhìn thấy 3 người rơi ra khỏi phi cơ trực thăng Liên đồ viên Trung sĩ bảo cho trung vị cố vấn đồn Lộc Ninh biết có chiếc máy bay bị rơi.

Lập tức một Trung Đội Cảm Tử AAF của Hoa kỳ được trực thăng vận vào vùng trên, trong khi đó 3 trực thăng khác bay lượn quanh đồ 2 bầu yểm trợ. Tuy nhiên vùng trên có không 2 Đại Đội Cộng quân cùng bắn trả ác liệt. Đội cảm tử quân Hoa kỳ không thể xác tiến gần vào chỗ phi cơ bị nạn. 40 phút sau, 1 Đại đội Hoa kỳ được phái đến, nhưng vẫn không tiến thêm được một tấc đất nào. Mãi lần sau, 1 tiểu đoàn được tăng viện đến vùng trực thăng bị rơi. 3 mũi đột tiến vào vùng trực thăng bị rơi. Mãi đến 5g30 chiều, quân đội Hoa kỳ mới tìm thấy xác vị chỉ huy của họ, cùng với 6 người khác.

Riêng con chế King thường xuyên bay đi theo vị Tư lệnh Sư đoàn 1 Bộ binh Hoa kỳ trong các cuộc hành quân cũng bị chết thiêu. Xác 5 người không nhận được mặt nữa, vì khi máy bay rớt xuống đất đã bốc cháy đữ dội. Còn lại 3 người khác, vì đã nhảy khỏi máy bay đã đã chết thương vì cho chạy ra. Riêng vị Tư Lệnh Sư đoàn 1 Hoa kỳ thì bị cháy nám đen. Cũng với con chế King thân yêu của ông năm cạnh bên.

Các chiến sĩ Sư Đoàn 1 Hoa kỳ ghi hay Tư lệnh của họ đã tử nạn vì phi cơ trực thăng. Các mặt trận đang dụng độ với quân đội hăng, nhiều sôi động mạnh liệt. Họ lắt

XEM TIẾP 8 TRANG 8

Lễ Khánh thành Văn phòng PHƯỜNG CHỢ QUÁN

SAIGON (TT).— Sáng 18-9-68 một buổi lễ khánh thành Văn Phòng Phường Chợ Quán được đặt dưới quyền chủ tọa của Trung tướng Chae Myung Shin Tư lệnh Lực lượng Đại Hàn tại VN, Đại tá Đô Trưởng Đô kiểu Nhiều, ông Trần văn Sài Giám đốc Cảnh sát Đô Thành, Chuẩn tướng Chun Ja Yell Chi Huy Trưởng Lực lượng Kiến Tạo Đại Hàn cùng các vị quan cao cấp và đông bào Chợ Quán.

Được biết Văn phòng Phường Chợ Quán nầy do Trung Tướng CHAE Myung Shin tặng và Đoàn Vỹ Kiến Tạo Đại Hàn thực hiện công tác nầy.

Sau khi cùng Đại Tá Đô Trưởng cắt băng khánh thành, Trung Tướng CHAE đã tham chia thăm Văn phòng Phường Chợ Quán đề Đại Tá Đô Trưởng mở cửa.

Văn phòng gồm có 2 lầng, không rộng lắm nhưng với một Phường thì đó là một trụ sở khá đồ sộ. Ngoài trụ sở văn phòng, Trung Tướng Tư Lệnh Lực Lượng Đại Hàn cho tặng Phường Chợ Quán 1 máy thu thanh 4 bằng hiệu Aiwa và 1 tủ lạnh 127 lít hiệu Sanyo.

Trước đó, Chuẩn tướng Chi huy Trưởng lực lượng Kiến Tạo Đại Hàn đã tặn một ấm bằng kỷ niệm trước của văn phòng phường Chợ Quán. Ngoài ra, cùng trong buổi lễ, 1 Đại úy, 1 Thiếu úy và 2 Trung Sĩ Công Binh Đại Hàn đã

XEM TIẾP 7 TRANG 8

1 THIẾU TƯỚNG TQLC MỸ BỊ THƯƠNG VÌ NGỘ NẠN PHI-CƠ

✶ **Cộng quân phảo kích phi trường Đà-Nẵng.**

SAIGON 18-9.— Thiếu tướng William C. Chip, Tư lệnh một chiến đoàn của Đệ tam Sư đoàn Thủy quân Lục chiến Hoa kỳ đã bị thương vào ngày hôm 17-9 khi chiếc trực thăng loại UH-1 chở ông rơi cách Hòng Hà 32 cây số về phía tây (gần vùng phi trường vạn tường).

Cho đến bây giờ các giới chức quân sự cũng chưa được rõ vì sao trực thăng chở tướng Chip lâm nạn.

Một nhân viên phi hành đoàn được coi như mất tích khi phi cơ rơi xuống. Nhân viên phi hành đoàn Mỹ thăp tung trường Chip đều bị thương nhẹ.

Tướng Chip, năm giữ quyền tư lệnh một chiến đoàn của Thủy quân lục chiến Mỹ từ ngày 16-8 vừa qua, đã ngộ nạn khi ông đang điều khiển binh sĩ hành quân.

Hiện nay, tướng Chip đã được đưa về Tân Sơn nhất Saigon và thuộc Đệ thất hạm đội Hoa kỳ để điều trị.

Tướng Chip năm nay 49 tuổi, tốt nghiệp trường huấn luyện Hải quân Hoa kỳ, là một cựu chiến sĩ trong trận Đệ nhị Thế chiến và chiến tranh tại Hàn Quốc.

Sinh trưởng tại New Castle, tướng Chip hiện có gia đình gồm vợ và ba con gái tại Arlington thuộc tiểu bang Virginia.

Theo AP và UPI thì Tướng Chip hiện là tư lệnh phó sư đoàn III Thủy quân lục chiến. Ông đã bị gây xương sống nhưng tình trạng sức khỏe chung vẫn khả quan.

Cộng quân phảo kích tại Đà Nẵng và Tây Ninh

SAIGON 18-9 — Cộng quân đã bắn bốn quả hỏa tiễn 122 ly vào phi trường Đà nẵng lúc 5g20 sáng 18-9 làm cho 1 binh sĩ từ thương và 2 binh sĩ khác bị thương theo tin quân sự VN.

Mặt khác, lúc 22 giờ đêm 17 tháng 18-9. Cộng quân đã bắn 20 quả súng cối 60 ly vào Tây Ninh. Lực lượng Đặc biệt Katum, 6 43 cây số Đông Bắc Tây Ninh, nhưng không gây thiệt hại nào.

B.52 lại tiếp tục oanh tạc vùng phi quân sự

SAIGON 17-9 (UPI).— Các phào đài bay không lã B 52 bốn 17-9 lần đầu tiên trong 1 tháng nay lại đã oanh kích các mục tiêu của Cộng quân trong vùng phi quân sự.

Các B.52 đã oanh kích các bãi đạo xe, các trại quân, các cơ điểm chống đầu rồi khi và các vùng cỏ khu tiếp ứng.

Ngoài ra, tối hôm 17 và sáng hôm 18-9, các B-52 cũng đã dội bom một triệu kỉ bom xuống các vị trí tính nghi có địch ở Cao nguyên, vùng lực Cửu Long và các con đường xâm nhập ở phía Tây Nam Saigon.

21-9-1968 : Ngày chốt trình diện nhập học khóa Sĩ quan của thanh niên 1947 có Tú Tài đã hết hạn hoãn dịch

Thanh niên 1947 nguyên được triển hạn để thi Tú Tài II năm 1968 hãy trình diện nhập ngũ từ 16 đến 21-9-1968

NHẬN ĐỊNH

CÓ MUỐN HÒA BÌNH thật không ?

Theo dõi cuộc nói chuyện giữa Mỹ và Cộng Sản B.V. Tại Balê người ta không nhỉ ngờ thiện chí của Cộng Sản B.V. Những người đại diện của chánh Phủ Hànội và ngay cả các cơ quan truyền truyền của họ đã nhắc lại nhiều lần là nhất định không chấp nhận điều kiện đòi Hànội phải có hành động hay thái độ thích ứng với việc Mỹ đã giới hạn oanh tạc phần lớn lãnh thổ B.V. Cộng sản B.V. lên án Mỹ có thái độ ngoan cố không chịu ngưng hẳn oanh tạc B.V. Nhưng người cộng sản nầm quyền ở Hànội quên rằng cả thế giới đều biết Mỹ đã xuống thang chiến tranh khi ấy ra ngoài oanh tạc B.V. Và sau đó phái đoàn Mỹ cũng tiến hành đề nghị rất thực tế để tiến đến việc ngưng chiến nhưng phái đoàn Cộng sản BV đã thẳng tay bác bỏ hết, Tại cuộc nói chuyện ở Balê, phái đoàn Bắc Việt đã tỏ thái độ của kẻ tự cho rằng mình không có cần phải đóng góp điều gì để cho cuộc nói chuyện ở Balê thoát được ra khỏi nợ bí. Hà nội cứ khăng khăng đòi Mỹ nhượng bộ, chấp nhận các những điều cố thể ngưy hại cho tính hình chiến sự ở miền Nam và riêng Hànội, vẫn không hề đưa ra một đề nghị nào thiết thực, hoặc 1 giải pháp để đưng hòa. Hànội còn ba tiện thiện chí đến nỗi họ đã khước từ trả lời Mỹ rằng họ sẽ làm gì khi Mỹ toàn ngưng oanh tạc B.V. Một hành động thích ứng gì là để đáp lễ họ cũng không chịu, một lời cam kết họ cũng tránh né. Vậy có thể coi thái độ đó là 1 thái độ hiếu hòa được không ? Vừa đề lãi cho dịch thủ là ngoan cố vừa trắng trợn bác bỏ mọi sáng kiến hiếu hòa đề được đưa ra, phải chăng HàNội cho rằng đường lối đó sẽ làm cho dịch thủ phải nóng ruột mà nhượng bộ ? Riêng đối với nhân dân miền Nam. Thái độ đó được coi là cố đánh ngăn cản Hòa bình trở lại và chờ cơ cơ bội để đầu cơ. Dùng vũ lực xâm lăng miền Nam mà chưa có kết quả gì điều đình thì không thành thực nói chuyện Hòa Bình, chờ đợi kết quả cuộc bầu cử TT Mỹ thì đã thấy rõ là bất lợi, vậy HàNội cho muốn hòa dài chiến tranh gây đau khổ cho nhân dân hai miền cho đến bao giờ nữa ?

TIỀN TUYẾN

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quản Huỳnh Chiếu Đẳng)

tạp ghi

Thương tiếc Nguyễn-Ngành

Hoàng-Quân

Ngày 1 tháng 9 năm 1968
Em,

● *1) Hôm nay là ngày chủ nhật. Ngày chủ nhật của thành phố biên trấn Cao Lãnh, nằm giữa Đồng Tháp Mười vắng vẻ buồn muôn thuở. Trời đỗ một trận mưa lớn, đường phố lầy lội, trước cảnh mây trời đổ cuộn, người ta dễ gửi tâm tư về quá vãng thương tiếc những ngày qua. Anh gửi tất cả nhớ thương mẹ già, xót cho chúng mình mất đi những ngày gió, tươi đẹp của tuổi hoa niên. Ẩm ba thế lương lần trong mưa, quyện theo gió, « khi cao vút tận mây mới, khi buồn vất vẻ bên bờ cỏ xanh »... Ý nghĩ đi về quá khứ, anh nhớ đến sự ra đi vĩnh viễn của một người bạn thân: cố Trung tá Nguyễn-Ngành.*

● *2) Anh kể cho em nghe cuộc đời 29 năm của Ngành. Hai mươi chín năm chỉ làm cho đời hưởng, chỉ lo cho người, m Ngành chưa bao giờ nghĩ đến mình. Nguyễn Ngành sinh năm 1939 tại Quảng Trị. Cha là một quân nhân nghèo của miền quê hương sỏi đá. Ngành nhập học trường Thiếu Sinh Quân Việt Nam từ năm 12 tuổi. Năm 18 tuổi tức là năm 1957 Ngành ra trường. Khi còn học ở trường, cũng như khi ra trường, Ngành làm trưởng ban quân nhạc. Nhạc khí quân nhạc, hay nhạc nhẹ, Ngành đều xử dụng thông thạo. Duy có ống tiêu Ngành xử dụng không được hào hoa, nên bỏ loại nhạc khí này. Làm huấn luyện viên, trưởng ban quân nhạc một thời gian, Ngành xin chuyển sang binh chủng Biệt Động Quân và phục vụ tại Tiểu đoàn 44 BĐQ. Cuộc đời Ngành bắt đầu thay đổi từ đây.*

● *3) theo đà chiến thắng của tiểu đoàn 44 BĐQ. Ngành như một con cọp, vùng vẫy suốt chiến trường miền tỉnh Hậu Giang: Cà Mau, Bạc Liêu, Ba Xuyên, Cần Thơ và Chương Thiện. Trong La năm chiến trường, Ngành từ Chuẩn úy lên Đại úy. Ba lần thăng cấp của Ngành, đều là ba lần gắn tại trận, sau những giờ phút lửa lửa, máu đổ thịt rơi, xương tan thịt nát của địch quân. Bất cứ khi nào, xuất quân Ngành đều dắt theo mình một chiếc kèn. Khi ba lệnh xung phong, Ngành lại lấy cây kèn ra thổi. Cuối năm 1965, trong một trận đánh không khiếp với địch, Ngành bị thương gẫy hai ống chân. Nhờ sự tận tụy của quân y sĩ, hai ống chân Ngành thoát khỏi bị cưa.*

● *Anh được gặp Ngành vào dịp này, và trở thành tri kỷ từ đây. Hôm ấy là đêm 1-2-1966, trăng sáng, đẹp vô cùng, anh thổi bài « Quê nghèo » của Phạm Duy. Bản nhạc vừa dứt, Ngành chống nạng đến gặp anh, nắm tay nhau kể truyện thời loạn. Câu nói đầu của Ngành anh còn nhớ đến giờ:*

● *« Tôi làm đơn xin phép 02 lần, đều bị từ chối. Không ngờ đánh nhau một trận trời nghiêng đất ngửa, cụ Hồ sai con cháu bắn vào giò 4 viên đạn, được nghỉ 6 tháng »*

● *Tháng 9-1966 hai chân của Ngành gần khỏi hẳn. Ngành làm đơn xin trở về tiểu đoàn 44 BĐQ tiếp tục chiến đấu. Song đơn của Ngành chỉ được chấp thuận một nửa: cho về tiểu đoàn 44 BĐQ, nhưng không được chiến đấu vì hai chân chưa khỏi hẳn.*

● *Thời gian này mỗi lần gặp nhau, Ngành bắt anh thổi tiêu đệm cho Ngành ngâm bài « Nhớ rừng » của Thế Lữ. Ngành tự coi mình là một con cọp, bị giam hãm ở hậu cứ, nhìn anh em chiến đấu lòng đầy tiếc thương, cho thời gian tung hoành. Giữa năm 1967 Ngành lại xin đi chiến đấu nữa, và được chấp thuận. Ngành được gửi đi học khóa tiểu đoàn trưởng. Cuối năm 1967 Ngành được đề cử giữ chức vụ Tiểu đoàn trưởng Tiểu đoàn 41 BĐQ.*

● *4). Cọp lại về rừng. Ngành tung hoành suốt một giải đất Kiến Hòa — Gò Công, Định Tường và Kiến Tường. Trong khu chiến Tiền Giang, tiểu đoàn 41 BĐQ của Ngành đánh là thắng, làm cho địch kinh hoàng. Vào dịp tết Nguyên Đán, tiểu đoàn 41 BĐQ của Ngành chuyển về giải phóng Thủ đô, tiêu diệt các đồn vị địch vùng Chợ lớn, Bình Đông, và Bình Tây. Chiến thắng của tiểu đoàn 41 BĐQ, tinh thần kỷ luật tốt ra trong dịp về Thủ đô, đơn vị của Ngành đã gây được rất nhiều cảm tình của đồng bào.*

● *Sau khi giải quyết xong mặt trận Chợ lớn: tiểu đoàn 41 BĐQ tăng phái cho Biệt khu 44 về đông tại Kiến Phong. Anh và Ngành lại gặp nhau trong thành phố nhỏ bé vùng biên giới. Tiểu đoàn 41 BĐQ, hoạt động trên đất mới. Từ vùng Thất Sơn Châu Đốc, đến cản cứ sông Tranh biên giới: từ chiến khu Đồng Tháp đến cản cứ Ba Thu, Trấp Tre, không nơi nào vắng bóng, không nơi nào không có bước chân của Ngành và tiểu đoàn 41 BĐQ.*

(Xem tiếp trang 8)

NHÂN QUYỀN VÀ PHÁP TRỊ

«Nhân ngày Quốc Tế Luật Phát 16-9» Ông Lê Tài Triển, Chủ Tịch Hội Liên Hiệp Luật gia Việt Nam đã nói chuyện trên đài tiếng nói tự do hồi 1 2 giờ trưa nay về đề tài «Nhân quyền và Pháp Trị »

Sau đây là nguyên văn bài nói chuyện này :

Năm nay 1968 là năm được Liên hiệp quốc dành cho sự phát triển nhân quyền trên thế giới. Nhân dịp đó, Liên hiệp quốc đã tổ chức một đại hội tuyên ngôn Nhân quyền năm 1948.

Ngày hôm nay, 16-9, là ngày được Trung tâm hòa bình thế giới do Pháp trị chọn làm ngày Quốc tế Luật Pháp, ngày hôm nay, Luật gia trong hơn một trăm nước đồng thanh lên tiếng nhắc nhở lại để mọi người cùng nhận thấy các thiên chức của luật pháp trong đời sống xã hội.

Ở đâu có xã hội, ở đấy có luật pháp. Khi mà con người đã kết thành xã hội, đã hết hợp quần thời sự nhiên nhậy và những thói tục, những luật lệ để bảo vệ cá nhân trong sự hợp quần ấy. Luật pháp là sản phẩm tự nhiên của đời sống cộng đồng, không thể có được xã hội nếu mỗi nhân tử chỉ hành động theo ý riêng của mình, không tuân theo những tục lệ mà cộng đồng đã chấp nhận.

Luật pháp có nhiệm vụ giữ gìn sự sống còn cho xã hội như thế, đồng thời cũng bảo vệ cá nhân trong sự xử dụng và hưởng dụng những quyền lợi của mỗi người.

Trong những quyền lợi này, có mỗ số thường được gọi là những quyền căn bản, vì nếu không có, con người sẽ không có được giá trị, phẩm cách của con người đúng đắn và vững vậy. Thì dụ như quyền sống, quyền tự do bản thân, tự do tín ngưỡng tự do tư tưởng v.v...

Nhân quyền và pháp trị quan thiết với nhau ở chỗ đó: Nếu không có pháp trị thì không có nhân quyền. Đó là chỗ cũng cần phải nhắc lại sự quan thiết ấy vì rằng luật pháp, bản chất cũng như khi tồn tại cần thoát thai, nhưng ta đã nhận ra sự cần thiết ấy khi nào ta không có luật pháp thì chỗ.

Mỗi người chúng ta con được sống trong tự do và công lý thường là không để ý rằng ta được hạnh phúc như vậy là nhờ ở hiệu năng của Luật pháp; không những thế trong sự yên ổn vị kỷ bản thân, ta lại thường còn có khuynh hướng tán thánh một cách dễ dàng những sự bất công mà người khác phải chịu, chỉ khi nào bản thân mình bị áp bức, chỉ khi nào bản thân mình là nạn nhân của sự bất hiệp bất công chúng đã mới vượt vọng than rằng : luật pháp ở đâu ?

Chỉ nên luật gia tự coi là có bổn phận phải luôn luôn cảnh giác lương tâm của mỗi người, để mỗi người mỗi lúc, đều nhận định được có rằng chỉ có nguyên tắc Thượng tôn Luật pháp mới mang lại được yên ổn cho xã hội, hạnh phúc cho cá nhân Và sự ứng hộ của lương tâm quốc chúng sẽ là sự chế tài hữu hiệu nhất cho luật pháp được tôn trọng.

Những nhân quyền mà ta vừa nói, tiếu kia chỉ mới là những quyền tối thiểu cho phần cách con người trong đời sống. Thực chính quyền, muốn xứng danh là một chính quyền, phải tôn trọng những quyền tối thiểu ấy.

Những sự tiến triển của luật pháp đã ở xa hơn thế nữa. Luật Quốc tế đã tiến đến chỗ công nhận, (công nhận và thực hiện nữa, chứ không phải chỉ công nhận mà thôi) những quyền khác nữa, được mệnh danh là quyền kinh tế, văn hóa và xã hội.

Bản tuyên ngôn nhân quyền của Liên Hiệp Quốc ngày 10.12.48 bản văn chốt đánh dấu sự tiến triển của luật pháp về vấn đề nhân quyền, là một tài liệu vẻ vang cho cộng đồng quốc tế ở thế kỷ này. Và những thành công của Liên Hiệp Quốc trên các địa hạt kinh tế, xã hội, văn hóa là những vẻ vang khác nữa. Thực vậy, theo thống kê của Liên Hiệp Quốc, năm 1959 31 triệu người mù và tuổi con đã được chích ngừa chống bệnh sốt rét, 14 triệu thanh thiếu niên được chích ngừa chống bệnh lao phổi, hai triệu người được chữa thuốc về bệnh đau mắt hột; 800.000 người cũ được sản sóc. Theo các chuyên viên của Liên Hiệp Quốc thì thế hệ này sẽ là thế hệ sau cùng còn những người mắc bệnh ấy. Tính ra, cứ tất cả 55 triệu người trên 100 quốc gia đã trực tiếp được hưởng sự cứu trợ của Cơ quan Cứu trợ Nhi đồng do Đại hội Đồng Liên Hiệp Quốc thành lập ngày 11.12.1946.

Cũng năm ấy, tổ chức Giáo dục Khoa học, Văn hóa được thành lập mà mục đích là phát triển văn hóa, mở rộng việc học. Công việc của Tổ chức hao trùm từ nền giáo dục học cho đến sự công tác quốc tế về khoa học kỹ thuật cao siêu nhất, như điện tử và nguyên tử lực. Chỉ nhìn vào con số 250.000.000 trẻ con đã mù chữ trên thế giới vào những năm 1960-1961, ta cũng đã thấy tầm quan trọng của tổ chức này. Những nhiệm vụ cao quý nhất của tổ chức có lẽ là giúp cho các Quốc gia xích lại gần nhau hơn, bằng sự trao đổi quốc tế, bằng cách phổ biến những đặc sản của những nền văn minh khác biệt.

Đồng thời, tổ chức Lương Nông Quốc Tế được thành lập năm 1945 và có nhiệm vụ là cho nhân loại có đủ ăn. Mỗi ngày dân số trên hoàn cầu tăng thêm 100.000 người và vấn đề đặt cho Tổ chức Lương Nông Quốc Tế là làm thế nào để tăng gia sản xuất làm thế nào cho đất cai được thêm phì nhiêu, ruộng nương không thiếu nước tìm kiếm thêm thực phẩm, người ta con phải tìm cách chống lại những thiên tai gây hại sức vật phá hoại mùa màng như nạn lụt, nạn châu chấu ở Phi Châu, nạn sâu ăn lúa ở Á Châu.

Vài nét phác họa trên đây trong thời gian ngắn ngủi dành cho cuộc nói chuyện này, cũng vẫn thấy rằng hành phúc của con người với một đời sống yên ổn, sung túc, không áp bức, tùy thuộc vào sự hiệu điện thường xuyên của Luật pháp. Luật pháp là giới tuyến vô hình, là công sự phòng thủ cho những tự do thân thiện chúng ta. Luật pháp còn là bản của những cơ cấu, chính thể được đem ứng dụng cho một chiến dịch vinh viễn chống lại đốt nát, dại khờ và bệnh tật.

Dĩ nhiên, luật pháp không thể bao giờ cũng sáng tỏ, mà có những thắng thắn không tránh được. Sực mạnh bạo tàn có khi lấn áp luật pháp những sự thế của bạo tàn chỉ nhất thời mà thôi.

Là vì quyền hành xây dựng trên bạo lực nếu muốn được cũng cố lâu dài, ắt phải tìm cách khắc phục nhân tâm, mà muốn khắc phục nhân tâm ắt phải hướng theo nguyện vọng của quần chúng, tức là phải trở về với lẽ phải, với quyền tắc Tổ-rong Tôn Luật Pháp.

Đó không phải là một lời vu khoát, mà không định hơn bỗ, mà là một nhận xét đã nhiều lần chứng tỏ.

Xin lấy đó làm sự suy nghĩ cần của Luật gia nhân ngày Quốc Tế Luật Pháp hôm nay.

Đường về Chiến Khu Đồng Tháp

● Hồi ký chiến đấu của HOÀNG QUÂN

(Tiếp theo và hết)

Đêm chờ sáng trong chiến khu Đồng Tháp

Trời sắp tối. Tiếng súng hai bên đều ngừng. Tiểu đoàn 41 BĐQ đóng dài trên kinh số 1. Mỗi bên hai Đại đội, phía trái là Liên đội ĐPQ Kiến Văn. Không ai bảo ai, người kéo dao hàm chiến đấu. Mỗi cá nhân đều nghĩ rằng đêm nay chắc chắn sẽ có một trận đa chiến long trời lở đất. Mười Đồng Tháp tuy đó và đông. Song không đó bằng những viện đạn AK, B 40, B 41 đang cho đóa.

Về phía bên kia, sau nửa ngày giao tranh, Tiểu đoàn đoàn tiếng 263 bị phi cơ B52 chôn vùi xuống sình lầy Đồng Tháp mặt trực một Đại đội, phần còn lại bị bao bọt bởi phào binh.

Tuy nhiên bộ nhân được lệnh cố thủ, cầm chân Tiểu đoàn 41 BĐQ. Quân khu 2 sẽ tăng viện. Sau giờ chiếu lệnh Quân khu 2 gửi cho Trung đoàn Đồng tháp, đóng cách đó 20 cây số phải tức tốc tiếp viện. Tiểu đoàn 263 bao vây tiểu đội Tiểu đoàn 41 BĐQ. Nếu không thì uy danh chiến khu Đồng Tháp, uy vũ Trung Đoàn Đồng Tháp sẽ không còn nữa. Thế là Trung Đoàn Đồng Tháp hòa động Tiểu Đoàn 26-267-514 và 2 Đại Đội Phào 82 lo lắc đường khẩn cấp. Sau khi bắt tay lạc được với Tiểu Đoàn 263, Bộ Chỉ Huy Trung Đoàn Đồng Tháp quyết định :

— Tiểu Đoàn 263 vẫn theo vị trí cũ, tiến lên đánh dải diệt vong Tiểu Đoàn 41 BĐQ và bộc vào hàng trái Tiểu Đoàn.

— Tiểu Đoàn 261 đang ngăng hàng phía của Tiểu Đoàn 41 BĐQ.

— Tiểu Đoàn 267 đánh phía bắc, từ kinh ở Tổng Đốc Lộc lên.

— Tiểu Đoàn 514 bảo vệ Bộ chỉ Huy Trung Đoàn và 2 Đại Đội phào 82 ly.

— Hai Đại Đội Phào 82 ly chia hai vị trí phòng phòng.

Đúng 3 giờ đêm các cánh quân xuất phát. Khi đến sát vị trí Tiểu Đoàn 41 BĐQ, hai Đại Đội Phào 82 ly với 12 khẩu, phào kích rong loạt dan như trời long đất lở. Tiếp theo B 40 B 41. Đại Liên xả dan. Những loạt đạn này không gây được một kết quả nào, vì cả Tiểu Đoàn 41 BĐQ sẵn sàng chờ đợi dưới hầm chiến đấu, và đáp lễ bằng M 79 Đại Liên M 60 và M.16.

Tuy địch tấn công bao cao tức thời vẫn Bộ Chỉ Huy hành quân tại Kiến Văn. Các Sĩ Quan Tham Mưu được đánh thức dậy. Tin báo cáo : • Địch quân số ước khoảng 4 Tiểu Đoàn, bao vây 3 mặt tấn công. Phào kích sáng cối 82 ly •... Phào ứng dầu tiên là cho phào binh yểm trợ. Phào đội 105 ly tại Kiến văn, Phào đội 155 ly An Hòa bắt đầu nhả đạn.

Đại tá Phát ra lịnh : • Không cần phải tìm bắn địch xác vào! vị trí nào có địch. Khu vực đồng hoang không có dân chúng, vậy cứ bắn tung loạt ngăn chặn sự hiếp địch. Bắn từ xa 300 thước, lùi gần lại vị trí quân bạn. Khi nào sát quá có thể nguy hiểm mới ngưng lại •. Hai phào đội 105 ly và 155 ly với 12 khẩu, nhả tung loạt đạn vung chuyển trên đất. Sau 25 phút xạ kích, tiếng súng 82 ly của địch đã im hẳn các loạt súng phòng chống ngăng lại. Những người trong vòng lửa đạn bắt đầu dợi mong trực thăng với tăng tới cao thiệp, nhưng cho mãi, cho mãi cũng vẫn biệt tăm. Người ta tự thắc mắc: trong các trận giao tranh hàng ngày, Đại tá Phát nổi tiếng thích đùng phi cơ can thiệp, lại sao trong trận lớn này ông không dùng tới mà chỉ cho phào binh làm việc ?

Sau nửa ông giá thích cho Đại úy Sơn, Tiểu đoàn trưởng 41 BĐQ. • Nếu tôi cho Gunship (trực thăng vũ trang) can thiệp thì ngay cho Anh Vì Gunship chỉ hữu ích khi đóng nơi đồ trực thăng đích, oanh kích các mục tiêu có định quân. Con đông nó để can các đợt xung phong của địch, nó thì sao được một tuyến nhỏ Nay đông nó mà cần 4 Tiểu đoàn địch thì được là nguy hiểm. Hơn nữa khi đóng Gunship thì phải ngừng phào binh lại. Vì vậy tôi không cho Gunship can thiệp. Dùng phào binh bắn tung loạt, tung loạt trên một diện tích to lớn. 4 Tiểu đoàn địch cho 10 Tiểu đoàn địch cũng đánh nát có thể chạy chết•.

Nam giờ ba mươi lăm sáng Đại Úy SON nói vang trong máy vô Đại Tá Tư Lệnh :

— Ngọc hoàng đây Mỹ Đức, xin cho tôi một thắng hai tháu...

Tiếng Đại Tá Tư Lệnh bảo lại :

— Mỹ Đức xin hai tháu để tiếp việt hay truy kích.

— Ngọc Hoàng đây truy kích đó Ngọc Hoàng.

Y Đại Úy Son muốn xin một Tiểu Đoàn để xuống để truy kích địch song với 2 Tiểu Đoàn mà truy kích 4 Tiểu Đoàn địch thực là mạo hiểm, nên không được chấp thuận.

Trời sáng dần, tiếng súng im hẳn mọi người ra khỏi hầm, mới cảm thấy mệt mỏi. Người ta ngạc nhiên cũng được phào kích của 12 khẩu 82 ly, vẫn những loạt đầu công của 4 Tiểu Đoàn địch, mà chỉ có Đoàn, bao vây 3 mặt tấn công. Phào kích sáng cối 82 ly •... Phào ứng dầu tiên là cho phào binh yểm trợ. Phào đội 105 ly tại Kiến văn, Phào đội 155 ly An Hòa bắt đầu nhả đạn.

Đại tá Phát ra lịnh : • Không cần phải tìm bắn địch xác vào! vị trí nào có địch. Khu vực đồng hoang không có dân chúng, vậy cứ bắn tung loạt ngăn chặn sự hiếp địch. Bắn từ xa 300 thước, lùi gần lại vị trí quân bạn. Khi nào sát quá có thể nguy hiểm mới ngưng lại •. Hai phào đội 105 ly và 155 ly với 12 khẩu, nhả tung loạt đạn vung chuyển trên đất. Sau 25 phút xạ kích, tiếng súng 82 ly của địch đã im hẳn các loạt súng phòng chống ngăng lại. Những người trong vòng lửa đạn bắt đầu dợi mong trực thăng với tăng tới cao thiệp, nhưng cho mãi, cho mãi cũng vẫn biệt tăm. Người ta tự thắc mắc: trong các trận giao tranh hàng ngày, Đại tá Phát nổi tiếng thích đùng phi cơ can thiệp, lại sao trong trận lớn này ông không dùng tới mà chỉ cho phào binh làm việc ?

Sau nửa ông giá thích cho Đại úy Son, Tiểu đoàn trưởng 41 BĐQ. • Nếu tôi cho Gunship (trực thăng vũ trang) can thiệp thì ngay cho Anh Vì Gunship chỉ hữu ích khi đóng nơi đồ trực thăng đích, oanh kích các mục tiêu có định quân. Con đông nó để can các đợt xung phong của địch, nó thì sao được một tuyến nhỏ Nay đông nó mà cần 4 Tiểu đoàn địch thì được là nguy hiểm. Hơn nữa khi đóng Gunship thì phải ngừng phào binh lại. Vì vậy tôi không cho Gunship can thiệp. Dùng phào binh bắn tung loạt, tung loạt trên một diện tích to lớn. 4 Tiểu đoàn địch cho 10 Tiểu đoàn địch cũng đánh nát có thể chạy chết•.

Nam giờ ba mươi lăm sáng Đại Úy SON nói vang trong máy vô Đại Tá Tư Lệnh :

— Ngọc hoàng đây Mỹ Đức, xin cho tôi một thắng hai tháu...

Tiếng Đại Tá Tư Lệnh bảo lại :

— Mỹ Đức xin hai tháu để tiếp việt hay truy kích.

— Ngọc Hoàng đây truy kích đó Ngọc Hoàng.

Y Đại Úy Son muốn xin một Tiểu Đoàn để xuống để truy kích địch song với 2 Tiểu Đoàn mà truy kích 4 Tiểu Đoàn địch thực là mạo hiểm, nên không được chấp thuận.

Trời sáng dần, tiếng súng im hẳn mọi người ra khỏi hầm, mới cảm thấy mệt mỏi. Người ta ngạc nhiên cũng được phào kích của 12 khẩu 82 ly, vẫn những loạt đầu công của 4 Tiểu Đoàn địch, mà chỉ có

(CÒN NỮA)

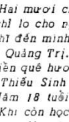

những cuộc sống buồn

mến tặng Trần Thị Nhu

nằm một mình không nghe rằng cỏ đục
đeo cao đeo cao cón em ở bên (ta
ta lái đá cuội lăm hình tượng đá
ta vô tri bảo động tự ngàn xưa
ngồi một mình nhìn hoa thở của nói
lần nào mỏy mù lần nào heo may ?)
ta thở khói thuốc có hình tượng đá.
đốt thoại bằng cả miệng núi mắt mắt
soo im lặng ! núi sao nặng nề mây sao ủ rũ ?
ta bước đi giữa một rừng lau dài
núi thật đen và trí nào dấy khát thuốc
vẫn vững đục tâm hồn ta hôm nay.
đứng nhìn em điện trò bằng tiếng khóc
cả oách ngàn bằng những nụ hoa trên ngàn
hoa thơm như hơi thở ngày xưa còn nhỏ
ta bịt mũi rồi vùng chạy cuối ngất không
gian.
em vẫn ở bên kia bìa rừng dấy hoa trắt
ta nằm úp mặt lắng nghe tiếng thở của em
lần ở tiếng hồ gầm lần cả tiếng suối chảy
nhìn đá sốt mà ta ngỡ trắt tìm em
đêm ta đốt lửa mong sưởi ấm tâm sự
ta ngủ trên trường và ca hát miên man
nỗi sầu mọc cành cùng ta khiêu vũ.
bát hát thật buồn lịm chết cả không gian

M.T CHÂN MÂY
(nhóm Tho An Xuyên)

HÀ-VĂN CHỌN VÀ TRÌNH BÀY

TRANH CHÚA MỖI NGÀY

của LÊ ĐÌNH

BÙI-ĐÌNH *NGUYỄN-XUÂN-VIÊN* DỊCH « PERAHIM » CỦA *CONSTANT VIRGIL GHEORGHIU*

TRÊN ĐƯỜNG ĐỊNH MỆNH

(TIẾP THEO)

— Đông bọn của chú đều quả quyết trước khi chết rằng vụ buôn lậu ma túy coài của chú chết đã lên 24 triệu và chỉ có chú biết số tiền đó biện ở đâu, vì chính chú đã dấu. Chúng ta sẽ trở lại vấn đề sau. Số Công an có bổn phận phải khám phá ra mán tiền ấy.

— Tôi không hề biết đến những triệu bạc đó. Lê Minh trả lời.

Hắn bước ra khỏi Sở Công An.

Mộng ước được sống một cuộc đời bình thản bắt đầu vẫn đục, nhưng Minh vẫn hướng thẳng về nhà, nơi Mà Mỹ Ca, mẹ hắn đang đợi hắn.

★

MẦU TỬ TÌNH THÂM

— Tại sao con không về thẳng nhà sau mười năm vắng mặt ? Bước chân đầu tiên của con khi xuống tàu lao không được hướng về đây với mẹ ?

Đầu tóc xoả, thân hình bé nhỏ và khô cằn, mẹ tên cướp nặc một chiếc áo dài đen cao cổ, dài tay, như áo nhà tu. Bà chống khuỷu tay trên bàn để đỡ lấy cái đầu bạc, Ngài trước mặt tên cướp, nước mắt tâm tả xuống khán bàn, xuống mâm bánh mì, xuống mấy cái đĩa đặt trước mặt, bà ngẩn nhìn con trong bộ quần áo mới, với cái đầu bết tục, cặp mắt vàng như sao ong và dầy sẹo.

Thấy con gầy còm và buồn bã, lòng bà se lại nhưng bà không thể nào trách móc con tại sao lại đi những công việc gì khác ở đâu rồi mới về nhà.

Lê Minh ngồi im lặng trước mặt mẹ, đăng như bàn đã im lặng trước bàn giấy của ông Cò Cát Đăng khi trùm bàn tay cớm nắm bóp những bắp thịt, những khớp xương, chịu đựng cách, văn giáo hàn bắp rắn hão. Mười năm sống ở trại khổ sai đã giảy hẳn biết im lặng. Im lặng và kiên nhẫn là hai điều đầu tiên người ta phải học khi vào tù. Kẻ nào không biết hai điều ấy chỉ có mất mạng.

Mà Mỹ Ca lại hỏi :

— Con hãy trả lời mẹ đi ; Minh, con yêu của mẹ. Tại sao con lại nói nhảm tám vội nghĩ đến những công việc khác trước khi về nhà ? Bây giờ là một giờ. Con về tới đây bốn mươi giờ ?

— Thưa mẹ, con đã nói với mẹ là con về hồi 5 giờ sáng nay. Lê Minh trả lời.

— Tờ lịc năm giờ sáng ; Mà Mỹ Ca vừa thốt thứ vừa nhắc lại. Rồi con đến ngay khách sạn, đến ngay Sở Công An. Tại sao vậy ? Đánh rằng con có lệnh phải trình diện Công An trong vòng 24 giờ sau khi về nhà, nhưng người ta có bắt con phải trình diện ngay trước khi về với người mẹ con xa cách từ mười năm nay đâu ? Minh, sao con lại tâm như thế ?

Mà Mỹ Ca thốn thức tiếp :

— Ngày xưa cha con cũng vậy. Hồi đó, cha con biết rằng mà đã đợi chờ cha con trong cơn sự vả nước mắt, thế mà, vừa ra khỏi nhà tù, cha con đã thăm ngay đồng chí, đến trụ sở nghiệp đoàn, đến câu lạc bộ để được bọ tiếp đãi chán chê rồi mới về với mẹ, vì cha con cho về người là đồng khác. Mà là người cuối cùng cha con thăm hỏi đến, trong khi đã thì mà mẹ mới đợi chờ, trong khi đó thì mà là người mong đợi cha con nhiều. Ngày nay con cũng lại thế. Minh, con yêu của mẹ, sao vậy hả con ? Tại sao con không về thẳng nhà ?

— Con xin lỗi mẹ, tên cướp nhỏ nhẹ nói.

— Xưa kia cha con, cũng xin lỗi như vậy.

— Con muốn về đây với mẹ ngay, nhưng con không muốn gặp mẹ trước khi con chưa được tự do hoàn toàn, vì thế con phải lấy cho được đầu thị thực của Sở Công An Tư Pháp vào chứng chỉ phóng thích.

Lê Minh đứng giậy ôm chầm lấy mẹ.

Thân hình của bà mẹ già nhẹ quá, ôm lê quá. Bà áp mặt vào ngực con cứng rắn.

Nước mắt bà thấm vào áo con mi hãn nóng hổi. Lê Minh cảm thấy mà mẹ áp vào ngực con nóng hơn cả những điều thuốc là bọn thám tử trước đây đã đi vào da hắn. Những bắt nước sôi hồi xưa bọn côn đồ vào Thanh Hóa và Hà Nam một trăng mành da cô lẽ cũng không nóng hơn những giọt nước mắt mẹ hắn nhỏ vào ngực hắn — Cái bơi nóng, cặp mắt, những giọt nước mắt của bà mẹ già trên ngực con yêu ?

Lê Minh cố lấy giọng nhẹ nhàng nói :

— Thôi, mẹ hãy can đảm lên, từ nay con luôn luôn ở cạnh mẹ, con không đi nữa. Mà con ta sẽ ở với nhau, chúng ta khi chết, chỉ có hai mẹ con sống với nhau mà thôi, chắc mẹ hài lòng.

Kết quả XỔ SỐ KIẾN THIẾT

XỔ NGÀY 10-9-1968

loại 9B1-9B2-9B3 và 4

Số đặc biệt trúng 2 triệu đồng

400.213

Trúng 200.000 đồng
690.661
154.760
993.121
000.901
789.941

Trúng 100.000 đồng
326.320
408.979
068.576
671.218
349.171

Trúng 20.000 đồng
96435 53814 83080
05858 78211 33516

Trúng 10.000 đồng
9.603 3.927

Trúng 2.000đ. 639
Trúng 1.000đ. 966
Trúng 200đ. 84

Những vé có 5 con số giống hệt đặc đầu trúng 10 ăn 1 4.000đ

NHẬT BÁO
tiền tuyến
TIẾNG NÓI CỦA QUÂN DÂN MIỀN NAM T.V.N.

Năm thứ Tư • số 1.016 • Thứ Năm 19-9-1968

RẤT NHIỀU TRẺ EM CHẾT TẠI SG. TRONG THÁNG 5

★ TRONG SỐ 1764 TỬ, CÓ 657 TRẺ EM

SAIGON (VTX).— Số người chết tại Saigon trong tháng 5-68 được phi nhận là 1764 người, trong đó các trẻ em dưới 11 chiếm nhiều nhất với con số 366 em vừa kể đó và 289 em từ luổi 41.

Theo nguyên văn Thống Kê số mới nhứt, trong tháng 5 năm nay, những người lớn ở Saigon chết ít hơn : từ 20 đến 24 có 43 người ; 30 đến 34 có 47 người ; 35 tới 39 tuổi có 60 người ; 40 tới 44t có 66 người chết.

Vẫn theo nguyên văn thống kê số mới trên tổng số người chết tại Saigon trong năm 1967 là 16 614 người, trong đó các trẻ em dưới một tuổi, và từ một đến 4 tuổi chiếm gần một nửa với con số 7522 em.

★★★

từ tiền tuyến đến hậu phương

Thứ Năm 19-9-1968

NỤ CƯỜI CỦA LÍNH

Là cái gì chớ !

Trung Chợ Lớn có một chú ba tếu tên Huỳnh Sửi nổi tiếng là có một biết tài : những đồ vật gì khó kiếm đến đâu anh cũng kiếm ra được. Nhỏ đó, anh giàu lớn và giúp đỡ được nhiều người.

Một hôm có một bà lớn tìm đến Huỳnh Sửi nói :

— Anh kiếm cho tôi một cái sterilet. Bao nhiêu tiền tôi cũng trả.

— Thưa bà, chắc chắn là tôi kiếm được.

— Ừ. Nhưng phải là sterilet cỡ lớn.

— Thưa bà, cỡ lớn bao nhiêu cũng có.

— Mà phải thứ mới toanh chưa ai dùng.

— Thưa bà, phải là đồ chưa cắt chỉ cho !

— Tốt lắm. Nhưng phải có trước 9 giờ tối nay.

— Thưa bà, tôi sẽ đưa tận tay bà hồi 8 giờ rưỡi.

Bà lớn có vẻ hài lòng bước ra khỏi cửa.

Huỳnh Sửi vội chạy theo kêu lên :

— Thưa bà, bà phải, cho tôi biết sterilet là cái gì chớ ! (V.D.)

Hiểu làm

Một cụ già bước xe lừa ngồi xuống ghế đối diện với hai người khách đang nhai kẹo cao su. Cụ gia chăm chú nhìn mồm hai người khách rồi bỗng nhiên lên ! ngạc nhiên lắm !

Vừa lắc cổ người soát vé đi qua cụ gia liền kéo lại và ghé mồm sát tai hai người này nói khẽ :

— Ông ơi ! ông thử hỏi tôi một câu xem sao.

Người soát vé quay lại :

— Nhưng hỏi cụ câu gì mới được cơ chứ ?

Người soát vé vừa nói dứt câu, cụ gia thở phào khoan khoái. Cụ tìm bằm nói một mình :

— Trời ơi, sướng quá hỗi vẫn còn nghe rõ. Tôi cứ tưởng là tôi điếc. Đã ra hai anh chẳng kia cả.

Phải làm cho địch sợ

Một anh tiếp binh vào đơn vị lính quân trang. Anh mặc thứ bộ quân phục vừa lành thì thấy nó rộng thùng thình. Anh liền bảo Hạ sĩ coi hộ :

— Trông tôi giống như con ngoáo ộp.

Hạ sĩ coi kho liền đáp :

— Đã không biết rằng một chiến binh cần phải làm cho địch sợ hay sao. (Tử Hương 12817 Tôn thất Hiệp, Saigon).

Tai nạn phi cơ

Thiếu phụ bị hai phái đạn nơi ngực. Tôi nhà thương năng khui bị tai nạn máy bay. Bỗ vì đang lê chỗ ngồi sáng thứ sáu mới trở về bà ở xe hơi, nhưng lại về bằng phi cơ từ đêm thứ tư.

tiếng nói thương phế binh

NGUYỄN-ĐỊNH — ĐINH-TRUNG-THU phụ-trách

NHỮNG NGÀY TRONG BỆNH VIỆN

★ Ký sự CHÂU VĂN QUÂN

(Tiếp theo)

Đã nhìn đưa con gái chú đang say sưa trong giấc ngủ thiên thần. Thầy tôi. Nàng đã phát ngôn : Đây chỉ sớm vậy.)

— Gió nay con sơn gì ! Bỗ cho tôi khi mặt trời chiếu có mơ đây. Thì có nước sâm thêm ngày nữa ! mà kung, tôi sửa soạn để lên đường em đang đây, bao tin ... Anh bạn ấy gì đó đã rồi hay đi. Tôi ... ta tay : khoa phải ai gì cả; vô ở anh để điều tâm luôn thế, và nếu không thì, 9 giờ lại là viện đã có con rồi. Nói thế, nhưng tôi biết chắc rằng : cơm tự phát khoảng 9, 10 giờ. Những buổi hội đó mới bừa ăn theo kiểu VN thì tôi ra 12 giờ đã ăn mất rồi.

Sửa soạn đã xong. Tôi xách theo một tôi đồ cần thiết và đi ra cửa. Không quên nhìn lại phía sau một cái nhìn quyến luyến và xuất khẩu thành : Thơ thân mây cây.

Một gió trong tay, bởi phố phường. Giã từ bè bạn vườn ngoại thương ! Ta đi sâm thăng sáu cô lê !

Em ơi lan sha ... nhớ lành lương ! Đưng có bực dọc thơ gai mới.

Tô son chát phấn, mông tay hương ...

Làm bằm ngàm ngạt tôi đay thì nó cùng bà mẹ nó mất vận ! Vậy tạm ngừng hai câu kết lại ở đây và bạn nào sẵn có máu thi sôi trong người, xin làm giúp cho hai câu nay, và cứ gửi về mục Tiếng nói T.P.B để bổ túc cho bài thơ «Thái Ngọc dương Luận» trên đây. Sẽ có quà tặng xin nói trước, là không phải bánh của phi

— Hãng đâu nhé !

Trên đường nhập sở

Lập cập ra tới đường. Trời đã 15 mặt người thế. Ta sau ! đến tâm sự, thêm vào hàng loạt bom giây Cầu B 52. Lâm rung chuyển cả nhà cửa và chốc chốc lại hàng pháo của các chú Gi- sẵm phía ngoài.

Vòng đai bắn đã làm cho hàng chục trăm hóa chậu bông mất gốc khuya để sáo sang cả một vườn trái phía Bắc Saigon. Bây giờ tất cả mọi phấp phỏng lo sợ đã tan biến mất, để nhường lại cho sự hoạt động hối hả và huyên náo trong ngày. Tôi kêu một chiếc xích lô may để rời khỏi cái ngõ tắt Xóm mới, đây những các rượu lên đây đường Tả Hiền Thành.

(CÒN NỮA)

BÁC SĨ NGUYỄN TẤN HỒNG

Phụ tá Tổng Trưởng Quốc Phòng và Cựu Chiến Binh viếng thăm các lớp huấn luyện quân nhân loại 2

Sáng ngày 14-9-68, hồi 9g Bác sĩ Nguyễn tấn Hồng Phụ tá Tổng trưởng Quốc phòng và Cựu chiến binh đã tới viếng thăm các lớp huấn nghệ quân nhân loại 2 tổ chức tại Trung tâm Quốc gia Kỹ thuật Phú Thọ.

Cùng đi với Bác Sĩ, có Đại Tá Phạm Cao Cầu, Tổng Giám Đốc Nha Cựu Chiến Binh. Trong số các quan khách người ta thấy có Kỹ sư Trần Lưu Giang, Đại Tá Nguyễn Đức Đệ, Trưởng Phòng Tổng Trị Bộ Tổng Tham Mưu, Trung Tá Trần văn Kha, Công Cán Kỹ viên Bộ Quốc phòng và Cựu Chiến Binh, các đại diện các xí nghiệp tư VN và ngoại quốc, cùng vài đông các kỹ thuật gia dân sự và quân sự.

Bác sĩ Nguyễn tấn Hồng và các quan khách đã ngắm Thiếu tá Nguyễn Hữu Tỷ, Giám Đốc Nha Huấn Nghệ và Bản Tuy Tổng Nha Cựu Chiến binh thuyết trình về mục đích và điều tiếu của các khóa học, cùng thành phần khóa sinh. Sau đó Kỹ sư Bùi Tiến Hùng, Giám đốc Trung tâm Quốc gia Kỹ thuật đã lược thuật sự việc tổ chức các khóa học, sau phần thuyết trình các quan khách đã đi thăm viếng các phòng học và bực xưởng dành cho các quân nhân loại 2, cựu quân nhân, phế binh và cô nhi tử sĩ.

Được biết các lớp huấn nghệ mở tại Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật năm trong khuôn khổ chương trình huấn nghệ các quân nhân loại 2. Các lớp này đã được thực hiện do sự cộng tác của Tổng Nha Cựu Chiến Binh thuộc Bộ Quốc Phòng và Cựu chiến binh và Nha kỹ thuật Học vụ thuộc Bộ Văn hóa Giáo dục và thanh niên, nhằm mục đích trợ giúp các quân nhân loại 2 có 1 nghề hữu ích trước khi xuất ngũ. Tổng số học viên là 62 người chia ra các nghề sau đây : nghề mộc, máy nổ, điện, hàn v.v..

(CÒN NỮA)

CỰU QUÂN NHÂN THƯƠNG PHẾ BINH MUỐN TÌM VIỆC LÀM CẦN BIẾT

Tổng Nha Cựu Chiến Binh trân trọng thông cáo :

Cơ quan ngoại quốc và các xí nghiệp tư tại VN cần tuyển dụng gấp một số nhân viên chuyên môn sau đây :

1) KHÔNG LỰC HOA KỲ

— Nhân viên phân xuất thư, xuyên phiếu viên, phụ tá giám định chức vụ, bì thư, huấn luyện viên, phụ phụ rượu cơ khí và các thợ chuyên môn.

2) HÃNG RMK — BRJ :

— Một số tài xế các loại, chuyên viên đụng cơ năng kỹ sư, thợ thủ bọc viên và các thợ mộc, điện, hàn, máy v.v..

3) HÃNG PACIFIC ARCHITECTS AND ENGINEERS.

— Phụ tá bách chỉ, điều động viên máy nổ, gồm thợ sửa chuyên viên tiếp liệu, kế toán và các thợ chuyên môn.

4) HÃNG HOONG AN CORPORATION.

— Một số trường toàn điều động đụng cơ năng, an ninh, kỹ thuật.

5) HÃNG DAE LIM INDUSTRIAL CO. LTD :

— 5 kỹ sư công chánh. 5 thợ máy, và 10 điều động viên đụng cơ năng.

6) VIỆT HÀN TRADING CO LTD :

— 3 thợ sửa máy ảnh, 3 thợ tiện đồng hồ.

7) HÃNG DAEYLE YANGHAENG CO LTD :

— 1 thợ máy xe buýt.

8) HÃNG R.B. LANDIS AND COMPANY INC :

— 4 chuyên viên vô tuyến điện, 1 thợ máy diesel và 1 thợ máy xe hơi.

— NƠI LÀM VIỆC : Sẽ do Hãng chỉ định sau.

LƯƠNG BỔNG : Sẽ được trả tùy theo khả năng của mỗi người.

— Cựu tiền binh đã chọn Quân nhân, quả phụ và cô nhi tử sĩ đến ghi tên trước.

— Các ứng viên thuộc thành phần trên muốn tìm việc làm khuyên chúng và hợp với sở nguyện, hoặc muốn biết thêm chi tiết, xin trực tiếp liên lạc với Nha huấn luyện và Bảo trợ số 127 đường Đoàn thị Điểm Saigon để được cấp giấy giới thiệu ?

Saigon, ngày 16 tháng 9 năm 1968

NHỮNG NHÂN-VẬT CỦA CHÚNG TA

Đi lính từ khi 16 tuổi

HẠ-SĨ I NGUYỄN-V.-THẤY

★ Một dũng sĩ cảm tử Xã Lương-Hòa ● Một chiến sĩ gương mẫu của SĐ 25 BB. trong năm 1967.

● PHỤNG QUỐC-HÀM

(TIẾP THEO)

Đa đội 25 Trinh sát, những người mang niềm tin cho người dân Lương Hòa đã ở lại. Lương Hòa như một vùng khách thân yêu nhất, đáng nhớ nhất. Những con đa đại đội 25 Trinh sát đã mang lại mùa xuân trên vùng đất vừa qua con ác mộng giao rắn, bởi những cuộc người khát máu khát danh... «Giải phóng».

Mùa Noel năm 1964 đó, dân chúng vùng Lương Hòa hầu hết là người Công giáo đã mở ngỗ lê Giáng sinh của Chúa Hài Đồng thật toàn vẹn, thật tuyệt vời bên cạnh những chàng trai vừa mang lại niềm tin cho sự yên vững lâu bền. Đại đội 25 Trinh sát — lại vùng Lương Hòa chia vui cùng dân chúng ở lấy đúng một tuần lễ.

Giải vây Lương Hòa ĐĐ 25 Trinh sát không bị một thiệt hại nào, trái lại, họ còn gây cho địch một tổn hao đề đời. Và điều quan trọng, đáng yêu và đáng nói nhất sau chuyến giải vây lúc ra đi ĐĐ 25 Trinh sát đã tăng thêm quân số 11 người, toàn là Dân vệ đồn Cầu Xang, những chiến sĩ dày dạn kinh nghiệm chiến đấu, quyết sống chết với giặc Cộng, trong số đó có anh Nguyễn văn Thấy.

Trong những năm tháng phục vụ tại Đại Đội 25 Trinh sát, anh Dân vệ Nguyễn v Thấy đã là một Hạ sĩ I của QĐVNCH và của Sư Đoàn 25.BB tiếp tục lập nhiều chiến công rực rỡ và được ban tăng 3 anh đồng bào tuổi, trong đó có 2 người cao đồng, 1 người sao bạc và 3 tường lục cấp Sư Đoàn. Có lần anh đã một mình bắt sống 2 cán bộ VC tại xã Trung. Đực, Hoà, bị 8 VC tại chỗ, tịch thu 1 rouleau, 2 carbine, 1 súng trường Nga, 1 súng M79.

Tuy phục vụ ở đơn vị mới với tất cả lòng hăng say và kiên hành của mình, Hạ sĩ I Nguyễn Thấy vẫn còn nhớ những kỷ niệm xưa, thời kỳ còn làm Dân vệ tại Đồn Cầu Xang ngay trên mảnh đất Lương Hòa chôn nhau cắt rốn của anh. Kỷ niệm anh nhớ nhất là lần anh cùng 2 bạn đồng đội đơn vị khác và một nhân viên Cảnh sát đi chuyển trên chiếc xe Lam 3 bánh đã bị 1 trung đội VC phục kích. Trận phục kích đó xảy ra tại Trung Hòa năm 1965. Lúc đó trời chập chờng tối, một người bạn Dân vệ đạp xe đạp nguyên chiếc đã cho anh cùng 3 bạn đồng hành biết là VC đã thế phục kích vì người này nghe chú vừa đi ruồng lúa trước mặt. Khi đến ruộng lúa có cọc VC cắm rất rác. Người cảnh sát nhảy xuống xe bắn vào đám mía để phòng hờ. Bọn VC vẫn nằm im. Xe chạy được thêm một quãng nữa thì VC đùng 2 cây Thompson bắn kép vào 2 bánh chiếc xe.

Chiếc xe lủi vào giữa ruộng mía trước hàng vòng VC. Người tài xế, viên cảnh sát và 2 bạn đồng đội Dân vệ của anh thoát xuống xe. Anh Thấy vẫn còn ngồi nguyên trên xe bình tĩnh quan sát tình động địa địch trước khi bắt đầu bắn tràng viên Mat 36 vào đầu bọn VC. Bọn VC động đầu lúa ra toàn bắt sống anh và những đồng đội. Những anh đã chọn trong vị trí, cương quyết không để lọt vào tay địch, chỗ lực lượng Dân vệ và Cảnh sát gần đó đến tiếp ứng.

Sau cùng anh Thấy đã hợp lực với lực lượng tiếp ứng đánh tan Trung đội VC phục kích. Anh bạn 1 VC bảo bị thương 1, tịch thu 1 carbine.

Điều quan trọng và đương nhiên, Hạ sĩ Nguyễn văn Thấy của chúng ta đã tung được bao chiến sĩ xuất sắc năm 1967, và đã được vô đề tuyển Quốc khanh 1 tháng 11 năm 67 tại thủ đô. Nhưng thế hãn chúng ta không thể lãng ra khỏi anh lên Bình Nhất ngày 1-11-66 lên Hạ sĩ ngày 1-1-67 và chỉ 9 tháng sau ngày 1-10-67 anh đã lên Hạ sĩ I.

Chuyện vẻ chàng trai anh hùng đất Lương Hòa còn nhiều. Con nhiều như truyền thống chống cộng những giai thoại về những người con gái sinh ra và lớn lên ở đó.

PHỤNG QUỐC HÀM

TIỂU ĐOÀN «41 BIỆT ĐỘNG QUÂN, CON CỌP ĐEN MIỀN BIÊN GIỚI»

● Của HUỲNH KIM QUANG

(TIẾP THEO)

Đặc biệt nhất là trận đánh chiếm hàng rượu và gạo ở Bình Tây, trong trận này Cộng quân đã quân thức hơn 2.000 đồng bào và đem dẫn ra dân bia để đánh chiếm cản cứ và cơ sở của quân đội ta, nhưng Tiểu đoàn đã cố tiết kiệm tài sản và sinh mạng của đồng bào nên đã dùng chiến thuật nghi binh và dạ chiến, chiếm giữ từng cản nhà, từng tầm vách, từng mô đất. Cuộc tiến quân thật gian nan vất vả nhưng cuối cùng Tiểu đoàn đã chiếm trọn khu vực, đuổi Cộng quân ra khỏi khu vực Bình Tây và giải thoát cho số đông bào bị kẹt tại đây.

Kết quả trong trận này có 160 Cộng quân chết tại chỗ trong số có một Tiểu đoàn trưởng, một đại đội trưởng 130 tên khác bị thương, 56 tên bị bắt và 33 hồi chánh, Tiểu đoàn thu 30 vũ khí đủ loại, 15 tấn đạn dược, chất nổ và tài liệu. Về phía Tiểu đoàn 41 Biệt động Quân có 11 chiến sĩ hy sinh và và 41 bị thương.

Riêng trận này hiệu kỳ và Tiểu đoàn trưởng 41 Biệt động Quân đã được Đại tướng Tổng Tham Mưu trưởng Quân Lực VNCH tuyên dương công trạng trước quân đội.

VỀ BIÊN GIỚI

Và chưa kịp hưởng hết những chiến công ở Đô thành, 41 Biệt động Quân được đưa về Miền Tây và đến vùng biên giới thuộc Biệt khu 44 vào ngày 22-2-68.

Lúc đó thị trấn Cao Lãnh đu chưa bị một trận tấn công nào quan trọng nhưng vẫn còn bị áp lực nặng của Cộng sản và 41 Biệt động quân đã giải tỏa được áp lực này khi địch đã bị đẩy ra khỏi vòng đai an ninh của tỉnh và đã gây được nhiều thắng lợi về vang khiến dân chúng rất tin tưởng.

Và cũng kể từ ngày đó, Tiểu đoàn được biệt phái đại hạn cho Biệt khu 44 để bảo vệ an ninh cho cả miền biên giới miền Tây.

NHỮNG CON CỌP ĐÃ NGÃ XUỐNG

Một trong những con cọp lâm vang danh đoàn cọp 41 Biệt động quân là Trung uý Võ Ân, sĩ quan Đại đội trưởng đã xuất sắc góp công rất lớn trong việc lấy trư Cộng quân tại thủ đô. Ân đã anh dũng hy sinh trong một trận đánh ác liệt 3-5-68 tại miền biên giới.

Sau đó, trong cuộc hành quân Trương công Định 44/22 cuối tháng 5-68, Thiếu tá Nguyễn Ngành, Tiểu đoàn trưởng cũng đã hy sinh và Đại uý Nguyễn văn Sơn được cử giữ chức Tiểu đoàn trưởng, Đại uý Sơn đã từng là Tiểu đoàn pho 41 Biệt động Quân kể từ năm 1963.

Và Tiểu đoàn 41 Biệt động quân còn đã liên tiếp được nhiều thắng lợi từ việc giải tỏa áp lực tại Tiểu khu Châu Đốc, qua hành quân tiêu diệt hậu cần địch tại núi Cô Tô đến các cuộc hành quân Quyết chiến tại miền sinh lầy Đồng Tháp...đã khiến cho Cộng sản phải kinh hồn khi nhắc đến tên 41 Biệt động quân.

Kết quả tính từ Tết đến nay, 41 Biệt động quân đã hạ 1,894 Cộng quân tại chỗ, bắt cầm tù 86 tên khác cùng tiếp nhận 37 hồi chánh, thêm vào đó Tiểu đoàn còn tịch thu 198 vũ khí 3.500 lựu đạn, 12.750 đạn dủ loại, 40 mìn, phá hủy 10 tấn đạn dược mìn lựu đạn, 257 xuồng máy và nhiều hầm hố.

HUỲNH KIM QUANG

Gia đình chúng ta

— Hồng Nga (Sg) Chị thành thật chia buồn rũng gia đình và em về người thân yêu đã đến nơi cõi vắng thơ em lau, chị mong lắm và cũng không tố lý do em vắng viết cho chị, chỉ sao lo Bây giờ anh em đã ra đi em còn bốn phận lo chăng đó và đem niềm an ủi cho gia đình. Mong em gái luôn cố gắng và tỏ ra vững lắng. Mong tin em.

— THU TRANG (Tan uyên) : Biết em đã nghe lời chị mà vượt qua các tiếc hận phiền chị nghe vui theo em. Chị sẽ chuyển thư em cho T.H. chị không rõ địa chỉ em hẳn. Nong nếu có dịp chị sẽ tìm hộ em. Hoan nghênh sự đóng góp của em đành cho bạn gái làm đẹp, nhưng em nên chép lại bài vì em viết trên 2 mặt giấy không sắp chữ được. Mến em.

DA PHONG LAN (Sg) : Em gái sáng tác hăng say mong em luôn vui và cố gắng nhé. Chị vẫn chờ thư NT mặt lượt với thư em. NT nhắc em nhiều lắm, cám ơn em về lời thăm hỏi ân cần đành cho chị. Chị đã nhờng vào thăm khoẻ hằng Hercule vẻ lòng và đa chào chị đã tới thăm các em nhiều. Mến mến gửi chị. Nathalie. Mong em sem lại bao chế.

NDCNQP đã được chuyển đăng. Sốt ruột ít thôi chó có bé. Thương Lan thật nhiều.

— THÚY (NLT) sẽ chuyển bài cho em. Đừng trông chị quên cậu em có sết chớ đợi và những vần thơ buồn lên thắc mắc sao cho thơ Thúy ít được đăng ở vườn thơ của GDCT. Biết tại sao không vì Thúy chỉ đã chuyển và được đăng nơi thì cũng nên thích thoáng Thúy vào vườn thơ chứ. Mong Thúy luôn viết hăng hái, sao lại ngại gì sự làm phiền chị ? Trái lại chị thấy phiền nếu em không thêm viết về cho chị thôi. Nhớ nhé.

SA MẠC LINH(PS): Sao không phone cho chị mà ở đó khóc hu hu vậy bé yêu ? Nhớ chị không thông thì cứ vào thăm chị. Sợ gì ? Bé phải lo uống thuốc. Không được để đây đưa bệnh hoạn. Phải nghe lời chị, ngoan thì chị mới cưng nghe em tập coi chương cao sặt bé tí đó đi. Bé sẽ làm hoạ gì cho cô bé đâu.

Em cũ nhìn nó rồi em sẽ thấy nó chẳng rõ gì lắm cho bé phải sợ. Mục nâu nướng cô lại rai fầy chớ, tập cho các em gái làm bếp, nhất là em gái hàm làm bếp như bé để chỉ có dịp bế cho ăn thức đó bé nhu nướng nhé mong bé lắm.

TÚ NGA (Cholon) Tưởng chị quên cô bé Tú Nga thương của chị sao ? Em đang bẹo ma một cái thư đau để phạt Nếu em biết bao vỡ của chị và T.H chắt cao ngất thì em sẽ không sốt ruột nhiều lắm. Saigon đang nóng và sẵn sẽ nhiều đương cố đọa khúc mà chị sợ ngạp lut thôm. Thương chị Trang nhiều vậy à ? Vậy thì đừng hối thúc chị, vì lẽ chị hay viết thư tự và bài nào khá chị cho lên khuôn ngay OK ? Chị đã nhận đủ 2 thư của em.

— THÚY CHÂU (Sg) : Hoan nghênh có em gái có lòng lo vun bồn cho vườn nhà. Nghe em kể công tác nữ trợ làm bếp, chị phải khen em ! phải sẽ tính thăm dân đang. Nhưng nhà cần chín lắc để lòa ra sa lo phê mà vào tạo bạn là con thực em cho gia đình ăn cơm khe lắm. Sau nhau chăm chỉ hơn nghe cùng. Được em vui ! là chị tìm thấy mình vui trong sẽ hết bệnh ngày. Nhưng đừng có chê chị vô ảnh chị nhé. Mến em chăm.

Dẫn tăng GIA ĐÌNH

Mẻ gà xào rau cần

VẬT LIỆU :

— Cải gà nhiều cái
— Rau cần tây
— Nghệ
— Mực có hành tây
— Nấm tươi 100gr
— Thịt nạc heo 100 gr
— Cà tomatte

CÁCH LÀM :

Bắc chảo lên bếp cho mỡ vô chảng 5 muỗng canh, mở sôi lên cho cũ hành thật nạc hành vô cho vào cho cải cắt gà vô trộn đều, cho nấm rơm, cà tomatt- thứ vừa chín trộn lộn chung, rồi cho thêm nước mắm, tiêu, muối, xước ớt.

Khi chín tắt cả cho rau cần bỏ sau đều rồi nhắc xuống.

Lấy rau ngò, ớt sắp lên mặt, thì thêm tiêu nếu thích.

tiền tuyến PHỤ NỮ

★ Do LINH-TRANG phụ trách

Câu chuyện PHỤ NỮ

BÍ QUYẾT BẢO VỆ HẠNH PHÚC

LÀM ĐẸP VỚI CHỒNG...

★ Khi đã có chồng bạn gái có còn nên làm đẹp không ? ◐ Bạn có nghĩ rằng chồng bạn là người bạn đời vĩnh viễn của mình thì cần gì phải làm đẹp với chồng ? ★ Bạn có dùng tất cả thì giờ vào công việc giữ sắc đẹp chính bạn ?

của LINH TRANG

Vấn đề này đã được nêu lên, và thường có những ý kiến trong phái nữ cho rằng chồng là người đã có gia đình, chồng con, vẫn nên chú trọng đến việc trau dồi sắc đẹp, có số chơi lên lại nghĩ rằng đưa ấy không cần thiết vì khi người đàn bà đã đi vào bốn phận thì còn làm đẹp với ai ?

— LT xác nhận vấn đề lên đây và tát mong ý kiến của các bạn gái chung ta gửi về thảo luận và bổ khuyết.

LT cho người chị : bài còn thiếu sót chị là một người con gái khá xinh, lại khéo điểm trang. Ai cũng hàm mộ vẻ đẹp đang của chị, chồng bạng lớp hơn vẫy ít' được trông lên và đã uống.

Rồi chị lấy chồng trong thời chưa tốt con, sống trong thân, kỳ hạnh phải trong một buổi dầu chỉ vào cọn gỗ phụng dọ cũ Nghĩa là vẫn con tương tất, vẫn thuyền đang. Trong nhà chị là cách hoa xinh trong, Ra đường chỉ vẫn lối cuốn vẻ phía mình không cái nhìn so vức chồng tình hết bạc. Tuy nhiên, số điện vẻ người vy xinh đẹp của mình.

Có chóng con rồi cần gì trang điểm ?

Một thời gian sau, đứa con đầu lòng của chị ra đời. LT đã thấy sự kiện bắt đầu «xuống dốc» của chị. Đến 2 đứa con sau kế tiếp, chị đã «xuống dốc» thảm lắm. Tôi xin nhắc chị rằng chỉ đã điều giấy xinh đẹp, ngày nào là lượt tung lên vòm trời cao, điểm lệ, ngày nay bị máy con gió lốc, đã tụt giấy rơi xuống tơi tả trên khoảng đồng ruộng hoang vắng ! Ăn quần nhân cái tóc tai gần như không chải gỡ, rối bù, da mặt xám xanh, mỏi na nhợt nhạt. Tất cả những nét xinh tươi ngày xưa đã từ giã chị. LT vừa chán, vừa thương hại chị và đã phải kêu lên :

— Trời ơi ! Sao chị hãy giữ vẻ đẹp đã ra toàn bắt sống anh và những đồng đội. Những anh đã chọn trong vị trí, cương quyết không để lọt vào tay địch, chỗ lực lượng Dân vệ và Cảnh sát gần đó đến tiếp ứng.

Sau cùng anh Thấy đã hợp lực với lực lượng tiếp ứng đánh tan Trung đội VC phục kích. Anh bạn 1 VC bảo bị thương 1, tịch thu 1 carbine.

Điều quan trọng và đương nhiên, Hạ sĩ Nguyễn văn Thấy của chúng ta đã tung được bao chiến sĩ xuất sắc năm 1967, và đã được vô đề tuyển Quốc khanh 1 tháng 11 năm 67 tại thủ đô. Nhưng thế hãn chúng ta không thể lãng ra khỏi anh lên Bình Nhất ngày 1-11-66 lên Hạ sĩ ngày 1-1-67 và chỉ 9 tháng sau ngày 1-10-67 anh đã lên Hạ sĩ I.

Chuyện vẻ chàng trai anh hùng đất Lương Hòa còn nhiều. Con nhiều như truyền thống chống cộng những giai thoại về những người con gái sinh ra và lớn lên ở đó.

PHỤNG QUỐC HÀM

Những mẩu chuyện vụn

Chuyện diễm tình lãng mạn đến trình thám ly kỳ

NGẪU NHIÊN

Ông bà Alan ở Úc đã có hành một làm cưới...khó quên. Sáng ngày cưới vị linh mục hành lễ ở cách 100 cs, đi thế nào mà lọc đường đến 2 lần liền tiếp, để cuối cùng lái xe đâm vào bài cát cho bị xa lầy. Kết quả : ông đến nơi trễ mất bốn tiếng đồng hồ, sau khi bà hoa đợi chiếc xe ra khỏi bãi cát. Phân chàng trễ thì lại xin bạn hành cách đó 7 cây số không sao sửa chữa được đành phải chạy bộ đến nơi chưa kịp hết khi đã hợp mặt đông đủ bắt đầu hành lễ người ta mới hay rằng đôi chân cưới không cánh mà bay đâu mất.

Sau cùng để bù mục đôi tân nhân lại trễ chuyến xe lửa tốc hành, đành phải kiếm một xe khác đi hưởng tuần trăng mật.

THÚY CHÂU ghi

Đợt 3 — Bài 31

Buồn vui ĐỜI con gái

THƯƠNG MUỘN

◇ NGỌC HƯƠNG

Ân rong tối xong, Hương ra vỉa trước đưa giấy với mấy đóa nhỏ con bà chủ nhà. Tối lên gác, mở tủ lấy sáp hàng máu xanh ra. Đây là quà Hạnh gửi tặng trong dịp sinh nhật thứ 21 của thì. Tối nghĩ sướng tay mà mở sếp vài, đang xem giấy thì chợt Hương từ dưới nhà chạy lên vừa nói :

— Ngọc ơi, bỗ con nhớ tên T... không, hồi đó ở cùng xóm với bọn mình đó.

— Ở nhỏ, có việc gì đó. Lại có tin mừng của anh ấy. Tối gửi :

— Không, anh ấy chết rồi, hôm qua. Tội nghiệp mới 25 tuổi.

Hương vừa đưa lại — tôi chạp với tờ báo trên tay Hương đọc ngấu nghiến. Tối choáng váng cả mặt mày. Mặc phân vu vơ hỏi hàng chớ đâm :

Chồng tôi thành viên thật phân vân ?

Đặng Thanh Tuyền... Trung dy Không quân đã anh dũng đền ơn nước ngày... hưởng dương 25 tuổi.

Nhớn đâm theo hai đồng lệ tưởng cảm mau tôi bưng rơi tờ báo xuống đất, tập mặt hai tay để mặc cho niềm đau gào thét quá tiếng sắc.

T... đã chết thật rồi, đối tôi người anh ta không ai là người hiểu tôi. Không hiểu thì đã yêu tự bao giờ, trong khi biết bao nhiêu người yêu tôi mà vẫn không được yêu lại - đã cố đến người sắp cưới tôi lâm vợ nữa. Tôi với T...cũ duyên mà không nợ, tôi vô thiên hạ có nợ mà không duyên. Cho gì hạnh phúc bằng khi tôi lấy được người tôi yêu.

Nhưng hôm nay, thì anh đã sẵn yên dưới lòng đất lạnh. Đối với mọi người thì anh đã chết, nhưng với riêng tôi thì tôi sẽ không bao giờ quên anh, anh sẽ sống mãi trong tình khắc nhớ.

Tại sao cuộc đời T... lại ngăn ngủi thế nhỉ ? Định mệnh đành sẵn cho anh là như thế sao? Mặc dầu hơn hai năm nay tôi không cho liên lạc với anh nữa. Tôi lên Đalat để dạy học không biết gì về anh — đến hôm nay đang phân vu được yêu tôi lâm cho tôi hết sức ngỡ ngàng, trong khi 2 đứa chưa hứa nói với nhau lời yêu thương nào. Tại biết đây anh cũng yêu tôi lắm chưng anh chưa tiện nói ra. Và nay

ghi anh đau cho nỗi đề mà cái chuyện tình yêu với nhau.

Tôi cho nhớ, khi tôi chưa ở Saigôn nhiều lắm tôi đi chơi với anh. Song không nghe anh để cập đến vấn đề tình yêu. Ngồi bên tôi, tôi biết mấy lắc anh định nói nhưng không hiểu, vì sao để nên anh lại thôi. Có lẽ anh định đến mốt lắc nào đó hai đứa đều biết ngầm đến bản phận, có thể lập gia đình được thì chúng đã nói cũng chưa muộn.

(XEM TIẾP TRANG 6)

VƯỜN THƠ

Hoài cảm

Nhân đọc lời hát ăm tâm sự của một bạn lính chiến ở KBC. 3557

đăng trên TTPN ngày 13-9-68

Ngày Sy em đi vang tiếng pháo
Anh về tìm lại giấc mơ tiên
Hoa duyên trở sắc phai mầu thắm
Rạy rộc lòng nghe gió buốt tim
Sương khuya rỉ giọt cành khô lá
Gió thoảng song thưa động giấc sầu
Nguyệt lặn sao chìm khơi đo tưởng
Rưng mảng lệ mỏng, vầng thương đau !
Nửa mảnh trăng thề chưa nhạt bóng
Đường vào kỷ niệm tìm mây giăng
Đò ngang tách bến sang sông lạnh
Mây đỏ thu tàn ai biết chăng ?
Một nào đường mơ, hai lối rẽ
Hồi sinh kỷ niệm nhận giảng tơ
Hương yêu loãng vị, bờ môi lạnh
Đàn lối cung trầu.. nhịp ý thơ... !

HOÀI HUYỀN PHƯƠNG

VĂN-HÓA CHÍNH-TRỊ

✱ THANH TÂM TUYỀN phụ trách

Thứ Năm 19-9-1968

ĐÀ NẴNG : VỊ TRÍ CHIẾN LƯỢC THEN CHỐT Ở MIỀN TRUNG

★ Đại Chiêm hải khẩu, Hoài Phố phồn hoa... thương cảng quốc tế

★ Cố quốc sơn hà lận địch lý...Quảng Nam, miền đất anh dũng chống xâm lăng

★ Chiến tranh chính trị : dân tâm và sĩ khí. Từ Nghĩa hội Cần Vương đến Việt Nam Quang Phục Quân, Việt Nam Quốc Dân Đảng

Bài của LAM - GIANG

I). – Đệ nhất hùng quan, đất dụng võ và đất giao thương quốc tế.

Đà Nẵng : Danak của Vương Quốc Chiêm Thành, nổi danh từ thuở xưa với Chiêm lại Việt là Lưu kỳ Tông tập hợp nghĩa quân chống nhau với vua Lê Đại Hành nước Đại Cồ Việt. Đà là dòng sông, Nẵng là sa xưa. Đà Nẵng nguyên là danh từ dùng để chỉ sông Thu Bồn phát nguyên từ Mân Đông Quế Sơn, chảy đến hạ hạng tỉnh nguyên duyên hải, phân chi làm sông Vĩnh Điện. Sông Chợ Cồi, đổ xuống cửa Hội An.

Lãm ranh giới cho 2 tỉnh Thừa Thiên và Quảng Nam là Hải Vân Sơn cao đến 1200m với 20 cây số đường đèo quanh co lượn giữa sương mù và mây biển. Hải vân Sơn còn có tên là Định hải Sơn, được gọi là Đệ nhất Hùng Quan, cửa ải hùng vĩ nhất trên đường thiên lý nam bắc. Hải Vân Sơn có là nơi đẹp được nhiều danh sĩ đề vịnh, hơn cả Hoành Sơn Quảng Bình.

Bài «Quá Hải Vân Sơn cảm tác» của Tam Nguyên Trần Bích San so sánh đường đèo Hải Vân với đường qua cửa ải Hàm Cốc của nước Tần biểu tiết.

«Tam niên tam thương Hải Vân Đài.
«Nhiễu điểu tham khinh độc vãng hồi.
«Thảo thụ bản không đề nhật nguyệt.
«Cản khôn chích nhân tiêu trần ai.

«Vân phi sơn thủy vô kỳ khí
«Nhân bất phong tương vị lão tài.
«Hưu đạo Tần Quan chinh lộ hiểm,
«Mê đầu hoa tộc đợi yên khai

Bản dịch của Võ hoàng Chương

«Ba năm vượt ải đã ba lần,
«Nhẹ cánh chim trời dạo Hải Vân
«Ngẫm rộng kiền khôn cỏ cũng bé
«Lên cao chật nguyệt trông đâu gần
«Gió sương như bóng tài thông chuốt
«Hồ bể lâm nghiêm bút mỏi thần
«Đầu ngựa rừng hoa chen khói lỏa,
«Cuối ải khơi hiểm lối sang Tần...

Đường đèo Hải Vân mù mịt trong mây biển, vẻ hiểm trở, hoang vắng được một nhà cách mạng địa phương là Trần quý Cáp miêu tả trong những vần thơ phẫn nộ, nước đuổi quân Pháp xâm lược để cho quan ải giữ được khí thế oai nghiêm của thời độc lập. Nguyên văn bài «Vân quá Hải Vân Quan của Trần quý Cáp như sau :

«Thải nghi vạn nhận cố hùng quan,
«Kỷ độ đăng lâm phủ ngưỡng gian.
«Sầu nhân vọng cùng thương hải ngoại
«Nộ quyền huy phá bạch vân đoan.
«Cô chu phản trợ hoàng thổ mộ
«Quyển điều đầu lâm cổ thụ bàu,
«Thất lý oanh hồi xuyên quá hậu,
«Uất thông giai khí Ngũ Hành Sơn.

Bản dịch của Lam Giang.

«Ải Vân sừng sững dựng triền cao
«Qua ải nhìn lên bỗng cảm đào...
«Ánh mắt trông mòn lan sóng thẳm
«Thoi tay hươi phá lớp mây mù
«Sóng đôi buồm lẻ thôn hoang tối
«Sương quyển chim vương cuối quanh sầu
«Rừng xóc leo quanh đường bấy dặm,
«Ngũ hành hơi mát thỏa lòng nhau...

Qua khỏi Hải Vân Sơn, trông về hướng đông nam là thấy Đà Nẵng «phố sá nghinh ngang» và Ngũ Hành Sơn biệt lập trên một vùng cát trắng.

Đại chiến hải khẩu là vùng biển chạy từ Đà Nẵng đến cửa HộiAn.Sách địa lý Phủ gọi Hội An là Faifo, cả hai vị cố đạo phiên âm và biến âm chữ Hoài Phố, bến sông Hoài, một danh từ văn chương mà các thi sĩ ngày xưa đùng để chỉ Hội An, nơi qui tụ rất nhiều thương gia Trung Hoa, Nhật Bản, Đã Bà (Nam Dương), Hòa Lan v.v. vì Đà Nẵng là đất trong yếu nên năm 1888, sau khi đánh thắng quân Cần Vương, Pháp ép Triều đình Huế phải cắt Đà Nẵng cho Pháp làm nhượng địa.

việc cắt đất năm 1888 cắt đau lòng cho dân tâm sĩ khí Quảng Nam vì từ khi đ'i Đại Chiêm Amaravati về tay người Việt thì người Việt chưa bao giờ khuất phục trước oai vô ngoại dương.

Việc đòi bao giờ cũng thể : cần phải mạnh mới bảo vệ được chủ quyền, còn độc lập, từ thế kỷ thứ 16, các nước thực dân Tây phương đều có tham vọng muốn nuốt ít quảng Nam, đất sản xuất nhiều vàng ở cửa Trà Nô và nhiều quế ở Quế Sơn. Tiên Phước. Khói dầu thực hiện mộng tưởng xâm lăn là Tây Ban Nha đã thống trị được Phi Luật Tân. Đầu năm 1956, toán quyền Phi là Luiz Perez sai Gallinato đem 3 chiếc thuyền sang Thủy Chân Lạp, dựa ở vàm sông Cửu Long, định cao thiệp vào nội bộ Chân Lạp (Cao Miên) nhưng lúc bấy giờ vị quốc vương thân Tây Ban Nha đã bị thân dân Ánh dưới phải bỏ ngai vàng chạy trốn sang Lào.nên Gallinato mất

Nội ứng, không đem đồ bộ lên bờ mà đụng vũ. Dân miền duyên hải từ Chân Lạp đến Chiêm thành thấy bóng tàu Tây bạg Nha là rủ nhau chôn dấu lương thực, rút lui vào nội địa. Cả lê Gallinato vẫn đến địa phương làm kế dụ dỗ, nhử cho mình lên bờ rồi đỡ ra đánh nếu ra lệnh cho đoàn ra Đà Nẵng kiểm ăn. Dân VN nổi tiếng là hiếu khách Nguyễn Hoàng và con là Nguyễn phúc Nguyên đều có tính nhân quốc tế, thích tiếp đến người xa và mở giao thương với nước ngoài. Gallinato được Ng.Phúc Nguyên tiếp đón nồng hậu,đãi yến tiệc và cho phép cả giáo sĩ Adoutte giảng đạo nữa. Ân nồng so đó, nghĩ ngày lấy lại sức khỏe rồi, Gallinato mới sực nhớ tăng trước đây vài năm, bọn thủy thủ Trung Hoa ở Phi Luật Tân nổi loạn, cướp chiếc thuyền chạy sang bờ biển VN. Bọn người nổi loạn vào hải phận ĐàNẵng, bị thủy quân ta trước khi giới nhưng Ng. Hoàng rộng lượng cho phép được ở lại lâu ngày, nhất là lên phía mỏ khai thác vàng ở các xã Trà Nô, Trà Tế, Thăng Hoa. Tướng Gallinato vô lễ, dám yêu sách Nguyễn Phúc Nguyên phải trả hết khi giới đã tịch thu và giao hết bọn người phiến loạn cho họ xử trị. Nguyễn phúc Nguyên nổi giận, đem ghe chiến vây đánh bạm đội Tây Ban Nha.

Lương Gallinato bị quân ta dùng kế hỏa công đánh cho một trận tơi bời, phải thoát chạy ra khơi, bỏ quên cả đạo Jimirez trên bờ sông Đà để cho quân ta bắt lấm tù binh. Cũng may cho Jimerez là Nguyễn Phúc Nguyên đại lượng, xét Jimenez không dự chiến nên tha cho.

Cả lê vị phi nhờ hận thù nay nên sang thế kỷ thứ 19, Tây Ban Nha phụ lực với Pháp đánh phá cửa Hàn vào năm 1858–59. Trước đó Pháp đã yêu cầu vua Tự Đức mở Đà Nẵng cho Pháp thông thương, Năm 1888, chiếm Đà Nẵng làm nhượng địa. Pháp đã toại nguyện

Vị trí chiến lược của Đà Nẵng làm cửa ngõ thông thương cho tỉnh Quảng Nam, một tỉnh lớn vào bậc nhất xứ Trung Kỳ.

II Truyền thống chống xâm lăng. Tinh thần bất khuất của người Quảng Nam hay cãi

Phương ngôn miền Trung có câu : « Quảng Nam hay cãi, Quảng Ngãi hay co ... » cả tỉnh của dân Nam Ngãi là hay cương lý, không chịu để người ta áp bức, gặp việc bất công thì ư. biện luận cho ra lẽ phải trái. Từ Hải Vân Sơn trở vào, Quảng Nam là tỉnh thường đầu đầu các phong trào cách mạng.

Năm 1904, trong một cuộc hội họp bí mật ở Nam Thanh Sơn trang, Kỳ Ngoại Hầu Cường Để, Sào Nam Phan Bội Châu, Tiểu La Nguyễn Thành Đồng ý thành lập một đoàn quân phục quốc lấy tên là Việt Nam Quang Phục Quân, Tổ chức rất nhanh nhẹ nhưng vẫn gây được khá nhiều thành tích chiến đấu trong thời Âu chiến ở biên thùy Việt Hoa và ở biên giới Xiêm — Lào,

Năm 1908, Quảng Nam dân đã phong trào kháng thuế, tục gọi là nạn đồng bào xin xâu, xin thuế. Si phủ Quảng Nam bị tử thương rất nhiều. Riêng Trần quí Cáp đã ra khỏi tỉnh, vào làm giáo thụ ở tỉnh Khánh Hòa mà cũng bị Pháp giết ở Nha Trang.

Năm 1916, vua Duy Tân khởi nghĩa cũng lấy Nam Ngãi làm chủ lực chiến đấu. Năm 1945, Việt Nam Quốc Dân Đảng đóng 4 tỉnh Nam Ngãi Bình Phú làm đệ thất khu, phát triển cơ sở quân chúng, chống lại chủ trương độc tài tháng cũ của Việt Minh.

Năm 1955-56, Việt Nam Quốc Dân Đảng thành lập Việt Quốc Quân, đóng Quế Sơn là chiến khu chính, chống nhau với Ngô Triều đến 10 tháng. Khi Việt Quốc Quân giải giới thì Ngô Triều phải ký kết với các lãnh tụ ly khai, công nhận cho Việt Nam Quốc Dân đảng quyền tự do hoạt động chính trị.

Những thành tích quá khứ đó chứng minh dân tâm sĩ khí tỉnh Quảng Nam có trình độ cực ngỡ khá cao về chính trị.Trong công cuộc chống Cộng hiện giờ và tương lai, phải dương đầu với VC trên lãnh vực chiến tranh chính trị, Cộng Hòa Việt Nam có thể dùng những tỉnh Nam Ngãi Bình Phú như một yếu khu ở Miền Trung. Nhân dân ở 4 tỉnh này (bảy giờ là 5 tỉnh vì Quảng Nam đã thành ra Quảng Nam và Quảng Tín) đã có kinh nghiệm nhiều về cuộc sống dưới chế độ Việt Minh, đã VC có thay đổi danh hiệu cách nào, chúng cũng không thể lừa gạt nhân dân được nữa.

Những ngày đầu bắt đầu áp mà Việt Minh đã thực hiện ở đây trong 9 năm chiến tranh Đông Dương cho đế lại trong lòng nhân dân những kỷ niệm xót xa, sâu sắc. Năm 1950, Việt Minh lùng bắt những người Quốc gia, vu cáo cho họ làm gián điệp Pháp, gọi vụ không bắt ở Bình Định là vụ án gián điệp Bình Định. Năm 1953, Việt Minh lại tìm cách phá vỡ Quế Sơn, Tiên Phước. Khói dầu thực hiện mộng tưởng xâm lăn là Tây Ban Nha đã thống trị được Phi Luật Tân. Đầu năm 1956, toán quyền Phi là Luiz Perez sai Gallinato đem 3 chiếc thuyền sang Thủy Chân Lạp, dựa ở vàm sông Cửu Long, định cao thiệp vào nội bộ Chân Lạp (Cao Miên) nhưng lúc bấy giờ vị quốc vương thân Tây Ban Nha đã bị thân dân Ánh dưới phải bỏ ngai vàng chạy trốn sang Lào.nên Gallinato mất

Nội ứng, không đem đồ bộ lên bờ mà đụng vũ. Dân miền duyên hải từ Chân Lạp đến Chiêm thành thấy bóng tàu Tây bạg Nha là rủ nhau chôn dấu lương thực, rút lui vào nội địa. Cả lê Gallinato vẫn đến địa phương làm kế dụ dỗ, nhử cho mình lên bờ rồi đỡ ra đánh nếu ra lệnh cho đoàn ra Đà Nẵng kiểm ăn. Dân VN nổi tiếng là hiếu khách Nguyễn Hoàng và con là Nguyễn phúc Nguyên đều có tính nhân quốc tế, thích tiếp đến người xa và mở giao thương với nước ngoài. Gallinato được Ng.Phúc Nguyên tiếp đón nồng hậu,đãi yến tiệc và cho phép cả giáo sĩ Adoutte giảng đạo nữa. Ân nồng so đó, nghĩ ngày lấy lại sức khỏe rồi, Gallinato mới sực nhớ tăng trước đây vài năm, bọn thủy thủ Trung Hoa ở Phi Luật Tân nổi loạn, cướp chiếc thuyền chạy sang bờ biển VN. Bọn người nổi loạn vào hải phận ĐàNẵng, bị thủy quân ta trước khi giới nhưng Ng. Hoàng rộng lượng cho phép được ở lại lâu ngày, nhất là lên phía mỏ khai thác vàng ở các xã Trà Nô, Trà Tế, Thăng Hoa. Tướng Gallinato vô lễ, dám yêu sách Nguyễn Phúc Nguyên phải trả hết khi giới đã tịch thu và giao hết bọn người phiến loạn cho họ xử trị. Nguyễn phúc Nguyên nổi giận, đem ghe chiến vây đánh bạm đội Tây Ban Nha.

Lương Gallinato bị quân ta dùng kế hỏa công đánh cho một trận tơi bời, phải thoát chạy ra khơi, bỏ quên cả đạo Jimirez trên bờ sông Đà để cho quân ta bắt lấm tù binh. Cũng may cho Jimerez là Nguyễn Phúc Nguyên đại lượng, xét Jimenez không dự chiến nên tha cho.

Cả lê vị phi nhờ hận thù nay nên sang thế kỷ thứ 19, Tây Ban Nha phụ lực với Pháp đánh phá cửa Hàn vào năm 1858–59. Trước đó Pháp đã yêu cầu vua Tự Đức mở Đà Nẵng cho Pháp thông thương, Năm 1888, chiếm Đà Nẵng làm nhượng địa. Pháp đã toại nguyện

Vị trí chiến lược của Đà Nẵng làm cửa ngõ thông thương cho tỉnh Quảng Nam, một tỉnh lớn vào bậc nhất xứ Trung Kỳ.

II Truyền thống chống xâm lăng. Tinh thần bất khuất của người Quảng Nam hay cãi

Phương ngôn miền Trung có câu : « Quảng Nam hay cãi, Quảng Ngãi hay co ... » cả tỉnh của dân Nam Ngãi là hay cương lý, không chịu để người ta áp bức, gặp việc bất công thì ư. biện luận cho ra lẽ phải trái. Từ Hải Vân Sơn trở vào, Quảng Nam là tỉnh thường đầu đầu các phong trào cách mạng.

Năm 1904, trong một cuộc hội họp bí mật ở Nam Thanh Sơn trang, Kỳ Ngoại Hầu Cường Để, Sào Nam Phan Bội Châu, Tiểu La Nguyễn Thành Đồng ý thành lập một đoàn quân phục quốc lấy tên là Việt Nam Quang Phục Quân, Tổ chức rất nhanh nhẹ nhưng vẫn gây được khá nhiều thành tích chiến đấu trong thời Âu chiến ở biên thùy Việt Hoa và ở biên giới Xiêm — Lào,

Năm 1908, Quảng Nam dân đã phong trào kháng thuế, tục gọi là nạn đồng bào xin xâu, xin thuế. Si phủ Quảng Nam bị tử thương rất nhiều. Riêng Trần quí Cáp đã ra khỏi tỉnh, vào làm giáo thụ ở tỉnh Khánh Hòa mà cũng bị Pháp giết ở Nha Trang.

Năm 1916, vua Duy Tân khởi nghĩa cũng lấy Nam Ngãi làm chủ lực chiến đấu. Năm 1945, Việt Nam Quốc Dân Đảng đóng 4 tỉnh Nam Ngãi Bình Phú làm đệ thất khu, phát triển cơ sở quân chúng, chống lại chủ trương độc tài tháng cũ của Việt Minh.

Năm 1955-56, Việt Nam Quốc Dân Đảng thành lập Việt Quốc Quân, đóng Quế Sơn là chiến khu chính, chống nhau với Ngô Triều đến 10 tháng. Khi Việt Quốc Quân giải giới thì Ngô Triều phải ký kết với các lãnh tụ ly khai, công nhận cho Việt Nam Quốc Dân đảng quyền tự do hoạt động chính trị.

Những thành tích quá khứ đó chứng minh dân tâm sĩ khí tỉnh Quảng Nam có trình độ cực ngỡ khá cao về chính trị.Trong công cuộc chống Cộng hiện giờ và tương lai, phải dương đầu với VC trên lãnh vực chiến tranh chính trị, Cộng Hòa Việt Nam có thể dùng những tỉnh Nam Ngãi Bình Phú như một yếu khu ở Miền Trung. Nhân dân ở 4 tỉnh này (bảy giờ là 5 tỉnh vì Quảng Nam đã thành ra Quảng Nam và Quảng Tín) đã có kinh nghiệm nhiều về cuộc sống dưới chế độ Việt Minh, dù VC có thay đổi danh hiệu cách nào, chúng cũng không thể lừa gạt nhân dân được nữa.

Những ngày đầu bắt đầu áp mà Việt Minh đã thực hiện ở đây trong 9 năm chiến tranh Đông Dương cho để lại trong lòng nhân dân những kỷ niệm xót xa, sâu sắc. Năm 1950, Việt Minh lùng bắt những người Quốc gia, vu cáo cho họ làm gián điệp Pháp, gọi vụ không bắt ở Bình Định là vụ án gián điệp Bình Định. Năm 1953, Việt Minh lại tìm cách phá vỡ Quế Sơn, Tiên Phước. Khói dầu thực hiện mộng tưởng xâm lăn là Tây Ban Nha đã thống trị được Phi Luật Tân. Đầu năm 1956, toán quyền Phi là Luiz Perez sai Gallinato đem 3 chiếc thuyền sang Thủy Chân Lạp, dựa ở vàm sông Cửu Long, định cao thiệp vào nội bộ Chân Lạp (Cao Miên) nhưng lúc bấy giờ vị quốc vương thân Tây Ban Nha đã bị thân dân Ánh dưới phải bỏ ngai vàng chạy trốn sang Lào.nên Gallinato mất

Nội ứng, không đem đồ bộ lên bờ mà đụng vũ. Dân miền duyên hải từ Chân Lạp đến Chiêm thành thấy bóng tàu Tây bạg Nha là rủ nhau chôn dấu lương thực, rút lui vào nội địa. Cả lê Gallinato vẫn đến địa phương làm kế dụ dỗ, nhử cho mình lên bờ rồi đỡ ra đánh nếu ra lệnh cho đoàn ra Đà Nẵng kiểm ăn. Dân VN nổi tiếng là hiếu khách Nguyễn Hoàng và con là Nguyễn phúc Nguyên đều có tính nhân quốc tế, thích tiếp đến người xa và mở giao thương với nước ngoài. Gallinato được Ng.Phúc Nguyên tiếp đón nồng hậu,đãi yến tiệc và cho phép cả giáo sĩ Adoutte giảng đạo nữa. Ân nồng so đó, nghĩ ngày lấy lại sức khỏe rồi, Gallinato mới sực nhớ tăng trước đây vài năm, bọn thủy thủ Trung Hoa ở Phi Luật Tân nổi loạn, cướp chiếc thuyền chạy sang bờ biển VN. Bọn người nổi loạn vào hải phận ĐàNẵng, bị thủy quân ta trước khi giới nhưng Ng. Hoàng rộng lượng cho phép được ở lại lâu ngày, nhất là lên phía mỏ khai thác vàng ở các xã Trà Nô, Trà Tế, Thăng Hoa. Tướng Gallinato vô lễ, dám yêu sách Nguyễn Phúc Nguyên phải trả hết khi giới đã tịch thu và giao hết bọn người phiến loạn cho họ xử trị. Nguyễn phúc Nguyên nổi giận, đem ghe chiến vây đánh bạm đội Tây Ban Nha.

Lương Gallinato bị quân ta dùng kế hỏa công đánh cho một trận tơi bời, phải thoát chạy ra khơi, bỏ quên cả đạo Jimirez trên bờ sông Đà để cho quân ta bắt lấm tù binh. Cũng may cho Jimerez là Nguyễn Phúc Nguyên đại lượng, xét Jimenez không dự chiến nên tha cho.

Cả lê vị phi nhờ hận thù nay nên sang thế kỷ thứ 19, Tây Ban Nha phụ lực với Pháp đánh phá cửa Hàn vào năm 1858–59. Trước đó Pháp đã yêu cầu vua Tự Đức mở Đà Nẵng cho Pháp thông thương, Năm 1888, chiếm Đà Nẵng làm nhượng địa. Pháp đã toại nguyện

Vị trí chiến lược của Đà Nẵng làm cửa ngõ thông thương cho tỉnh Quảng Nam, một tỉnh lớn vào bậc nhất xứ Trung Kỳ.

II Truyền thống chống xâm lăng. Tinh thần bất khuất của người Quảng Nam hay cãi

Phương ngôn miền Trung có câu : « Quảng Nam hay cãi, Quảng Ngãi hay co ... » cả tỉnh của dân Nam Ngãi là hay cương lý, không chịu để người ta áp bức, gặp việc bất công thì ư. biện luận cho ra lẽ phải trái. Từ Hải Vân Sơn trở vào, Quảng Nam là tỉnh thường đầu đầu các phong trào cách mạng.

Năm 1904, trong một cuộc hội họp bí mật ở Nam Thanh Sơn trang, Kỳ Ngoại Hầu Cường Để, Sào Nam Phan Bội Châu, Tiểu La Nguyễn Thành Đồng ý thành lập một đoàn quân phục quốc lấy tên là Việt Nam Quang Phục Quân, Tổ chức rất nhanh nhẹ nhưng vẫn gây được khá nhiều thành tích chiến đấu trong thời Âu chiến ở biên thùy Việt Hoa và ở biên giới Xiêm — Lào,

Năm 1908, Quảng Nam dân đã phong trào kháng thuế, tục gọi là nạn đồng bào xin xâu, xin thuế. Si phủ Quảng Nam bị tử thương rất nhiều. Riêng Trần quí Cáp đã ra khỏi tỉnh, vào làm giáo thụ ở tỉnh Khánh Hòa mà cũng bị Pháp giết ở Nha Trang.

Năm 1916, vua Duy Tân khởi nghĩa cũng lấy Nam Ngãi làm chủ lực chiến đấu. Năm 1945, Việt Nam Quốc Dân Đảng đóng 4 tỉnh Nam Ngãi Bình Phú làm đệ thất khu, phát triển cơ sở quân chúng, chống lại chủ trương độc tài tháng cũ của Việt Minh.

Năm 1955-56, Việt Nam Quốc Dân Đảng thành lập Việt Quốc Quân, đóng Quế Sơn là chiến khu chính, chống nhau với Ngô Triều đến 10 tháng. Khi Việt Quốc Quân giải giới thì Ngô Triều phải ký kết với các lãnh tụ ly khai, công nhận cho Việt Nam Quốc Dân đảng quyền tự do hoạt động chính trị.

Những thành tích quá khứ đó chứng minh dân tâm sĩ khí tỉnh Quảng Nam có trình độ cực ngỡ khá cao về chính trị.Trong công cuộc chống Cộng hiện giờ và tương lai, phải dương đầu với VC trên lãnh vực chiến tranh chính trị, Cộng Hòa Việt Nam có thể dùng những tỉnh Nam Ngãi Bình Phú như một yếu khu ở Miền Trung. Nhân dân ở 4 tỉnh này (bảy giờ là 5 tỉnh vì Quảng Nam đã thành ra Quảng Nam và Quảng Tín) đã có kinh nghiệm nhiều về cuộc sống dưới chế độ Việt Minh, dù VC có thay đổi danh hiệu cách nào, chúng cũng không thể lừa gạt nhân dân được nữa.

Những ngày đầu bắt đầu áp mà Việt Minh đã thực hiện ở đây trong 9 năm chiến tranh Đông Dương cho để lại trong lòng nhân dân những kỷ niệm xót xa, sâu sắc. Năm 1950, Việt Minh lùng bắt những

LAM-GIANG
Tây Ninh : bờn tập chiến.

HẰNG TUẦN ĐỌC TRANG

VĂN-HÓA CHÍNH-TRỊ

Vào ngày thứ 5 và Chủ Nhật

HÀNG TUẦN ĐỒN ĐỌC :

Hoa Tình Thương

Tuần báo Xã Hội Văn Nghệ ra ngày Thứ Bảy

Tòa soạn 107 Ngô Quyền, Chợlớn

BAN BIÊN TẬP :

Đức Nguyên, Phạm văn Sơn, Minh Huy
Kiều Mỹ Duyên, Nguyên Đình Tuyển
Phương Triều, Bà Tố Oanh, Thanh Hữu
Nguyễn Đức Nam, Hoàng ngọc Liên v.v...

TRÊN ĐƯỜNG MINIJUPE

Còn nhớ trong những ngày đầu tiên xuất hiện của nó, minijupe đã gây những dư luận khá ồn ào, những xúc động trầm trọng cho những người tán đồng cũng như cho những người chống đối. Các tờ báo lớn đã thi nhau mở những cuộc phỏng vấn, trưng cầu ý kiến về minijupe. Ở Việt Nam hình như Thế tướng Trần văn Hương cũng đã được một nhà báo hỏi về vấn đề đó. Nhiều nhà đọc đức đã lên tiếng kết án gắt gao. Có quốc gia không ngần ngại áp dụng biện pháp cấm hẳn việc mặc minijupe ngoài đường. Dĩ nhiên bên cạnh những ý kiến chống đối cũng không thiếu gì kẻ biết lợi cơ ngơ... nhất là về phía các bà, các cô, những người xử dụng cảnh trang phục.

Không gì phổ biến nhanh chóng và lan rộng hơn thời trang, thứ bệnh vô nhiễm của xã hội trường giả bây giờ. Hiện nay, năm 1968, minijupe không còn đặt thành vấn đề nữa, và cũng không ai còn buồn phát biểu ý kiến. Minijupe đã thắng Minijupe đã trăn ngập thế giới Minijupe đã thắng mọi thứ truyền thống cổ truyền hay thuần phong mỹ tục. Nó không còn là một phong trào. Nó trở thành một thực tại rất bình thường của hệ phô. Nó không còn thuộc độc quyền của các cô đào xang hay sexy ở Brigitte Bardot. Từ một cô gái bán hàng cho tới một mệnh phụ phu nhân ai ai cũng có thể mặc minijupe. Nó không còn là một sản phẩm thuần túy Âu Mỹ. Trên vần hà Tự Do, tỷ lệ các cô gái Việt Nam mặc minijupe không thua gì phụ nữ ngoại quốc. Như vậy phải nhìn nhận rằng cái chiếc váy vượt lên khỏi gối, để lộ non nửa phần đùi đó đã thành công (Người ta chỉ cần nhớ lại phong trào phụ đa, non yếu của loại monokini xuất hiện trước minijupe không lâu), trước tiên bởi vì nó đã mang tới một câu trả lời đúng nhất cho nhu cầu tâm lý và cảm quan con người nghĩa là đã đánh mạnh vào thị hiếu chung. Những nhà sáng tạo thời trang đã không làm gì khác hơn là ngày ngày lắng nghe những nhịp điệu của đời sống không ngừng biến đổi, di tới.

Có một ngôn ngữ thời trang. Cũng như người ta vẫn nói tới ngôn ngữ của đời sống hàng ngày, của văn chương, của đã đùng v.v... Thời trang không chỉ nhằm làm đẹp thân thể con người. Nó còn thể hiện, nói lên một chiều hướng tiến bộ của con người, của thời đại, của một nền văn minh. Nó phơi bày, gợi thiệu một truyền thống, một tâm hồn, một tác phong. Chiếc áo dài của ta không chỉ khéo léo bao bọc thân hình người phụ nữ, nó còn gây ấn tượng về dân tộc tính của ta, nó trở thành một đối tượng nghiên cứu, tìm hiểu của xã hội học. Minijupe không thoát ngoài nhu cầu làm dáng của con người, làm dáng ở đây có nghĩa là tạo những và chạm trực tiếp của cảm giác ; những phần cơ thể được phơi bày do chiếc minijupe chỉ còn là đối tượng của đôi mắt đang nhìn thay vì của một tâm hồn đang chiêm ngưỡng. Sự việc nầy đủ muốn dù không đã nói lên một thái độ sống, một tập tục mới của con người thời đại. Một số người đã không ngăn ngại cho rằng minijupe chính là một nổi loạn của con người trước những giá trị trường già lỗi thời cùng như những trật tự sẵn có, nhất là về phía những người trẻ. Họ đã lớn lên giữa một thời đại không bình thường nữa. Những ngày thăng hoa sống, những biến cố họ nhìn ngàm hay lắng nghe mỗi ngày tất cả không đung đỉ, không sáng sủa, không hợp lý chút nào. Họ sống trong một thế giới đầy những biến động, những đọa nạt, những sợ đó những xô lệch... tất cả không cho phép họ tin tưởng vào những hình thức, những mẫu mực, những truyền thống êm đẹp cũ. Họ vội vàng tìm đến một lối sống cho họ với những sở thích, những khoái cảm, những đòi hỏi riêng tư của họ. Trong điều kiện đó, họ nhất thiết nói không trước mọi ràng buộc của những giá trị cũ Họ cần hưởng thụ nhiều hơn.

Họ cần nhiều tự do hơn. Hưởng thụ và tự do phải chăng đó chỉ là những cách thể phản kháng (mặc dù thụ động) của họ trước cuộc sống phù du và phi lý nầy. Cũng vậy, thời trang trước tiên phải góp phần vào việc thỏa mãn họ trong những sở thích «cái loạn» đó.

Với minijupe, đẹp có nghĩa là sở hữu một thân xác dưới mắt nhìn kẻ khác.

THÀNH TỨ

Ban đêm một tiếng may sổ phá tan yên lặng và làm bạn thức giấc. Vách rung cửa kinh rung. ở Paris, ở New York, ở London, đó là tiếng các người lái xe đi nghỉ về. Ở Prague, thì đó là tiếng xe tăng Nga xô tiến chiếm sở sở.

Các người lái xe kia phải đóng cả lẽ bộ ích kỷ ngộc nghếch, tàu ác, độc đoán và say mê vật chất ! cách thập bên. Họ thả bom ở VN, họ áp chế người da đen, họ kéo cánh sát đàn áp sinh viên, họ bán 1 triệu dân Biafrais chết đói, còn lâu mới bảo là họ đã thực hiện được chút gì xứng đáng mệnh danh là dân chủ.

Các chiếc xì Xô viết nọ phần đúng có lẽ là những chàng trai hào hiệp da cảm, đậu đáng và say mê lý tưởng một cách cao thượng. Họ muốn gây dựng hạnh phúc cho nhân loại, thiết lập tự do, bảy diệt nghèo đói và bất công, cho ai nấy có thể ăn tiêu tùy nhu cầu. Họ muốn thực hiện một cái gì xứng đáng mệnh danh là xã hội chủ nghĩa.

NHƯNG đêm khuya, những nào nỗ trong thành phố mình tối hơn Tiếng may của các người lái xe của các xã hội tiêu thụ, hay tiếng may xe tăng của xã hội CS ?

Không, không được phép trả lời rằng ta không muốn nghe cả hai. Như thế để quá. Ai cũng thích sống trong xã hội lý tưởng cả. Nhưng phải chọn giữa hai thực tại

Không không được phép trả lời rằng mai sau... Mai sau, chúng ta sẽ chết cả. Chính là hôm nay đây phải sống, hoặc ở Prague, ở Varsovie ở Budapest, hoặc ở Paris, ở Luân Đôn, ở New York thực tại, ta có thể CS giống hiến cần, nó ta phải xác nhận rằng nó không bao giờ ngăng kết và phải tận lực chống lại những khía cạnh đang tom nhất của nó.

Nhưng ta không thể thoát khỏi thực tại.

Thực tại CS, ấy là bình đẳng. Nó không cho dân ba kẻ quyền tự do hành động và cho một thiểu số quyền sống thoải mái. Bất đẳng, mà thà bắt bất những quyền ấy từ mọi người. Trước ngày ngã vào vòng áp chế của xã viết, nước Tiệp khắc gần ngang nước sống của Pháp. Và chắc hẳn là ở đó có nhưng kẻ thất nghiệp chán hết cả những cảnh ngộ phi thường. Sau mấy năm đổi mới chế độ gọi là xã hội, Tiệp đã bám dính cho mọi người có quyền làm việc cho đã đẹp bỏ oc cạnh tranh, nó đã sản bằng đồng lương ngang nhau. Hồng thế, nó đã xây cho Mỹ nhân đã bùng phát ở Prague, tiếp theo mọi cuộc biểu tình của sinh viên chống chiến vì tự nhiều thang qua bọ không điều đã xảy, để thập đen, không có nước nông để đung trong khu đã bọc. Thông thay, Tiệp Khắc đã xuyên đoạt tự do của tất cả những ni nơi. • Thực ra có phải nên làm như thế sao chăng ?

Thực tại tự bản, ấy là bất bình đẳng xa hoa cho một thiểu số thoải mái cho một đa số, thiếu thốn cho nhiều người, và bần cùng cho số ít. Ấy cũng là sự cạnh tranh không xét thương, là sự làm việc ! cách khó số bởi vì làm và không thấy có mục đích, là sự thiếu vắng lý tưởng và tình liên đới nhân loại, là sự vô nghĩa của một cuộc đời sống phí để lo sống và cũng là cái tự do cho tất cả mọi người được nói • Thực ra có phải nên làm như thế sao chăng ?

Tự do, nó có. Cũng như hạnh phúc. Người ta luôn luôn có thể giải thích với bạn là nó không có. Cũng có là đến một ngày nào đó, nó không có nữa. Như vậy tỏ ra là nó đã từng có.

Trả lời cũng giữa hai thực tại ta thích cái tạo nhất, như thế cũng được, nhưng với điều kiện là đừng có ăn gian. Đừng có đem giết mọi vì đại của CS ra mà so sánh với thực tại hoàn thiện của tự bản. Trả lời rằng : «Tôi thích xã cánh khổ cực với nhau và cảnh áp bức đồng đều cho mọi người hơn là cảnh thịnh vượng và tự do cho 1 nhóm ưu đãi», như thế được lắm.

Trả lời như thế có lẽ Như thế lại còn vẻ vang nữa. Nhất là khi ta thuộc vào các số người được ưu đãi. Có những người như thế. Có những đáng viên CS Pháp lẽ ra có thể sống khá dễ chịu, thay vì phải hy sinh cuộc sống—không phải là tự do, mà là cuộc sống—cho Đảng. Những kẻ ấy ít ra đang được kính trọng vì hy sinh của họ.

Nhưng, đối lại sự kính trọng ấy, giờ đây chúng ta hãy hỏi họ cho chúng ta biết sự thực. Đêm khuya, họ thích nghe tiếng may nào nỗ trong thành phố họ ? Với tất cả hy sinh ?

Giờ đây, có những giọt lệ khá ở nhỏ xuống nước Tiệp Khắc đau thương. Rồi người ta sẽ vòng thấy những tên đảng viên Đỏ ở thật gió xự khóc lóc vì ông Alexandre Dubcek không cơ làm hại chúng được nữa. Giờ sự đau ta đã giảm được bạt giống tự do vào giữa lòng Âu châu thì nó sẽ lan tràn ra không cách nào ngăn chặn nổi.

Nhưng tự do nơi vùng đình nhỏ xã hội chủ nghĩa ở Prague, thì nó đã chết. Nếu Nga xô chấp nhận cuộc bão nhân thì cập tự chống kẻ sẽ tính ra đàn con đẹp đẽ biết bao !

Điều lạ lùng là nhiều người có thể tin tưởng ở chuyện ấy, vì có phần tích chính trị. Nga xô là một nước đàn anh v ? Từ hồi xây ra câu chuyện Cuba (1) ai nấy hẳn phải biết nên trông đợi những gì ở ông anh đó. Nga xô là một nước lớn La mã cường quốc lớn, như người ta vẫn nói. Những kẻ bùng cương không có anh em. Họ chỉ có chư hầu, quốc gia cũng vậy mà ca thân chúng vậy. Họ chỉ tôn trọng các cường quốc lớn lượng.

Xem nay, tất cả tổ chức xã hội nhằm giới hạn sức mạnh của những kẻ gánh vả sự làm cũng là bọ, nhằm ngăn cản bọ, nhằm chống bọ bộp chết những kẻ yếu như ý bọ muốn mà khi kẻ yếu định sống theo đường lối riêng của mình. Chống lại luật lệ rừng rú, người ta đặt ra những luật lệ khác luật xác cũng bọ buộc phải tôn trọng.

Trên bình diện các quốc gia với nhau, th

TIẾP THEO TRANG 3 **B**

V4CT đã bắc lộ sự vui mừng về thành quả tốt đẹp trên.

Sự vững thường công lao thật nặng đăng với các chiến sĩ Long Đình BK44, trong đó phải kể 4 người hàng tuổi trẻ, rất can t :

— Trung sĩ ĐPQ Nguyễn văn Cả đã phăng phăng tiến lên dưới lửa đạn quân thù, bị 2 VC tịch thu 2 CKC, 1 súc-bin, 1 trung liên Bar.

— Hạ sĩ Nguyễn Phước giữ 2VC tại tràn, đoạt 1 CKC và 1 trung liên Tiệp Đức.

— B2 Hoàng Văn An, trong 1 đường biển điều xung phong tuyệt đẹp đã bị 4 VC hăng lựu đạn trong 1 hầm chiến đấu, tịch thu 1 súng trường Nga có máy nhắm và bắt thêm 1 nữ cán bộ.

Sự hiện đang ghi nhớ trong thành tích chiến bì của BK 44 là có nguyên cả Đại đội Đặng Khắc Trung—cùng rủ nhau vẽ vời chính nghĩa tự do mang theo 121 vũ khí đủ loại. (SCL)

Người chiến quả trên, anh An cũng tính nguyện xung phong tham dự cuộc phục kích đêm 23-8-68 tại quận Kiến Văn, tỉnh Kiến Phong một mình tiêu diệt gọn 6 tên VC, tịch thu 2 AK47, 1 Carbine, bắt sống tại trận tên Ý sĩ trung cấp Tỉnh ủy VC.

— Cũng trong cuộc phục kích này B2 Lê Kinh Hòa đã không kém đồng bạn khi lanh lẹ vượt đi đầu, xung phong hạ 4 VC cho nếp trong công sự tịch thu 1 AK47 và 1 B40.

Tổng kết từ ngày 1-7-68 tới nay, tại BK44 đã có hơn 1277VC bị loại gần 860 chết, 73 bị bắt và 344 hồi chánh. Số vũ khí tịch thu ngót 552 khẩu gồm 25 cộng đồng và 527 cá nhân.

TIẾP THEO TRANG 3 **S**

đủ cho vợ ông chủ nhà, có lẩy biến lại đây đủ.

Những ngày vừa qua, lại có người nhà ông sĩ quan chủ nhà đến nhà kỷ giả Trường Sơn cho hay là ông chủ nhà đã vinh thăng Đại úy và ông Đại úy cần lấy lại nhà, không muốn cho xét xử, lâu lâm. Người này bao gia đình kỷ giả TS bảy lo mà đọa đi, bằng không sớm muộn ô, đại úy cũng cho người vô ở chung, đó ai lâm gì được.

Trước xu hướng dọa giảm tiếp ông kỷ giả TS đã gửi đơn đến các cơ quan hữu trách bao tin để được bảo vệ để phòng trường hợp bị chủ nhà kéo thù hạ đến chiếm ngụ lâu như lần trước.

THƯƠNG MUỘN

(Tiếp theo trang 4)

Nay anh đã chết rồi — cô gì nữa để mà trả lời hướng cầu hồi nay hơi anh ? Thôi thì đành hẹn lại kiếp sau. Tôi cũng biết thế lộ cung ai bao chiều thiết tha chung lòng khi người tôi muốn thế lộ đã thuộc về thế giới khác .

Tư bên ngoài cửa sổ, một cơn gió mạnh vụt vào làm tôi giật thấy buốt lạnh. Những tờ giấy trên bàn chợt tung lên như là tả như những lá vàng bạc người ta tắc đọc dương khu đưa vong linh người qua cõi đến nơi an nghỉ ngàn thu...

ĐALAT
Tạo vẽ ĐÀ
một chiều sau tàn

TIẾP THEO TRANG 3 **H**

đồng bào mình, thẳng cha điều khiển chương trình sẽ cho bồ đồng bào bỏ hết mũ nón xuống. Chàng đếc ơi ! nắng như lửa mà bỏ con người ta bỏ mũ nón xuống ! Nhưng may quá, đồng bào chưa kịp bỏ mũ nón ra thì Tổng Thống đã biến tức nói : «mời đồng bào cử đội nguyên mũ nón». Vậy là ông đã chả kẻ rõ đứng vào mặt cái anh chẳng sương ngôn viên vô duyên kia sao ?

— Mấy chưa hay đặt. Thì ông thương dân, sợ đồng bào nắng ông nói vậy chứ anh chàng kia sức vui sao mà Tổng Thống thêm kẻ.

— Y, thì sao nói lối như vậy. Sao mày ra bất bề quá.

(CÒN NỮA)

Cựu GIÁO CHỨC lớn tuổi, nhiều kinh nghiệm việc dạy dỗ, nhận dạy kèm trẻ em học chương trình Pháp—Việt từ 11e đến 5e đặc biệt luyện các em thi lên 6e, và chỉ dẫn cách rẽ các em thi lên 6e, và chỉ dẫn môn sinh ngữ Pháp, Hỉ. 6. Hoài Xuân. 18 Phạm Ngũ Dakao.

Đọc trang 5 :

VĂN-HÓA CHÍNH-TRỊ

●THANH-TÂM-TUYỀN phụ trách

Trường MÁY-XE-HƠI

MÁY DẦU CẦN với 19 động cơ cỡ lớn

190, Hồng Thập Tự Saigon (ngang cửa vào Dân Dân)

Trường mạy Việt Bắc khai giảng khóa 179 ngày 2-10-1968. Tuổi tác học lực sáu cũng học được thành nghề trong 4 tháng. Học phí mỗi tháng 1200đ. Ở xa đều tự lo lấy chỗ ăn ở. Học viên phải tự tay thao tác sửa chữa kiểu máy và chạy chạy hoàn hảo. Có sắp máy và cấp tăng chỉ dẫn để thực hành ngay. Bảo đảm chắc chắn lành nghề khi ra trường có bằng cấp. Xin học khỏi cần giấy tờ gì. Học bổ túc thêm 1 tháng máy đầu cần bằng máy MERCEDES 4 máy và YAMAR sửa tay và cần con học đầu vào máy của chạy thử. Xin ghi tên trước.

Cáo thị đấu thầu công khai

« khẩn hạn »

Ngày và nơi mở thầu :

Hồi 9 giờ ngày 24.9.1968 Tại Khu Tạo Tác Mỹ Thọ.
Số 2A Đường Thủ khoa Huân.

Mục tiêu cuộc thầu :

— Tu bổ doanh trại dự án M.T.7 tại Mỹ thọ
Kỳ quỹ tạm 4.741.đ.00

Nơi tham khảo điều lệ sách :

— Cục Công Binh/S• HCTC
— Khu Tạo Tác Mỹ Thọ số 2A đường Thủ khoa Huân
Trong những ngày giờ làm việc. 468.1

HƯỢT PHẬT

PHÒNG LAO THẢO

GỒM TRỊ : CÁC CHỨNG HO HIỆU NGHIỆM

ĐÔNG DƯỢC SĨ TĂNG NHA

Nhà thuốc DĨ-AN-HÒA ● Tổng ● phát hành

252A Lê Thánh Tôn Saigon — KN số 2023 ngày 10-2-65

20-qct 9-08

Cửu tinh của Nam Thanh Niên

TAM TINH HẢI CẨU

bổ thận hoàn

trị

DI TINH, MỘNG TINH, HƯỢT TINH

trừ

ĐAU LƯNG NHỨC MỎI

Số 2

P. THẮNG

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC HÀNG
201-211, NG-THÁI-HỌC-SAIGON

16-qt-9 72

Làm cho da mặt được mịn màng. Hết mụn trứng cá, tàn nhang

HÃY DÙNG MỸ-DIỆN-CAO

(Thuốc xức mụn QUẢNG AN HÒA)

Mỹ phẩm cần thiết cho nữ giới cũng như nam giới. Trị tuyệt mụn, vết sẹm, nhăn nhỏm, sần, tàn nhang trên da mặt, ngăn không nám đen, bảo vệ da mặt được trẻ mãi không già. (Có chứng nhận Tòa Thương Mại, cấm bắt chước và giả mạo).

PHỤ KHOA BẠCH ĐẠI HOÀN

TRỊ : *Chứng đau tử cung và Bạch đái (huyết trắng) rất hiệu nghiệm*

— Phụ nữ thường bị đau tử cung, bạch đái, do kinh nguyệt không đều, làm cho gương mặt xanh xao, đau lưng nhức mỏi, bần thần, dễ dượi.

— Quí bà, quí cô nếu bị chứng bịnh kể trên nên dùng thuốc viên Bạch đái hoàn, Quảng An Hòa do dược sĩ Lý Trác bào chế rất hiệu nghiệm cho người bị đau tử cung bạch đái lâu năm, muộn con.

Tổng phát hành Nhà thuốc Quảng An Hòa

169, Lê văn Duyệt Saigon và các tiệm thuốc Bắc đều có bán.

KN số 2144 ngày 31-3-67 11-qct-9-11

THÔNG-BÁO

Thân ái thông báo cùng quý vị thân chủ, tàu TRƯỜNG SƠN tới Saigon ngày 23-9-68, sẽ nhận chuyển chở HÀNG DÂN SỰ ĐI ĐÀ NẴNG. Quý vị thân chủ muốn gởi hàng xin liên lạc Ông MINH HÒA văn phòng 80, Nguyễn công Trứ Saigon, Đ.T. : 90.463 và 93.699.

Cáo thị khảo giá

I.— Ngày giờ và nơi mở phong bì khảo giá :

Ngày 30.9.68 hồi 09.00 g.r. tại Cục Mãi Dịch, số 163 Đại lộ Chi Lăng — Phú Nhuận (Gia Định).

II.— Mục tiêu khảo giá :

Cung cấp đinh các cỡ cho Cục Công Binh, trị giá ước lượng : 3.000.000đ.00

(PKG số 011/MD/MU/CB ngày 12-9-68.)

III.— Nơi tham khảo hồ sơ :

Trong những ngày giờ làm việc tại Cục Mãi Dịch, số 163 Đại lộ Chi Lăng Phú Nhuận (Gia Định) (Phòng Mãi Ước 1).

Gia Định, ngày 14 tháng 9 năm 1968
CỤC MÃI DỊCH

481-1

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA — CHƯƠNG MỤC QUỸ PHÁT TRIỂN (Đợt II)

BỘ CÔNG CHÁNH VÀ GIAO-THÔNG VẬN-TẢI — Tài khóa 1969 và 1969 Mục 21 — Chương 742 — Điều 7

TỔNG-NHA KIỀU-LỘ — ĐẠI TU-BỔ QUỐC-LỘ SỐ 4

KHU-NAM NAM-PHẦN — Sở : 62-BG/KN/KT ngày 7-9-1968

CÁO THỊ ĐẤU THẦU CÔNG KHAI

I.— Nơi, ngày và giờ mở thầu :

— Tổng Nha Kiều Lộ, số 55 Pasteur Saigon.
— Ngày 28-9-1968 hồi 10 giờ sáng.

II.— Mục tiêu cuộc đấu thầu :

— Cung cấp 2 lô thạch liệu dưới đây cho công tác đại tu bổ QL 4 trong địa phận các Tỷ Công Chánh Ba Xuyên và Bạc Liêu Khu Nam Công chánh Nam Phần :

Số lô	Số lượng và loại đá	Trị giá ước lượng	Kỷ quỹ tạm	Thời hạn cung cấp	Nơi và cách thức giao đá
1	2.760m3 đá 4/6	3.748.080 đồng	62.000 đồng	60 ngày	BA XUYÊN : Cung cấp thành đống lớn theo hình bục cao ít nhất 0m80 tại bến chân Khánh Hưng tỉnh ly B.X.
2	734m3 đá 15/20 440m3 đá 4/6 124m3 đá 1/2	2.568.180 đồng	44.000 đồng	60 ngày	BẠC LIÊU : Cung cấp thành đống lớn theo hình bục cao ít nhất là 0m80 tại bến chân thành Vĩnh Lợi tỉnh ly Bạc Liêu.

III.— Nơi tham khảo hồ sơ và điều lệ sách :

— Tổng Nha Kiều Lộ, số 55 Pasteur, Saigon.
— Khu Nam Công Chánh Nam Phần Cần Thơ.
— Tỷ Công Chánh liên hệ : BA XUYÊN và BẠC LIÊU

IV — Nơi và thời hạn xin phép dự thầu :

— Đơn xin phép dự thầu phải gửi đến ông Tổng Giám đốc Kiều Lộ Saigon trễ lắm là hồi 10 sáng ngày 25-9-68.

GHI CHÚ : Cuộc đấu thầu được tổ chức trước khi hồ sơ kỹ thuật được duyệt y. Trong trường hợp các hồ sơ kỹ thuật bị bác khước thì kết quả cuộc đấu thầu sẽ đương nhiên bấy bỏ và người trúng thầu không được khiếu nại hoặc đòi bồi thường chi cả.

CẦN THƠ, ngày 07 tháng 9 năm 1968
Kỹ Sư, Trưởng Khu Nam Công Chánh NP.
TRẦN VĂN QUÌNH

461.9

CÁO THỊ ĐẤU THẦU

CÔNG KHAI LẦN 2

I.— Ngày giờ và nơi mở thầu :

Ngày 30-9-68 hồi 09g giờ tại Cục Mãi Dịch, số 163 Đại lộ Chi Lăng — Phú Nhuận (Gia Định)

II.— Mục tiêu việc thầu :

Cung cấp đã gỗ cho Trường Võ-Bị Quốc Gia thuộc các mốn 1, 2, 3, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14 16, 17, 18 và 22 của DLS số 3560/MD/MU/12 ngày 12-8-68. Trị giá ước lượng : 11.542.500đ.00

III.— Nơi tham khảo điều lệ sách :

Trong những ngày giờ làm việc tại Cục Mãi dịch, số 163 Đại lộ Chi Lăng — Phú Nhuận (Gia Định) (Phòng Mãi ước 2).

Gia Định ngày 14-9-1968
CỤC MÃI DỊCH

475-1

Rao vặt Rao vặt Rao vặt

Lời tiên tri

Cách nay 12 năm thành sự thật, nhà tàn số LÊ BÁ HÒA đã lòng danh về khoa xem tướng tay và tử vi được tinh hành khắp đông đảo Trung tướng Nguyễn văn Thiệu khi ông còn là Thiếu tá có số làm Tổng Tham Việt Nam. Quý vị xin của thắc mắc cho số phận mình. Xin đến Văn phòng 475/13 Lê văn Duyệt Saigon, sẽ được thiên tố.

Bá Thần Thảo

Trị rức lưng mỏi mình, đau xương, nhức gân, tay chân run tê. Bệnh phong thấp nên dùng.

PHỤ KHOA KỲ CÔNG HOÀN

Trị bạnh tử cung, nóng do dưới, bạch đới kinh niên và bổ dưỡng máu huyết.

TÂM THẦN TAM TINH HOÀN

Trị mộng di hoạt tinh, hồi hộp, mỏi mệt, kém ăn, ít ngủ và dưỡng thận ĐIỀN TINH.

Có bán tại các tiệm thuốc bắc Nhà thuốc BẢO-SANH-ĐƯỜNG, 225, Bà Hạt, Cholon — KNBYT số 667 17-1-64.

12-qct-9-13

CẢ NHÀ ĐỀU VUI

Máy may **PFAFF**

DRAGON và BROSKTER

Hỏi mua các nơi bán máy may nhà phát hành **KIM TÍN** 210 Lê thánh Tôn Saigon. Điện thoại 22462, bảo đảm 20 năm.

Nhân Hòa Đường

Chuyên chữa bịnh đau mắt

Mắt mờ sáng ngay.
Mắt đỏ, mắt cườm non trong vật mờ mờ như sương mù.
Mỏng thị rõ thuốc và uống, khỏi cần cắt — Mang mỏng v.v...
Bảo đảm. Công hiệu
ĐỊA CHỈ : 60-B Ấp Bàng Dâu, Cạnh số nhà 90, đường Lê văn Duyệt nối dài Q. Tân.
Đi vào hẻm có bảng vẽ bảng giá và thuốc độ 100 thước.

Ăn không tiêu

(Đi tiêu lỏng)

No hơi, sinh bụng, ợ chua... hãy dùng thuốc TIÊU THỰC Nhành Mai. Các hiệu thuốc Bắc đều có bán. Saigon do Nhành Mai, 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tân Định).
K.N. BYT số 537 ngày 20-11-63

Thuốc dán Hiệu **Con-Rắn**

TRỊ : Ghẻ, nhọt, rức ngực, bạch đàm, sưng trặc, nhức đầu, đau bụng, nước ăn chậm tiêu, bịnh phong ngoài da. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do NHÀNH MAI, 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tân Định).
K.N. BYT số 536 ngày 20-11-63.

5-qct-9-15

Lưỡi dơ ĐỎNG TRẮNG ĐEN

Làm cho con nít bú không được hãy thoa thuốc đen. Thoa miệng NHÀNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. SAIGON do NHÀNH MAI, 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tân Định).
K.N. BYT số 535 ngày 20-11-63.

Phong tình lâu mới đường mai

Mau gà, hoa kế, hột xoài, rủi đinh. Đã đúng đủ thuốc linh tinh. Sau không tái bịnh. Sinh máy lắn. Phòng mạch 459B Lê v. Duyệt Saigon. Nhận xét lưu.

BỐ BÚ

Trẻ em bịnh Đậu nằng sẩy, ăn bú bỏ nên đem đến Bà Hằng trị một lần là bịnh sẽ khỏi tiêu tí bịnh luôn.

104/9 Nguyễn văn Học
GIA ĐỊNH

LỊCH ĐẸP 1969

Hàng lịch ĐỒNG NAI

23-27 Thủ Thừa Saigon
Đ.T. 20.678

(Thăng cửa Đông Ông Bảo Thành). Chuyên thực hiện các loại lịch. Treo tường, bỏ túi, Agenda, lịch thiếc, bloc để bàn, lịch 6 tờ phong cảnh in sérigraphie, và nhiều kiểu mới lạ chưa từng có tại VN.
Có sẵn nhiều kiểu tại Hàng.

Máy May bán

Giá hạ đặc biệt

SINCO - SINGER - MITSUBISHI v.v... mua ngay khỏi đặt cọc. Riêng nhiều hiệu khác giá từ 5.500$ trở lên. Tăng khám bán và phụ tùng May may bảo đảm 20 năm có chuyên môn nhận sửa máy. Nhà buôn ĐẠT THÀNH, 651 Petrus Ký—Saigon. Tại bến xe Minh Trung Saigon-Đalat. (Chủ nhật và ngày lễ bán suốt ngày).

15-qct-9-15

Sang Độc

MỚI PHÁT hay KINH NIÊN dùng : SƯU ĐỘC

BÁ ỨNG HOÀN

ÔNG TIÊN

30 năm danh tiếng

Hỏi các tiệm thuốc Hoa Việt

Nhà thuốc ÔNG TIÊN

Phú - Lâm — CHOLON

K.N. B.Y.T. số 4 ngày 8-8-65

6-QCT-8-09

Thuốc cốm và viên sủi tắm

CITROSODINE

của viện bào-chế

IONGUET

bên Pháp

trị các bệnh :

* SÌNH BỤNG
* Ợ CHUA
* NÔN MỬA NẤC CỤC
* TRẺ EM ỌC SỮA

Viện Bào-Chế **SIFAPP** Saigon

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

9-qct-9-2

Cáo thị đấu thầu

I.— Ngày giờ và nơi mở thầu :

Ngày 17-9-1968, hồi 9 giờ 00 tại Cục Mãi Dịch 163, Đại lộ Chi Lăng, Phú Nhuận (Gia Định) và Bộ Chỉ huy 4 Tiếp Vận trại Quang Trung Cần Thơ.

II.— Mục tiêu việc thầu :

Thơt tàu kéo sử dụng tại Quân Cảng Cần Thơ thuộc ĐLS số 10512/MD/MU14 ngày 10-8-1968. Trị giá ước lượng : 852.000đ.00

III.— Nơi tham khảo điều lệ sách :

Trong những ngày giờ làm việc tại Cục Mãi Dịch, số 163 Đại lộ Chi Lăng Phú Nhuận (Gia Định). (Phòng Mãi Ước 4).

— Bộ Chỉ huy Tiếp Vận, Trại Quang Trung Cần Thơ

Gia Định, ngày 11-9-1968
CỤC MÃI DỊCH

467.2

Cáo thị đấu thầu công khai

Nơi và ngày mở thầu :

Tại Trại Cổ Loa số 167 đường Nguyễn tri Phương Thủ Đức hồi 9 giờ ngày 25-9-1968

Mục tiêu việc thầu :

1) Công tác thiết lập sân bãi tại Long Khánh (dự án A/6a/68.
2) Công tác sửa chữa doanh trại tại Phước Tuy (dự án BHCD-3/68.)

Nơi tham khảo hồ sơ :

Tại Trại Cổ Loa (Phòng Kế Toán Mãi Ước) trong những ngày giờ làm việc.

KBC 4.212, ngày 6-9-1968
CHỈ HUY TRƯỞNG TRẠI CỔ LOA

469-2

Cáo thị đấu thầu

I.— Ngày giờ và nơi mở thầu :

Ngày 28-9-1968 hồi 09.00 giờ tại Cục Mãi Dịch, số 163 Đại lộ Chi Lăng Phú Nhuận (Gia Định).

II.— Mục tiêu việc thầu :

Cung cấp vải mùi thuộc ĐLS số 3544/MD/MU/2 ngày 14-6-68. Trị giá ước lượng 16.521.750đ.00

III.— Nơi tham khảo điều lệ sách :

Trong những ngày giờ làm việc, tại Cục Mãi Dịch, số 163 Đại Lộ Chi Lăng — Phú Nhuận (Gia Định). (Phòng Mãi Ước 2).

Gia Định, ngày 14-9-68
CỤC MÃI DỊCH

474-2

Cáo thị đấu thầu công khai

(LẦN THỨ 3)

I.— Ngày giờ và nơi mở thầu :

Lúc 9 giờ ngày 24-9-1968 tại trại Huyện tịnh Của số 2 đường Phùng Hưng (Thành Nội) Huế.

II.— Mục đích cuộc đấu thầu :

1) Xây cất chỗ vệ sinh bằng vật liệu nhẹ cho QLVNCH tại Phú Bài.
— Điều lệ sách số 1/513/68 ngày 20-7-68.
— Tiền ký quỹ tạm 20.000đ.00
2) Xây cất nhà vệ sinh bằng vật liệu nhẹ cho QLVNCH tại Quảng Trị.
— Điều lệ sách số 1/514/68 ngày 20-7-1968
— Tiền ký quỹ tạm 20.000đ.00
3) Xây cất doanh trại cho QLVNCH tại Huế
— Điều lệ sách số 1/515/68 ngày 20-7-1968
— Tiền ký quỹ tạm 20.000đ.00
4) Làm sân bê tông và rắp dựng các nhà tiền chế bằng sắt cho Đại Đội phương Quân tại Mỹ Chánh Quảng trị.
— Điều lệ sách số 1/516/68 ngày 20-7-1968.
— Tiền ký quỹ tạm 20.000.đ.00

III.— Nơi tham khảo điều lệ sách :

Tại Trại Huyện tịnh Của số 2 đường Phùng Hưng (Thành Nội) Huế trong những ngày giờ làm việc.

KBC 4.751, ngày 2 tháng 9 năm 1968
CHỈ HUY TRƯỞNG
Trại Huyện tịnh Của

468-2

Trang HOA XUÂN

HÀ VÂN phụ trách

★ SÁNG TÁC ◐ SÁNG TÁC ◐ SÁNG TÁC ◐ SÁNG TÁC ◐ SÁNG TÁC ★

GỬI VỀ LÒNG ĐẤT LẠNH

(Viết thay Liên, gửi về Bác với nhiều thương tiếc)

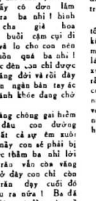

Bảy giờ là 10 giờ hơn rồi ! Con vẫn ngồi đây bên chồng sinh nặng nề. Ngước nhìn ngoài kia vùng bóng tối đang bao trùm cảnh vật. Đêm rồi gợi nên cái không khí lạnh lẽnh lâm cho con cảm thấy có đơn lắm Ba ! Tim đâu ra ba chỉ ! hình ảnh người cha giả hoa tóc, ngày hai buổi cơm cội đi làm để nuôi sinh về lo cho con nên người. Nhưng buồn quá ba ơi ! trên cuộc đời bước đến con chỉ được ba đôi đi 1/4 quãng đời và rồi đây cuộc đời vội mưa ngăn bàn tay ác độc muốn ngăn mảnh khóc đang chờ đón con.

Đường đi vời bàng chông gai hiểm trở, con biết tìm đâu con đường nào trọn vẹn với rất cả sự êm xuôi hay đôi chân gầy nầy con sẽ phải bỏ vơi vào hố sâu vực thẳm ba nhỉ lời dạy đã khuyên rằn vẫn còn vang vẳng bên con và ở đây con chỉ còn lại những lời rằn dạy cuối đó mà thôi ! Tìm đâu ra nữa ! Ba đã rời xa cuộc đời hiện tại để trở về lòng đất lạnh và ngủ nằm vĩnh cửu.

Cây mận trước nhà vẫn còn đơm bông nhỉ ba.

Những chậu mai vẫn xinh tươi hoa lá, mà ông chủ nó đã ra đi. Nó làm sao! tươi tốt được hở ba ? khi đôi bàn tay Ba ngày nào đã vun phân tưới nước bây giờ đã theo thời gian cướp đi tất cả. Và hôm nay con không còn nghe sự vui vẻ cười của ba khi cây vườn xum trái.

— Mận nhà mình năm nay tốt quá.

— Cau nối ấy với con bây giờ chỉ là kỷ niệm.

Hình ảnh của ba trên chiếc bàn thờ trang nghiêm với đôi nén hương tỏa mùi để thay ba xuôi lần cõi lòng đưa con gái đang bơ vơ lạc lõng. Đôi mắt Ba vẫn nhìn con chăm chú có lẽ ba muốn khuyên con điều gì chưng thương để và định mệnh đã cản ngăn rồi ba ơi !

Giao nhà hôm cay trở nên vắng lặng, con nghe như thiếu thốn cái gì đó ! con bỗng ngước lên bầu trời bao la tìm đâu một vì sao sáng tô đẽ cuộc đời con vơi đi niềm cô đơn trong tháng ngày lẻ bóng.

Nhưng ba ơi ! bầu trời đêm nay tối tăm. những vần mây đen giăng kín, bóng tối bao trùm tất cả không một vì sao nào trọn nở thì con biết làm sao nở trọn nụ cười của tuổi xuân anh đây nhỉ ? Nhưng hy vọng rằng linh hồn ba sẽ mãi bên con để sưa dụ một phần nào những chuỗi ngày bơ vơ nơi gian thế và ba sẽ dẫn con đi nốt quãng đời với ngàn chông gai hiểm trở.

HOÀI THU
(Đệ II B. TV)
Riêng cho Liên (Đệ II. Chiêu Tân Thạnh)

CỬA CHÚNG TA

● YÊN GIANG (Saigon). — Sao em bà tiện chữ thế, chả viết giòng chữ nào cả. Truyện của em vui lắm sẽ cho đăng. Cố giữ vững niềm vui thân ái ấy đi em nhé, Mến em lắm lắm.

✱ HOÀI MINH GIANG (Sg.) Giòng suối ngọt của tuổi thơ sẽ còn mãi Giang ơ. Đừng bao giờ để mất giòng suối ấy nhé. Truyện của em được lắm cố tiếp tục «sáu sắc» các ly mật ngọt nữa đi nhé em.

✱ THU THU (SAI GON). — Nếu có phương tiện sẽ cho xuất bản truyện tập văn thơ của các cây bút dễ thương như... Thu vậy đó. Viết thư nhé.

✱ MỸ HẠNH (LVD). — Truyện của bé hay ghê. Đã đưa sắp chết rồi. Cho vài bông bé nhé. Sẽ không bảo Đ.N viết thơ, gởi bài. Anh thích đọc truyện ĐN lắm Mến'

● THI PHẨM HOA THIÊN LÝ : Trang Hoa Xuân vừa nhận được thi phẩm Hoa Thiên Lý do Võ Đức Biếc chủ trương. Võ Đức Biếc là một cây bút quen thuộc của tờ báo tuổi thơ. Ngoài ra còn có sự góp mặt của T.N.A. Long Xuyên Hà Mộng Thủy, Lê phước Duy... Xin giới thiệu cùng với các em hoa xuân và sẽ đăng vài bài trong thi phẩm này vào các số tới.

✱ PHAN THÚY ANH (Tây Ninh) Đã nhận được bài của em. Chắc em chỉ dài cả cả Thiên Nga và hồ em ? Đừng làm thơ than khóc chi bà tranh nữa em nhé. Tuổi thơ đã bị phá thấy chiến tra h phá hoại nhiều rồi. Đừng bao giờ làm cho cảnh hoa tuổi thơ bị tàn đi nữa.

● THÚY CHÂU (Saigon). — Muốn gởi về khói thái lạc em cứ dán 2 đồng tem ở ngoài phong bì để rồi rang Hà Văn Hộp Thơ số 4 là khỏi lo thơ của em «tiếu ngọc giang hồ». Thơ em bảo nhiên lắm sẽ đăng.

✱ LÊ HÒ (LÊ HỒNG).— Nhớ ơn... Các em nên nhà chị không sao cả.

Đã nhận được bài. chỏ đợi đi em ,bé vì gia đình chúng ta hiện nay đông lắm.

✱ NGỌC HỒNG SINH (Bạc Liêu).— Thơ em có nhiều bài hay nhưng cũng có vài bài nhắc tới chiến tranh, Đừng than khóc chiến tranh nữa em nhé. Thế giới tuổi thơ không có thù hận em ạ. Sẽ chọn đăng các bài thơ em.

✱ BZ TÂY NINH.— Thơ em hơn nhiên lắm sẽ đăng. Cố tiếp tục để cau tuổi thơ nhé em Trang Hoa Xuân là giòng suối ngọt cho những tâm hồn tuổi thơ mến yêu,

✱ NGUYỄN HỒNG HẢI (Phú Nhuận.) — Em thơ đôi trang Hoa Xuân từ mấy năm nay, mái hôm nay mới gởi bài về cơ ạ Nhưng muốn cho hơn không phải không em ?

● H.Y. LINH-THY (SG)— Đã ghi tên em vào gia đình Hoa xuân rồi đó, ai báo các bài thơ của em đó chứ ? Thơ của em hay lắm vì đu sao cũng không có âm thanh của súng đạn trong đó. Tiếp tục làm các loại hồn nhiên đó nữa đi em.

● PHẠM THỊ THU HƯƠNG (Saigon) — Đã nhận được một số bài của Hương. Hà Văn là «bí» chứ không phải «sinh ông» đâu Hương ơ. Mong nhận được nhiều bài vở của Hương nữa.

✱ A.H. 518 (SAIGON.)_ «Chói ơi», tên của em giống hệt cuốn phim gián điệp ghê. Bài em đang đợi.

✱ TRIỆU LINH (Bình Dương) Em cũng có tập quán sự nữa cơ à ? Truyện của em viết vui lắm. Buồn làm chi phải không em. Muốn quên chiến tranh chỉ cần cách «tìm về tử ấm» với thế giới hồn nhiên của tuổi thơ. Gởi thơ nữa nghen.

Lão lư oon tàu đi ★ Lão lư con tàu đi

thơ TUỔI XANH

Việt Nam

tái gọi tiếng Việt Nam
bằng niềm yêu chan chứa
tôi nối tiếng Việt Nam
bằng bông hoa hồng nở
tôi yêu người Việt Nam
bằng khí trời tôi thở
quê tôi nghèo sỏi đá
nước tôi quá sâu đau
từng năm dài chinh chiến
từng năm dài tóc tang
tôi gọi tiếng Việt Nam
bằng nụ cười trẻ dại
tôi khóc đất Việt Nam
bằng tiếng nấc lạc loài
tôi mang nước Việt Nam
ngàn năm rực nắng vàng

NGUYỄN HỒNG HẢI
(thôn Lan trắng, đồng xanh)

★

niềm yêu quê hương

(Vẻ quê tôi Vĩnh Liêu thôa)

cầm tay...
vui hát ngoài đồng,
anh nông phu đã hát xong điệu hò.
**đường và quê nhỏ lắm cho,*
tâm tay sóng nhịp nhàng cùng nắng.
hỏi ai tìm được đồng quê thanh
nhàn ? »

có thôn nữ hát ca vang
hồn nhiên tươi tắn tình tang vui
hoài
rầu hà thoang thoảng êm tai
quên cảng chuyện mệt dương dài
cay nắng !
con thằng mục tử ngoài đồng
đùa trâu cây cấy rộn rang hát hoài
tơ nay...
đã khóc quê hương !
điều tàn lửa khói tình thương mất
rồi !
buồn tìm đa lưỡng bồi hồi
thương quê hương nhớ thương
lòi hồn nhiên.

NGỌC H SINH L.T.H

CHIỀU HÔM GIÓ CUỐN

✱ Truyện dài VIÊN LINH

Chương I — 33 —

— Trời, tôi có làm gì đâu ?

Một cái bạt tai nảy lửa quất vào mặt anh từ phía sau. Chiếc còng bấm lách cách.

— Sếu nhớn nhác kêu to :

— Ông Khương !

— Lôi nó đi ngay !

Khương ra lệnh, Sương dòng dậy chỉ vào Sếu.

— Anh Khương, sao lại bắt người ta ?

Khương phẩy tay giục hai người Cảnh sát ;

— Các anh mang nó đi ngay đùm tôi.

Họ lôi người thanh niên ra khỏi phòng. Cánh cửa đóng ngay lại nhưng Sương vẫn nghe tiếng anh ta kêu thảm thiết phía ngoài.

Nắng giữa trưa đóng ngổ Khương. Chàng đi ra phía cửa sổ, mở tung hai cánh cửa. Thị trấn đã vẻ khuya, ngủ trong im lặng và gió nói. Tiếng gió thổi phần phật trên các mái nhà đen.

Sương đến ngồi xuống giường chùi nước mắt. Khương lặng lẽ hút thuốc lá.

— Tại sao anh làm như thế.

— Nó đáng vào tù em biết không ?

Khương gian dỡ nói. Chàng rải bước quanh quẩn đi trong phòng.

— Tại sao em làm như thế. Em phải để anh hỏi cái đó mới đúng.

— Anh không thể nào hiểu được. Kẻ tù tội ở tù ra bắn giúp đỡ em rất nhiều. Hắn dám bỏ cả mệc chạy xe để giúp em suốt mấy ngày hôm nay.

Một nụ cười khinh thị nở trên môi Khương

— À ra thế. Rồi bây giờ đến lượt em trả nợ.

— Trả nợ gì ?

Sương gay gắt bỏi lại.

Khương trả lời cầu hồi ấy. Chàng bắt bắt cái đầu:

— Thào nào em bênh nó chăm chăp. Nếu nó là một "người nào đó cố học cố lẽ anh không ngạc nhiên lắm. Đằng nầy nó lại chỉ là một gã tài xế Sương cố gắng cất tiếng cười. Tiếng cười gượng gạo như những mảnh sành rơi vỡ.

— Ấy học mà làm gì. Bây nằm ở trong tù em học được nhiều điều lắm. Tôi một độ nào đó người ta đều như nhau. Bộ óc của hắn có lẽ hẹp thật, chắc chắn là hẹp hẹp hơn anh hay một người nào đó như anh, nhưng trái tim hắn chắc chắn không nhỏ hơn trái tim anh. Anh Khương, trái tim anh ở xa em lắm.

— Nếu em nghĩ như thế ?

— Em, thành thật lắm. Em luôn luôn thành thật, chưa bao giờ em thành thật như bây giờ, dù rằng chính em từng bị lừa dối. Em thấy trái tim anh ở xa em vô cùng. Trái tim anh ở đâu đâng kia trái đất lạn, anh Khương. Anh ở Pôle Nord, em Pôle Sud. Trái tim em là một trời, tim anh là cực đã.

— Em nghĩ là anh không yêu em?

— Yêu chứ. Anh yêu em, Cũng như có nhiều người yêu em vậy. Nhưng nếu khi đây em không yêu bọ, bọ bỏ liền, Yêu không phải thế Yêu là không được yêu vẫn yêu, Yêu mà thù đâm khi nghĩ đến người tình không phải là yêu.

Khương nhìn đi chỗ khác. Sương cười :

— Sao anh lại quay đi.

— Em ăn nói kỳ quá.

Nàng cười to :

— Anh nghĩ là kỳ chứ em có thấy là kỳ đâu.

Khương im lặng.

Sương gằng :

— Sao anh không trả lời ? Bộ tôi nói không đúng quá sao. Hay là anh bảo rõ những sự thực không nên nói ra ?

— Đúng thế.

— Có những sự thực không nên nói ra trước những người khác, nhưng phải nhận với nhau. Anh thử ngồi trước giường em anh có nói dối cái bông anh được không ?

— Rồi bây giờ em muốn ei.

— Tôi có muốn gì đâu. Muốn gì thì anh biết rồi ;

Trái tim anh ở xa em lắm.

— Tại sao lại lúc tối lúc em ?

— Ở tối vậy đó.

Khương quay bắn lại :

— Có phải em muốn nói em không yêu anh nữa không ?

— Em không nói như vậy nhưng vì anh ghen vô lý.

— Lại cớ vô lý.

— Anh đúng có ngài lời em. Chứ không vô lý ? Hẳn là người đã giúp đợ em rất nhiều. Hơn nữa, hắn yêu em.

(CÒN NỮA)

MAI THẢO

lối đi dưới lá

truyện dài

— Hai mươi ấm !

— Hơn một chút. Hai mươi ba.

Nhung chớp mắt, suy nghĩ, định nói một điều gì đó nhưng rồi lại nín thinh. Tuổi trẻ đã đến với nàng và đã đi qua, đi mất, không bao giờ trở lại. Nàng chỉ còn mơ hồ gọi ra được một vầng trời tươi sáng, ở đó vang lên những tiếng cười rồn rã, Vầng trời ấy đã mất và những tiếng cười ấy cũng đã tắt. Thật lâu. Tự bao giờ. Bây giờ chỉ còn là căn phòng vắng. Căn phòng khách sạn tồi tàn nhớp nhúa nay với lũ đã đục rẻ tiền, ánh đèn vàng vọt, sự cô đơn vô tận.

— Ngày xưa tôi cũng quen một người học trò như anh. Con trẻ hơn anh nữa. Anh ta.

Nàng muốn nói rằng anh ta đã bỏ đi đã quên tôi. Nhưng thời nói lâm gì. Nhớ làm gì. Bông không là phải để nhớ lại. Mà sống để kiếm đủ mỗi tháng ba ngàn đồng để trả tiền phòng cho bà Nhiều. Là tiếp những người khách chơi tục tằn thô bạo, với món tiền mồi sống để lại trên bàn phấn.

— Thằng cha đó đi sang Tinh hoa mua giày dân rồi.

— Bây cho hắn mua giày nì lông thà hồ mà bông.

Khi hồi sáng mi có nghe con Thanh Trà nói chi không ?

— Không, hắn nói chi ?

— Hắn nói với Đông Nghi chứ là dân chị nó rồi.

Đông Nghi bỉu môi :

— Thằng nớ đệt quá mà.

— Ừa, đệt là cú lắm. tiếng nó là tiếng của con Phước Bắc Kỳ.

Đông Nghi nói lại như phản bua với bạn :

— Thằng anh nó đệt lắm. tau không thèm.

Đông Nghi đem khế vào mới bà ngoại ăn. Bà Âm cười đơ hai cái lợi với vài cái răng đen lòng lẻo.

— Chưa lắm, ngoại ăn riêng được, ngoại có răng mô mà ăn.

Tỷ Muội vẻ rất, Đông Nghi bèn bà ngoại, nhỏ tới lúc răng bà bình minh, Đông Nghi, tựa vào vai bà :

— Bà thương chấu không bà.

— Thương chấu.

— Chấu thở quá bà ơi.

— Mỹ mi nớ, khỏ chi mà khỏ.

Bà Âm đẩy chấu ra, nói :

— Mi cấp cố chấu rồi mà lâm nót hy cười chớ.

— Con lấy ai bà ngoại ?

— Chấu chi, bà cố chấu chi bạn, ai cũ ng đánh chấu đó, bà cố mình chấu, lấy chồng ai xoáy trầu cho bà.

— Thôi chấu không lấy chồng nữa bà hỉ ?

— Bây nớ, lấy chồng cho bà uống rượu rồi bà chết.

Đông Nghi ôm chầm lấy bà ngoại. Chưa bao giờ nàng thấy thương yêu ngoại như thế. Đông nghi cảm thấy hối hận khi nghĩ tới những lần nàng chửi cười lên trành ký lưng cho bà ngoại, bao nhiêu lần nàng đã cho bà ăng ăo quão. Đông Nghi bỗng cảm thấy hình ảnh của bà ngoại nàng chỉ mặc cái quần đen, mình trần, hai cái vú nhăn nhăn chảy xuống gần rốn. bên nhau như hai cái bong bóng xẹp mà đâu thất hơi thòng xuống dưới bụng.

Đông Nghi thầm ước giá mà cũng như rứa, sẩu xi bớt đi thì lâm chi có ông Bà Đào đi lui đi tới. Mà cũ đơn, mà không có ai để nói chuyện, để đi chơi, mà sẽ thương Đông Nghi như bà ngoại thương Đông Nghi, và Đông Nghi cũng vậy nói mà không lấy chồng nữa, Đông Nghi thò tay vào áo ngoại. Bà Âm hất tay Đông Nghi nói vào phía bên trong sáp như ghẻ tôm một con chuột con :

— Y. Lâm chi lạ vậy, lớn rồi mà còn rớ bụ, sẩu nớ.

Đông Nghi cảm động muốn bật khóc :

— Ngoại ơi.

— Khốc đó bà ? Chi rứa. lại lâm nớt, hèn chi mi mi không cho ngủ chung, lớn mà rớ bụ, ai mà tới hỏi mi nghe chuyện rớ bụ chắc bụ sẽ chạy biệt mù luôn.

— Bà cho chấu ngủ gần. chấu không chọc bà nữa mô.

Thấy bà ngoại sắp ngủ, Đông Nghi nằm ôm lấy tay bà ngoại, nàng áp má vào tai bà. Đông Nghi cảm thấy được an ủi, được thương yêu hơn

Đông Nghi vuốt ve mái tóc bạc của bà, dọi đầu vào ngực bà. Nàng tưởng mình như cha trẻ nít. và nhớ tha thiết những ngày đã mất, những ngày đi hái trái keo, leo hái hột bì lỏi, hái trái sầu đông dành ở lăng, hay ngồi xem bà ngoại gọt thom. bắt bánh bột lọc. Đông Nghi nói :

— Bà ôm chấu rứa nghe.

Những niềm vui của Đông Nghi không được bao lâu, khi bà Phước Lý về không khí gia đình lại nặng nề. Bà về với ông Bà Đào, vẫn cái cảnh chuyện trò trước sân, đưa nhau ra công, và cầu gối với con cái. Đông Nghi thấy mệt vô, nàng bỏ vào phòng giả vờ cầm cúi học. Đông Nghi nghe thấy tiếng mụ nàng không được lại gọi thằng Rom. Khi cớ mụ trong nhà cái cốt cái kho cũng cứng như sắt, con kiến bò dưới đất cũng vẫn vớp. mấy con đế ngoài vườn đang hăn cũng im lặng thật lâu để nghe ngóng, rồi rên rỉ, rồi lại dương nghe ngóng.

Cho tới gần khuya, Đông Nghi tưởng mụ đã ngủ, nàng rón rén ra khá ngoài lấy nước, thấy mụ đang ngồi ở giữa nhà. Bà ngoại đã mốc mùng ngồi Đông Nghi định bưng ly nước vô thì nghe tiếng mụ gọi :

— Đông Nghi, tới mụ biểu.

(CÒN NỮA)

mùa trên cây sầu đông

★ Truyện dài NHÃ CA

— 25 —

Cuối cùng bao giờ cũng kết bằng câu : Thôi, vẻ đã kêu nhớt ẻc, phương đã đã sân trường chia tay nhau và hẹn sẽ gặp trong niên học tới. Lời lưu niệm không chỉ viết cho một người mà trao đổi nhau tới mấy mươi học trò đã lịt cả lớp nữa tới lớp khác nữa.

Buổi chiều hôm, đó khi tan học, Đông Nghi thấy Vinh đi đến nhưng Vinh chỉ đứng đằng xa lấp ló sau gốc cây long não, rồi chỏ cho Đông Nghi đi một đoạn mới lững thững theo sau. Tỷ muội bàn tay bạn, khúc khích :

— Vinh nó đang theo mi.

Đông Nghi ra dấu bạn đừng nhìn lui. Hai đứa đi đằng trước thì thầm nói chuyện. Vinh vẫn bám sau cho tới khi Đông Nghi khuất vào sau dãy chỗ tàu mới trở về nhà.

Lúc đó Đông Nghi đang cùng Tỷ Muội hái khế sau vườn. Hai đứa lay cành, cười thật lớn khung cả bà cũng hết sức ngạc nhiên khi không thấy anh chàng Khách lớp lớ. Đông Nghi nói với bạn :

— Sao anh lại quay đi.

— Em ăn nói kỳ quá.

Nàng cười to :

— Anh nghĩ là kỳ chứ em có thấy là kỳ đâu.

Khương im lặng.

Sương gằng :

— Sao anh không trả lời ? Bộ tôi nói không đúng quá sao. Hay là anh bảo rõ những sự thực không nên nói ra ?

— Đúng thế.

— Có những sự thực không nên nói ra trước những người khác, nhưng phải nhận với nhau. Anh thử ngồi trước giường em anh có nói dối cái bông anh được không ?

— Rồi bây giờ em muốn ei.

— Tôi có muốn gì đâu. Muốn gì thì anh biết rồi ;

Trái tim anh ở xa em lắm.

— Tại sao lại lúc tối lúc em ?

— Ở tối vậy đó.

Khương quay bắn lại :

— Có phải em muốn nói em không yêu anh nữa không ?

— Em không nói như vậy nhưng vì anh ghen vô lý.

— Lại cớ vô lý.

— Anh đúng có ngài lời em. Chứ không vô lý ? Hẳn là người đã giúp đợ em rất nhiều. Hơn nữa, hắn yêu em.

(CÒN NỮA)

Bà PHI

★ Truyện dài của THẢO - TRƯƠNG

228

— Hão em vào trong buồng nói chuyện với mợ đi. Em lựa lời xin lỗi mợ cho anh.

Em cũng lựa lời an ủi mợ cho bà ấy khuây khỏa. Anh thương mợ quá Hảo nói :

— Em cũn thương mợ hơn anh. Em thương mợ như em thương mẹ vậy.

Hảo vào buồng Bà phi rồi, Hưng chỏ lại một mình. Hưng lại bật thuốc, hai chân gối lên bàn. Hưng nhắm mắt lim dim như ngủ.

Bé sinh từ ngoài ngõ đi vào ngồi kế Hưng. Hưng mở mắt cười với Sinh, Sinh nói.

— Hộ đi hết rồi anh thấy không?

Hưng gật đầu:

—Em đi đâu vẻ thế?

Sinh chỉ ra ngõ:

—Em ra ngoài kia ngó theo anh Huấn.

Hưng kéo em ngồi sát lại gần mình:

— Em thương Huấn nhất nhỉ này phải không?

Sinh gật Đầu'

Hưng hỏi:

—Ai nữa?

Sinh vung tay:

—Hết.

Hưng hỏi:

—Thương hết?

Sinh lắc đầu, Hưng nhìn em:

—Nghĩa là chỉ thương mình Huấn thôi, không thương ai nữa?

Sinh gật đầu, Hưng lại nhắm mắt. Sinh hỏi:

—Hộ đau hết rồi.

Hưng choáng mở mắt:

—Ai?

—Mẹ và chị Hảo?

Hưng chỉ tay vào phòng Bà Phi rồi lại nhắm mắt. Sinh lay lay vai Hưng. Hưng mở mắt nhìn Sinh như hỏi Sinh nói:

—Sao anh không nói gì với em cả vậy. Anh vẻ đây để ngủ thôi sao?

Hưng vung tay chỉ vào buồng Bà Phi.

—Mẹ đang buồn anh. Tại anh nói hỗn lạ với mẹ. Vì thế anh bị ốm.

Sinh hỏi:

—Anh nói gì?

Hưng cau nhau:

—Mấy biết gì mà hỏi,

Sinh nhăng phụ :

— Vậy mà anh đòi em thương anh. Chỉ Anh Huấn là thương em vì Anh Huấn nói chuyện với em.

— Anh cũng thương em chứ. Em bé chất nhà mà.

Sinh hỏi nói :

— Thôi anh ngủ nữa đi.

Hưng hỏi :

— Nếu anh ngủ, em làm gì.

Sinh tính bơ :

— Em thức.

Hưng đụy động :

— Rồi hai anh em mình ngồi với nhau trong một phòng thế này không ai nói gì với nhau sao ?

Sinh lắc đầu :

— Khỏi cần. Anh cứ lo cho anh đi.

Hưng nhìn vẻ mặt buồn thua của Sinh, Hưng kéo Sinh vào lòng :

— Thôi anh xin lỗi. Em kể chuyện cho anh nghe đi.

Em tươi cười lên đi,

Sinh ngồi yên không nói, Hưng ngưng !

— Anh biểu rồi, cả nhà không ai hỏi bao gì đến em cả phải không.

Sinh vẫn ngồi yên. Hưng nhìn em ái ngại. Hưng hỏi :

— Sao em không nói gì với anh cả vậy. Em con giận anh sao ?

Sinh cáu kỉnh :

— Thì đã bảo anh ngủ đi mà lại.

Hưng phì cười :

— Tối xin lỗi rồi mà bạn làm tới hé.

Sinh nhìn Hưng :

— Anh lâm gì anh lâm. Anh đem em ngồi yên mình em.

Hưng nhìn gần vào mắt cô bé :

— Em muốn ngồi một mình.

Sinh gật đầu, Hưng lâm mặt đỉ :

— Được. Vậy thì lại ngủ.

Sinh ngồi yên một lát liếc thấy Hưng nhắm mắt ngủ thật, Sinh giận dỗi đứng lên đi tới đi lui.

Sinh đã mạnh vào chiếc bàn gây nên một tiếng động mạnh, Hưng mở mắt. Sinh bỏ đi đến mở tủ lạnh lấy nước uống. Hưng hỏi :

— Lâm cái gì vậy.

Sinh tính bơ:

— Uống nước

Hưng cau :

— Anh hỏi em lâm gì mà đã bắn đã phế vậy.

(CÒN NỮA)

TIẾU NGẠO GIANG HỒ

Võ hiệp tiểu thuyết mới nhất của KIM DUNG

Dịch giả từ LÝ KHẢI BẰNG

CHƯƠNG THỨ MƯỜI SÁU

HẮC MỘC LỆNH BÀI

MI LÀ HỌC TRÒ CỦA THẦNG NHIỆM NGÃ HÀNH

Những người bịt mặt cầm đuốc đông chung quanh, nghe tiếng nói rõn rảng của Lệnh Hồ Xung thấy đều giật mình quay đầu nhìn lại, chỉ có bảy người đang lâm chiến thì dường như vì mê trận nên không nghe thấy, bảy mươi hình khí của họ thì nhau đánh trong bóng vô phía Định Tĩnh Sư Thái Lệnh Hồ Xung trong thấy chiếc áo của Định Tĩnh lốm đốm máu bằng mà mặt mày cũng vậy đầy những máu, bà ta lại dùng tay tả cầm gươm, dùng là tay hữu đã thọ trọng thương, nếu chẳng mà đến chậm một bước thì chắc chắn Định Tĩnh Sư Thái đã bị đối phương phân thây làm trăm mảnh.

Lúc bấy giờ trong đám Ma Giáo có người thét :

— Thằng nào đó ?

Dợt lời có hai gã đàn ông cầm đao đao nhảy sổ tới trước mặt Lệnh Hồ Xung.

Lệnh Hồ Xung thét :

— Bản Tướng Quân đây đánh Nam đẹp Bắc, ngựa đi không ngừng vó, ngày nào cũng gặp lũ giặc cỏ chẳng bay, bây giờ tới bọ cho mau, bản Tướng Quân không giết vô danh chi tướng.

Một gã đàn ông cười rằng :

— Ngộ là ai, tế ra một thằng vô biên thì lỗ.

Nói dứt lời tiến vào đưi Lệnh Hồ Xung một nhát, Lệnh Hồ Xung rút lên thất thanh :

— Ôi trời ơi... mi chém ta thật sao ?

Các nói chưa dứt thì chàng đã bay vọt, vào vòng chiến, dùng võ đao của chàng tung ra một đòn quái dị, có bảy tiếng «bốp... bốp» liên tiếp vang lên, đây người kia thấy đều trăng đòn mà buông binh khí.

Liền theo đó có một tiếng «phập» đưa ra, thanh trường kiếm của Định Tĩnh Sư Thái đã đâm xuyên tâm một người trong bọn.

Thì ra người nây vì bị Lệnh Hồ Xung đánh rơi binh khí, của đang sống sờ nên trách không kịp đường gươm sắm sét của Định Tĩnh Sư Thái.

Định Tĩnh Sư Thái đang sức quá mạnh, nếu mũi gươm xuyên qua người người nây rồi ghim sâu xuống đất, cho thân hình của bà ta cùng chuyển choang rồi tế ngồi bệt xuống.

Tân Quyền kêu lên mấy tiếng «Sư Phụ» rồi bay mình tới bên cạnh bà ta...

Đúng vào lúc đó thì có một người bịt mặt dùng một lưỡi đao sáng loáng gắt ngang cổ cô của một nữ đệ tử Hằng Sơn đang sắm dưới đất, hàn thét rằng :

— Chúng bay hãy thối lui ba bước, hãng cường lệnh thì người nây vô khỏi cổ.

Lệnh Hồ Xung hết hoảng kêu lên :

— Được, được, phải thối lui, phải thối lui... Thối ba mươi bước cũng được...

Câu nói nhìm thì xây chưa dứt thì thân hình của chàng đã lướt tới và đứng vô đao thọc mặt đường vào giữa ngực của người ấy...

Người ấy rõ ràng là lên một tiếng rồi thân hình bay bổng ra phía sau như một con diều đứt dây. Lệnh Hồ Xung vốn đứng ở ngoài xa hai trượng, nhưng không biết tại sao tốc độ nhanh lạ lùng, và nội lực của chàng toát ra thì người ấy trúng đòn bay bổng...

Thật ra chàng chỉ muốn điểm huyệt cho người nây tê gục mà thôi, liền theo đó, Lệnh Hồ Xung thừa thế loan mạnh vô đao, có mấy tiếng «lốp bốp» vang lên không ngớt, lại có thêm ba người bịt mặt trúng đòn tê ngã, Lệnh Hồ Xung thét :

— Người bây không thối lui, thì ta bắt hết chúng bay đưa lên Nhạc Mão để đi mổ thăng 30 bao cho biết mặt.

Người đàn đầu của đối phương thấy Lệnh Hồ Xung vô nghệ cao cường quái dị, biết mình không phải là tay đối thủ, vội vàng chắp tay xá chào, rồi rằng :

— Chúng tôi sẽ mặt Nhiệm Giáo Chủ nên tạm rút lui.

Nói dứt lời thò tay ra nhặt lấy xác chết, và có người giải huyệt cho ba người trúng đòn, đoạn bọ buông đuốc mà mà thảo chạy về hướng Tây Bắc, trong nháy mắt đã lẫn khuất trong vùng rậm cỏ cao.

Nghĩ Lâm và Trịnh Hiếu đông mở trói cho chúng sư rỷ mười, còn Tân Quyền thì mốc thuốc bán mửu ra cho Sư Phụ uống, có bốn năng nữ đệ tử thì nhặt bốn cây đuốc mà bao vây chung quanh, bọ nhìn thấy thương thế của Định Tĩnh trăm trọng mà lộ vẻ ái ngại khôn cùng.

Định Tĩnh Sư Thái thở phều phào, nhướng mắt Lệnh Hồ Xung :

— Mi có phải là...có phải là Giáo Chủ Ma Giáo Nhiệm Ngã Hành ?

Lệnh Hồ Xung lắc đầu quậy quậy, trả lời :

— Không phải...không phải !

Định Tĩnh Sư Thái nhăm nghiêm cặp mắt, hơi thở mỏng tự đường tơ, bà ta lại hỏi hồn hển hỏi rằng :

— Nếu mi là Nhiệm Ngã Hành... thì phải Hằng Sơn của ta có chết bết đi cũng... thì cũng không bao giờ... chịu thọ...

Bà ta nói đến đây thì đã hết hơi, nên nói chẳng ra lời, Lệnh Hồ Xung thấy tánh mạng của bà như chỉ mảnh treo chuông, nên không nói nông nhâm nhi nữa, chẳng nghiêm trang trả lời :

— Thưa Sư Thái, tôi nhỏ tuổi thế nây mà là Nhiệm Ngã Hành dượng hay sao ?

Định Tĩnh Sư Thái vẻ gắng nhướng mắt lên, trong thấy Lệnh Hồ Xung mặc dù ra vẻ nôn nóm, nhưng mà tuổi không ngoài 30, bà liền nói :

— Vậy thì tại làm sao mi biết... biết Hấp Tinh Đại Pháp ? Mi là học trò của thằng Nhiệm Ngã Hành...

TIẾNG KHÓC RÈN VANG TRONG RỪNG VẮNG

Lệnh Hồ Xung sực nhớ đến Sư Phụ và Sư Nương bằng nhắc đến việc tào ác của bọn Ma Giáo, chàng bèn trả lời :

— Bọn Ma Giáo vốn thường hay làm việc tội ác, tôi không thể nào nhập bọn với họ được. Nhiệm Ngã Hành không phải là Sư Phụ của tôi, xin Sư Thái hãy yên lòng, bởi vì ân sư của tôi là một người tánh tình đoan trang, hành hiệp trượng nghĩa, là một người được vùng kính trong võ lâm.

Trên gương mặt của Định Sư Thái nổi lên những nét mừng khôn tả, bà cố gắng nói :

— Tánh mạng của tôi chắc không xong, vậy xin nhờ thiếu hiệp... đưa chúng đệ nây đến...

Bà ta nói đến đây thì đường hơi đứt quãng, phải nghỉ thật lâu mới nối tiếp thêu :

— Đưa bọ đến chùa Võ Tướng... tại Phúc Châu... Chưởng Môn Sư mười trong ngày hôm nay chắc có đến đó.

Lệnh Hồ Xung trả lời :

— Xin Sư Thái yên lòng nghỉ ngơi vài hôm thì bịnh sẽ lành, Định Tĩnh Sư Thái hỏi :

— Thiếu hiệp có... có hứa với thì điều nây hay chăng ?

Lệnh hồ Xung trông thấy anh mắt của bà ta thật là khẩn thiết, dường như sự mình không chịu hứa, chẳng liền trả lời :

— Tôi xin lãm theo lời dặn của Sư Thái.

Định Tĩnh Sư Thái mỉm cười, nói :

— A Di Đà Phật... lẽ ra tôi không đủ sức gánh trọng trách nây... chỉ ý hay thiếu hiệp tên gì ?

Lệnh Hồ Xung trông thấy đôi mắt của Định Tĩnh lờ đờ, dường hơi hấp hối tình trạng quá thật nguy nan, chàng không muốn giấu bà nữa, nên kể tai phu nhi rằng :

— Thưa Định Tĩnh Sư Bà, tôi là đồ học trò bị đuổi của phái Hoa Sơn, đích thị là Lệnh Hồ Xung đây.

Định Tĩnh Sư Thái vẫn lên một tiếng, nói :

— Nhà ngươi...nhà ngươi...

Chỉ nói được mấy tiếng nây rồi bà thở phào ra một cái dứt hơi mà chết.

Lệnh Hồ Xung rứ lên mấy tiếng «Sư Thái» rồi thò tay ra nghe hơi thở, thì quả nhiên đường hơi đã đứt...

Thế là chàng đệ tử Hằng Sơn gào khóc lên ầm ĩ, giữa khoảng rừng hoang vu bèn lánh tiếng khóc càng lúc càng rền vang, nghe thật là bi thiết... Mấy cây đuốc bị cắm rơi trên mặt đất, từ từ tàn lụn từ cây nây rồi đến cây kia, làm cho cảnh tượng càng thêm phần thê não.

Lệnh Hồ Xung nghĩ thầm rằng Định Tĩnh Sư Thái là một tay cao thủ lẫy lừng, mà không ngờ hôm nay lại bị kẻ tiểu nhân sát hại, phải bỏ mình giữa cảnh rừng hoang, bà ta là một người tu hành không tham danh lợi, mà cớ sao bọn Ma Giáo lại chẳng buông tha.

Nghĩ đến đây chàng bỗng giựt mình, vì chợt nhớ đến mấy người bịt mặt bao nây có nói với nhau rằng :

— Có Ma Giáo Nhiệm Giáo Chủ tại đây, thì chúng tôi nể mặt rút lui...

Chàng nghĩ rằng người trong Ma Giáo tự xưng là Chưởng Đường Thần Giáo, nhưng có sao bọn nây bỗ lại gọi là Ma Giáo, đã gọi là «Ma Giáo» thì bản thân của họ không phải là người trong Ma Giáo... vậy thì bọn đó là ai ?

Chàng nghe tiếng khóc càng ngày càng to, không muốn quấy rầy đến những người đang đau đớn, chàng tựa lưng vào gốc cây mà ngồi.

Sang ngày hôm sau, chàng thực giấc thì thấy chung đã tới Hằng Sơn đang bao vây xác chết của Định Tĩnh mà bộ vệ, Lệnh Hồ Xung nghĩ thầm rằng muốn cho Bảo tương quân đưa đoàn người nây đến chùa Võ Tướng thì chắc là khó coi, may ta mỉ bỏ cùng mười đi Phúc Châu, vậy thì không phải thống lãnh bọ, mà chỉ ngăm bảo vệ cùng xong.

Nghĩ đoạc chàng lên tiếng rồi bước tới, nhi nay người đầu đầu trong đoàn lấy như Vu Tân, Ngô Hòa, Nghi Thanh, Nghi Chân và Nghi Tinh đồng bước tới xá chào, nói rằng :

— Chúng tôi nhờ đại hiệp ơn cứu tử, thật không biết lấy chi đền đáp, xin hãy trước khi viên tịch lẹ trao trọng trách cho đại hiệp, từ đây chúng tôi xin nghe theo lời đại hiệp chỉ bảo.

Đoàn người nây không gọi chàng là Tường quân, mà gọi là đại hiệp, thì tất nhiên họ đã biết Lệnh Hồ Xung là một vị võ quan giả hiệu mà thôi.

Lệnh Hồ Xung trả lời :

— Chư vị gọi tôi bằng đại hiệp thật là khó nghe, thôi thì cứ gọi tôi bằng Tướng Quân như cũ.

Mọi người nghe Lệnh Hồ Xung nói như thế, đồng đưa mắt nhìn nhau ngơ ngẩn, Lệnh Hồ Xung nói tiếp :

— Đêm hôm qua tôi nằm mơ, thấy một người đàn bà đánh thuốc mê làm cho chư vị mê man trong một giấc mà, nhưng sao bây giờ lại ở đây ?

Nghi Hòa trả lời :

— Sau khi chúng tôi bị đánh thuốc mê thì không hay biết gì nữa, sau đó bọ bị dùng nước lạnh tưới vào mặt cho chúng tôi thức dậy, đoạn nơi lông dây buộc chân rồi dưới chúng tôi xuống một con đường hẻm, khi chúng tôi ra khỏi đường hẻm thì đã lọt ra ngoài thị trấn, và bọn bọ nằm chúng tôi mà lôi đi thật nhanh, ai đi chậm thì bị bọ thẳng tay đấm cho, trời tối mà cũng vẫn cứ đi, sau đó sự bà dưới theo và bọn chúng bao vây sư bà, bảo sư bà phải đầu hàng...

Nói đến đây thì Nghi Hòa nức nở lên mấy tiếng, nghẹn ngào không nói tiếp được.

(CÒN NỮA)

TIẾP THEO 8 TRANG 1

chấp hòa lực của Cộng quân, liều lĩnh xung phong và tàn sát.

Theo lời một vị sĩ quan VN kể lại, lúc đó họ đánh giặc như điên. Trong ánh mắt mỗi người trực lên lên ngọn lửa, dưới hận sôi xa vô cùng, làm cho địch quân trong giờ phút đó đã phải bỏ liền trận tuyến đang cầm cự để rút chạy.

Theo cuộc điều tra của phái đoàn Hoa kỳ đến Lộc Ninh chiều ngày 16-9 vừa qua thì họ cho chúng tôi biết, phi cơ trực thăng chở vị tướng lãnh Hoa kỳ bị nạn chứ không phải bị súng phòng không của Cộng quân bắn rơi.

TIẾP THEO 4 TRANG 1

21 binh sĩ Chủ Lực Quân và Địa Phương Quân. Ngoài việc được HK-VN đài thọ ăn ở về máy bay khu hồi nguồn, các quân nhân nói trên còn được chính phủ cấp tiền tùi mỗi ngày 6 đôla rưỡi (từ cấp thượng đến binh sĩ) cùng Thiếu tá Trưởng phái đoàn được 16 đôla rưỡi mỗi ngày. Trong lúc đó, Việt Hồi Đoài chỉ cho các quân nhân đồi nữa có 3 ngày mặc đầu chuyển đi gồm có 5 ngày.

Các quân nhân tham dự chuyến du lịch nây đều được may cho 2 bộ đồ mới 1 bộ Kaki và 1 bộ Tổng Cục CTCT Worsted. Được biết Tổng Cục CTCT đã đề nghị cho ai quan cấp Tá 25 đô la mỗi ngày và Sĩ quan cấp tự đến hàng binh sĩ 20 đô la mỗi ngày, nhưng không được chấp thuận. Ngoài ra, Tổng Cục CTCT cũng ký kiến với văn đề thủ tục giấy tờ cho anh em quân nhân đi du lịch Đài Loan.

Trong thời gian ở Đài Loan anh em quân nhân sẽ trú tại một khách sạn sang nhất. Ngoài những ngày đi du ngoạn, Bộ Quốc phòng THĐQ

TIẾP THEO 6 TRANG 1

ông Thiều mượn lý do là xin từ chức để về đi dạy học, tuy chiến đến ngày nay thì đơn xin từ chức của ông Thiều vẫn còn nằm ở văn phòng của ông Tổng Giám Đốc Nha Trung Tiểu Học.

Việc điều tra tham nhũng trong kỳ thi cử

Trả lời câu hỏi khác, phát ngôn viên của Bộ Giáo Dục cho rằng, sự bao điều tra của Bộ G.D đã cho điều tra về lời tố cáo có tham nhũng trong kỳ thi Tú Tài vừa qua, và đến hôm nay Bộ vẫn chưa tìm ra bằng cớ nào và hiện đang tiếp tục.

TIẾP THEO 7 TRANG 1

được ân thưởng Chương Mỹ Bội tinh Hạng Nhì.

Được biết văn phòng Cho Quân được Công Binh Đại Hàn khởi công xây cất từ 2-8-68 và hoàn tất ngày 9-9-68.

TIẾP THEO 2 TRANG 1

trận đánh «bóc vỏ» bất ngờ tại Cao nguyên. Nhưng tuy không chủ quan Trung năm được yếu tố VCkhông thể sáo đạt được thành công như ý chúng mong muốn sẽ làm tại Cao Nguyên nây.

Chia buồn

Thành thật chia buồn cùng anh PHƯỚC-LỘC về cái chết bất ngờ của chị.

Nguyện cho linh hồn chị được tiêu diêu miên cực lạc.

Trần VŨ-DUY-TY
KBC 4297

TIẾP THEO 1 TRANG 1

Lộc Ninh, lực lượng Hoa Kỳ đã bọ tại trận khoảng 250 tên cộng quân, về phía Hoa kỳ có 25 binh sĩ tử trận và 55 người khác bị thương. Trong khi đó Cộng quân cũng đã phao tích vào quân Lộc Ninh khoảng 11 lần với trên 200 quả súng cối 82ly và 107 ly.

tạp ghi

(Tiếp theo trang 2)

● *Tỉnh Ngành nông nổi, nhưng khi uống rượu vào Ngành lại dịu dàng hiền hòa. Tửu lượng của Ngành thực là cao. Uống rượu đối với Ngành là một nghệ thuật, một thú tiêu khiển. Gặp trí kỷ, Ngành uống không biết say, cạng uống nhiều Ngành càng dịu dàng câu chuyện cang đầm thắm...*

● *Ở Biệt khu 44 được hai tháng, tâm tình Ngành bắt đầu thay đổi, vì chịu ảnh hưởng của Đại tá Nguyễn-hữu-Hạnh, tư lệnh Biệt khu. Sau những buổi hành quân giản nan, Ngành lại về thảo luận với vị tư lệnh mình học bồi kinh nghiệm. Qua những lần tiếp xúc, tình tình Ngành trở thành hiền hòa, không còn nóng nảy. Ngành cũng bớt uống rượu, dành tất cả thời gian nhàn rỗi chăm sóc đời sống anh em tiểu đoàn. Ngày 29-5-1968, nhân mệnh báo trước, 14g30 Ngành lái xe đến gặp anh :*

— Tối lên đường bây giờ. Anh còn 2 con ga lớn và chai Champagne phải không ? Sai tụi nhỏ quay sẵn đi, tối tối về, chúng mình rủ thêm Đại úy Trần-quang-Minh nữa, uống chơi.

Anh đùa :

— Ăn thì được, uống nhiều quá, ông già Đạo đức buồn bọn mình. Ngành cãi :

— Anh không cho tôi ăn uống, nếu mai tôi chết rồi, anh có cùng tôi cùng không ăn được. Và lại ba thằng uống một chai đâu có say, ông già Đạo đức có biết buồn ai bao giờ đâu. Phương chi bọn mình là em út... Ông già Đạo đức là anh từ lòng, mà quân nhân Biệt khu 44 dùng để gọi Đại tá Hạnh.

● *Từ biệt anh, Ngành còn đọc mấy câu thơ Hán, mà anh thường ngâm cho Ngành nghe :*

« Tạc nhật chu nam tử
Kim nhật bạch phát thôi,
Cước sinh Thạch Hồ điện,
Lộc tẩu Cô-tô đài
Quân nhược bất ẩm tửu.
Tích nhân an tại ? (1)

(1) Mới buổi sáng còn là chú nhỏ tóc đỏ, chiều tóc đã bạc rồi. Điện Thạch Hồ xưa kia hùng vĩ thế mà nay gai mọc đầy. Đài Cô-tô đẹp là vậy mà nay hươu nai chạy chơi. Người xưa nay đâu ? Sao anh không uống rượu đi ?). Từ biệt anh Ngành theo quân lên đường. Mười sáu giờ tin trong máy truyền tin gửi về Ngành đã tử trận. Cái tin xét đánh đó làm anh bàng hoàng, mất hồn hồn không còn thấy gì nữa, đầu óc choáng váng. Anh bỏ tất cả, ra phi trường trực thăng để đón xác Ngành. Chỉ 7 phút sau chiếc trực thăng đáp xuống, một cái gì nghẹn ngào chua chát, uất ức hiện ra : Ngành nằm trên chiếc brancard, người đầm máu. Trời Cao Lãnh hôm ấy tối, vần xương, mây đen kết thành cuộn, cuồn vun vụt trên trời, như khóc thương như uất hận cho người anh hùng đã đi khỏi trần gian giữa loạn, mà khi phách anh hình vẫn chưa siêu thoát. Các bạn xum lại tắm rửa thay quần áo cho Ngành. Còn Anh Lâm một công tác bất hạnh điện thoại về Cần Thơ báo tin cho gia đình Ngành.

● *Ngành đã ra đi, 29 tuổi Ngành làm việc nhiều, hy sinh việc nhiều, song chưa hưởng gì cả. Hôm nay dùng 100 ngày sau khi nằm xuống, anh ngồi thổi tiêu, song tri âm không còn nữa, Anh lại uống rượu, song rượu không còn hương vị. Anh nhớ đến Bà Nha, Tử Kỳ với duyên tiếng đàn, nhớ đến câu thơ của cụ Nguyễn Khuyến :*

« Rượu ngon không có bạn hiền,
Không mua không phải không tiền không mua ».

● *Thương tiếc Ngành, anh nhìn vào không gian vô tận, cố vẽ ra khuôn mặt Ngành, dáng đi, nụ cười, nay đã mất. Ngành nằm xuống, để lại bao tiếc thương cho TĐ 41BBQ, cho những người dân vùng Đồng tháp, như người xưa đã nói : « Mệnh ấy yểu mà danh ấy thọ ».*

● *Em đã thấy, chúng mình chỉ xa cách nhau, mai sau sẽ có nhau. Hy sinh đi, mất mát đi một trăm ngày hạnh phúc, chưa đáng kể gì với sự hy sinh to lớn của Ngành cho đất nước. Mong em vui với sách vở học trò.*

Thương em nhiều hơn.
HOÀNG QUÂN

Đặc điểm : Nhân thập cẩm đủ mùi, Bột nếp chợ Đào nguyên chất

XIN MỜI QUÝ VỊ TÌM ĐẾN HIỆU BÁNH

THÀNH - LONG

SỐ 137 GIA-LONG — SAIGON

Bán tiệm chuyên chế các thứ Bánh Nướng, Bánh Dẻo, hương vị thuần túy Việt Nam. Thơm ngon tính khiết đã được quý khách Thủ Đô nhận lâu năm.
Đặc biệt : Đánh gia riêng cho anh em Quân Nhân và Hộ Tử Thiệu.

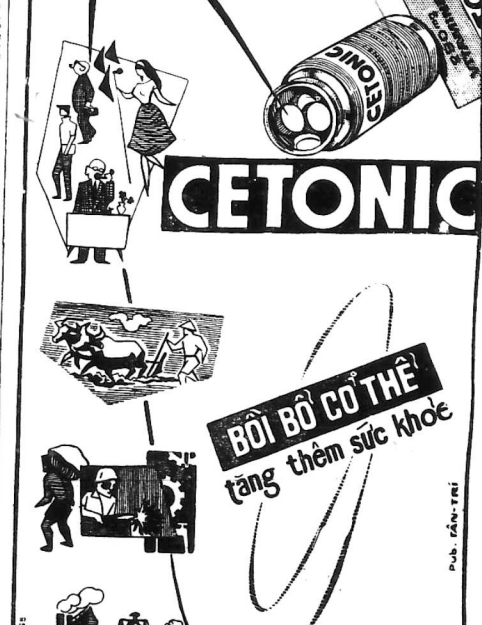

MỚI CÓ BÁN
Một quyển sách giá trị
NGUYỄN-PHƯƠNG
VIỆT-NAM THỜI BÀNH TRƯỚNG
TÂY-SƠN
Quyển sách giá trị và bổ ích trình bày đầy đủ về thời đại Tây-Sơn, dày trên 400 trang, giá 250đ.
Bán tại : Nhà sách Khai Trí 62 Lê Lợi Saigon

SÁCH MỚI
LUYỆN THÌ DƯỢC Y NHA
VẠN VẬT HỌC
do TRẦN-VĂN-HOANH soạn, giá 180đ
Bán tại : Nhà sách Khai Trí 62 Lê Lợi — Saigon

Bố Cáo

Xin báo để quý vị dùng điện trong khu vực Đô Thành Saigon, Gia Định và Biên Hòa được rõ là giá biểu sau đây sẽ được áp dụng tính tiền điện cho tháng 08-1968.

Loại	Giá biểu
1) Điện thường dùng trong nhà	
(Tại Đô Thành...	6đ028 kể cả mọi thứ thuế
(Tại Các Tỉnh...	5đ910 —
2) Điện chạy động cơ hạ thế...	5đ106 —
3) Điện chạy động cơ cao thế...	4đ573 —

MA SỐNG HỒN HỒN :
BA HỒN BẢY VÍA BẠN ĐỌC BÁO SỐNG Ở ĐÂU ? HÃY VỀ VỚI
NHẬT BÁO HÒA BÌNH TỰC BẢN
Ngày 25-9-68
VỚI BỘ BIÊN TẬP MỚI : CHU TỬ và NHÓM SỐNG
Tòa soạn và Trị sự 106 Gia Long, Saigon

NHẬT BÁO THỜI THẾ
thân gửi bạn đọc toàn quốc
« Chậm mà chắc còn hơn nhanh nhẩu đoáng », đó là ý nghĩ của tòa soạn báo THỜI THẾ khi quyết định lại nội dung và hình thức ?
Bắt đầu từ 15-9-1968 dưới « mặng sét » đổi mới, THỜI THẾ sẽ bắt đầu bằng 4 TRANG cỡ cả, điểm đầy đủ rồi lên 6 TRANG phong phú, đặc sắc hơn, trước khi lên 8 TRANG hết sức đầy đủ và độc đáo.
Xin bạn đọc nhớ theo dõi BƯỚC CHÂN TIẾN CHẮC VÀ CHẮC của nhật báo THỜI THẾ do nhóm « Văn nghệ Tiền Phong » chủ trương biên tập.
Nhật Báo THỜI THẾ

Chủ nhiệm : PHẠM XUÂN NINH
Quản Lý : TRẦN TRUNG ĐÌNH
Trị sự : ĐỖ TRỌNG YÊN
* Giao dịch quảng cáo xin liên lạc với Ty Quảng Cáo kể cả ngày Chủ Nhật (25-27 Tạ Thu Thâu) Đ.T. : 20.678 — 60.119
Bất cả bưu phiếu, chi phiếu xin đề : « Nhật báo Tiền Tuyến »